ET inclinauit ſalomō genua ſua in cō-
ſpectu toti⁹ ecclie iſrl. et aperuit man⁹
ſuas ad celum ⁊ dixit. Domine deus
iſrl nō eſt ſimil deus in celo ſurſum: neqꝫ i ter-
ra deorſum: q̄ cuſtodis teſtamentū tuū et mi-
ſericordiā pueris tuis euntibus in conſpectu
tuo in toto corde ſuās puero tuo dauid que
locutus es illi: ⁊ locutus es in ore tuo: ⁊ i ma
nu tua impleſti q̄ſi dies iſte. Et nunc domine
deus iſrl cuſtodi puero tuo dauid patri meo
q̄ locutus es illi dicēs. Nō deerit tibi vir a fa
cie mea ſedēs in throno iſrl. verūtamen ſi cu-
ſtodierint filij tui legē meā: ⁊ in p̄ceptis meis
ambulēt. ſicut ambulauerūt in ꝯſpectu meo
fideles. Et nūc dn̄e deus iſrl. creditū eſt ver/
bum qđ locutus es puero tuo dauid: q̄niam
ſi vere habitauit deus cū hominibus in terra.
Si celū ⁊ celi celorū nō ſufficiāt tibi: quanto-
magis dom⁹ hec quā edificaui. Sed reſpici/
as ad orationē ſerui tui: ⁊ dep̄cationē ei⁹: vt
exaudias dn̄e placationē oratiōis quā puer
tu⁹ orat corā te hodie: vt ſint oculi tui ſup do
mū hāc die ac nocte. i locū quē dixiſti iuoca-
re nomen tuū: ⁊ exaudias orationē quā puer
tuus orat in hoc loco: ⁊ exaudias p̄cationē
pueri tui et pp̄li tui iſrael. ſi orauerint in loco
iſto: ⁊ exaudias in loco habitatōnis de celo:
⁊ exaudias et ꝓpiti⁹ ſis. ſi peccauerit vir i te.

Explicit Oratio Salomonis. Incipit
ꝓlogus in Eſaiam prophetam.

NEmo cū ꝓphetas v̄ſibus vide
rit eſſe deſcriptos: metro eos e-
ſtimet apud hebreos ligari: et
aliq̄d ſile habere de pſalmis vl
opibus Salomonis. Sꝫ qđ in
Demoſthene ⁊ Tullio ſolet fieri: vt per cola
ſcribant ⁊ comata: q̄ vtiqꝫ ꝓſa ⁊ nō v̄ſib⁹ cō/
ſcripſerūt. Nos q̄ꝫ vtilitati legentiū ꝓuiden
tes. interp̄tatōꝫ nouā nouo ſcribendi genere
diſtinximus. Ac p̄muꝫ de Eſaia ſciēdum. q̄
in ſermone ſuo diſertus ſit. quippe vt vir no-
bilis et vrbane elegātie: nec habēs q̄cq̄ꝫ i elo-
quio ruſticitatis admixtuꝫ. Vn̄ accidit: vt p̄
ceteris florē ſermonis eius: trāſlatio nō potu
erit conſeruare. Deinde etiā hoc adijciēduꝫ:
q̄ nō tam ꝓpheta dicēdus ſit. q̄ꝫ euāgeliſta
Ita enī vniuerſa xp̄i eccleſieqꝫ myſteria ad li
quidum ꝓſecutus eſt. vt non putes eū de fu
turo vaticinari. ſꝫ de p̄teritis hiſtoriā texere.
Vn̄ coniJcio noluiſſe tūc tp̄is ſeptuagita int̄-
p̄tes fidei ſue ſacramēta pſpicue ethnicis ꝓ/
dere: ne ſanctum canibus ⁊ margaritas por/
cis darent. que cū hanc editionē legeritis ab
illis animaduertetis abſcōdita. Nec ignoro
quanti laboris ſit ꝓphetas intelligere: nec fa
cile quēpiam poſſe iudicare de interp̄tatio/
ne: niſi itellexerit ante que legerit. Nos quo-
qꝫ patere morſibus plurimorū qui ſtimulāte
inuidia: quod conſequi nō valēt. deſpiciunt
Sciens ergo et prudēs in flammā mitto ma-
nū: ⁊ nihilomin⁹ hꝫ a faſtidioſis lectoribus p̄-
cor: vt quomō greci poſt ſeptuaginta tāſlato
res aquilam ⁊ ſymmachū. ⁊ theodotionē le/
gunt: vel ob ſtudiū doctrine ſue. vl vt ſeptu/
aginta magis ex collatōe eorū intelligāt: ſic
⁊ iſti ſalteꝫ vnū poſt priores habere dignent̄
interpretem. Legant prius. et poſtea deſpici
ant ne videant̄ nō ex iudicio ſed ex odij p̄ſū/
ptione ignorata damnare. Prophetauit aūt
eſaias in hieruſalē et in iudea: necduꝫ decem
tribubus in captiuitatē ductis: ac de vtroqꝫ
regno nūc cōmixtim: nunc ſep̄atim texit ora-
culū. Et cum interdū ad p̄ſenteꝫ reſpiciat hi-
ſtoriam. ⁊ poſt babylonie captiuitatem redi-
tum populi ſignificet in iudeā: tn̄ omis eius
cura de vocatione gētiū ⁊ de aduētu xp̄i eſt.
Quē q̄ꝫto plus amatis o paula ⁊ euſtochiū
tantomagis ab eo petite: vt ꝓ obtrectatione
p̄ſenti q̄ me ideſinent̄ emuli laniāt: ipſe mihi
mercedem reſtituat in futuro. qui ſcit me ob
hoc in peregrine lingue eruditione ſudaſſe:
ne iudei de falſitate ſcripturaruꝫ eccleſijs ei⁹
diutius inſultarent.

Explicit prologus. Incipit argumentuꝫ.

ESaias in hieruſalem nobili
genere ortus eſt: ibiqꝫ ꝓphe
tauit. Sub Manaſſe rege
ſectus in duas partes occu/
buit. Sepultuſqꝫ eſt ſꝫ quer-
cu rogel iux̄ trāſitū aq̄ꝝ. q̄s
olim Ezechias rex iacto obſtuxerat puluē.

Explicit argumentum.
Incipit Eſaias propheta. Caplm I

VIſio Eſaie
filij Amos: quam vidit
ſup iudam et hierl̄m. in
diebus ozie ioathā. ach/
aꝫ et ezechie regū iuda.
Audite celi et aurib⁹ p̄ci
pe terra. qm̄ dn̄s locut⁹
eſt. Filios enutriui ⁊ exaltaui: ip̄i aūt ſpreue
rūt me. Cognouit bos poſſeſſorē ſuū: ⁊ aſin⁹
p̄ſepe dn̄i ſui. Iſrl aūt me nō cognouit: ⁊ popu/
lus meus nō intellexit. Ve genti peccatrici:
populo graui iniquitate. ſemini nequā: filijs
ſceleratis. Dereliquerunt dn̄m. blaſphema/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

runt ſanctũ iſrael: abalienati ſunt retrorſum
Sup quo ꝑcutiam vos vltro addentes ꝑua
ricationẽ. Omne caput languidũ ⁊ om̄e cor
merens. A planta pedis vſq₃ ad verticem: nõ
eſt in eo ſanitas. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tu-
mens: nõ eſt circũligata nec curata medica-
mine neq₃ fota oleo. Terra veſtra deſerta: ci/
uitates veſtre ſuccenſe igni. Regionẽ veſtrã
coram vobis alieni deuorãt: ⁊ deſolabit̃ ſicͣ i
vaſtitate hoſtili. Et derelinquet̃ filia ſion vt
vmbraculũ in vinea: ⁊ ſicut tuguriũ in cucu-
merario. ſicut ciuitas q̄ vaſtat̃. Niſi dñs ex/
ercituũ reliquiſſet nobis ſemẽ quaſi ſodoma
fuiſſem⁹ ⁊ q̄ſi gomorra ſiles eſſemus. Audite
verbum dñi pͥncipes ſodomorũ: ꝑcipite au-
ribus legẽ dei veſtri ꝑp̄ls gomorre. Quo mi
hi multitudinẽ victimarũ veſtrarũ dicit dñs
Plenus ſum. Holocauſta arietũ ⁊ adipem
pinguium ⁊ ſanguinẽ vitulorum ⁊ agnorum
⁊ hircorũ nolui. Cũ veneritis ante ꝯſpectu₃
meũ: quis q̄ſiuit hec de manibus veſtris vt
ambularetis in atrijs meis. Ne offeratis vl/
tra ſacrificiũ fruſtra. Incẽſum abominatio ẽ
mihi. Neomeniã ⁊ ſabbatũ ⁊ feſtiuitates ali
as nõ ferã. Iniqui ſunt cetus veſtri. Calen-
das vr̃as ⁊ ſolẽnitates vr̃as odiuit aĩa mea
Facta ſunt mihi moleſta. Laboraui ſuſtinẽſ
Et cũ extenderitis manus veſtras. auertam
oculos meos a vob. ⁊ cu₃ multiplicaueritis
oratõ₃. nõ exaudiã. Man⁹ em̄ vr̃e ſanguine
plene ſunt. Lauamini. mundi eſtote. auferte
malũ cogitationũ veſtrarũ ab oculis meis.
Quieſcite agere ꝑuerſe: diſcite benefacere.
Querite iudiciũ: ſubuenite oppreſſo. iudicate
pupillo. defendite viduã. ⁊ venite ⁊ arguite
me dicit dñs. Si fuerit peccata veſtra vt coc
cinũ. quaſi nix dealbabũt̃. ⁊ ſi fuerint rubra
quaſi vermiculus: velut lana alba erũt. Si vo
lueritis ⁊ audieritis me: bona terre comede-
detis. Q̄ ſi nolueritis: ⁊ me ad iracundiã ꝓ-
uocaueritis gladius deuorabit vos: q̄a os
dñi locutũ eſt. Quõ facta ẽ meretrix ciuitas
fidelis: plena iudicij? Juſticia habitauit in
ea, nunc aũt homicide. Argentũ tuũ verſum
eſt in ſcoriã vinũ tuũ mixtũ eſt aqua. Princi
pes tui infideles ſocij furũ. Oẽs diligũt mu-
nera: ſequunt̃ retributões. Pupillo nõ iu-
dicant: ⁊ cauſa vidue nõ ingreditur ad illos
Propter h̄ ait dñs deus exercituũ fortl iſrl̃.
Heu ego cõſolabor ſup hoſtibus meis: ⁊ vi-
dicabor de inimicis meis. Et cõuertã manũ
meã ad te: ⁊ excoquã ad purũ ſcoriã tuam: et
auferã omne ſtannũ tuum: ⁊ reſtituã iudices
tuos vt fuerunt pͥus: ⁊ cõſiliarios tuos ſicut
antiq̄tus. Poſt hec vocaberis ciuitas iuſti:
vrbs fidelis. Sion i iudicio redimet̃: ⁊ redu-
cent eã in iuſticia. Et cõteret ſceleſtos ⁊ pec-
catores ſimł: ⁊ q̄ dereliquerũt dñ₃: cõſumẽt̃
Cõfundent̃ em̄ ab idolis q̄bus ſacrificauerũt
Et erubeſcẽtes ſup hortis q̄s elegeratis: cũ
fueritis velut quercus defluentib⁹ folijs: et
velut hortus abſq₃ aq̄. Et erit fortitudo vr̃a
vt fauilla ſtuppe. ⁊ op⁹ vr̃m q̄ſi ſcintilla ⁊ ſuc
cendet̃ vtrũq₃ ſimł: ⁊ nõ erit q̄ extiguat. II
Verbũ qđ vidit eſaias fili⁹ amos ſup
iudeã ⁊ hierl̃m. Et erit in nouiſſimis
diebus ꝑparatus mõs dom⁹ dñi in
vertice montiũ: ⁊ eleuabit̃ ſup colles. Et fluẽt
ad eum oẽs gẽtes ⁊ ibũt populi multi ⁊ dicẽt
Venite: aſcẽdam⁹ ad montẽ dñi. ⁊ ad domũ
dei iacob: ⁊ docebit nos ſuas vias ⁊ ambu-
labimus in ſemitis eius: q: de ſion exibit lex:
⁊ verbum domini de hierl̃m. Et iudicabit gẽ-
tes ⁊ arguet ꝑp̄los mł̃tos. Et ꝯflabũt gladios
ſuos in vomeres. ⁊ lanceas ſuas in falces.
Non leuabit gens contra gentem gladium:
nec exercebunt̃ vltra ad ꝑliu₃. Dom⁹ iacob
venite ⁊ ambulem⁹ in lumi̇e dei noſtri. Pro
iecisti em̄ populũ tuũ iacob: q: repleti ſũt vt
olim: ⁊ augures habuerunt vt philiſtijm: ⁊
pueris alienis adheſerũt. Repleta eſt terra
auro ⁊ argento: ⁊ nõ eſt finis theſaurorum eiuſ
Et repleta eſt terra eius equis ⁊ innumerabi
les q̄drige eius. Et repleta eſt terra eius ido
lis. Opus manuũ ſuarũ adorauerũt: qđ fece
runt digiti eorum. Et incuruauit ſe hõ: ⁊ humi
liatus eſt vir. Ne ergo dimittas eis. Ingre-
dere in petram ⁊ abſcondere in foſſa humo a
facie timoris dñi: ⁊ a gloria maieſtatis eius.
Oculi ſublimis homĩs humiliati ſunt: ⁊ in-
curuabit̃ altitudo virorũ. Exaltabit̃ autem
dñs ſolus in die illa: q: dies dñi exercituum
ſup omnẽ ſuꝑbum ⁊ excelſum. ⁊ ſup omne₃
arrogãtẽ: ⁊ humiliabit̃: ⁊ ſup oẽs cedros li-
bani ſublimes ⁊ erectas: ⁊ ſup oẽs querc⁹ ba
ſan: ⁊ ſup omẽs mõtes excelſos ⁊ ſup omnes
colles eleuatos: ⁊ ſup omnẽ turrẽ excelſam ⁊
ſup omnẽ murũ munitũ: ⁊ ſup omẽs naues
tharſis: ⁊ ſup omne qđ viſu pulchrũ eſt. Et
incuruabit̃ oĩs ſublimitas hoĩ₃ ⁊ hũiliabit̃
altitudo virorũ. Et eleuabit̃ dñs ſolus ĩ die
illa. ⁊ idola penitus cõterent̃. Et introibunt
in ſpeluncas petraru₃ ⁊ in voragines terre a
facie formidinis dñi: ⁊ a gloria maieſtatl ei⁹:
cũ ſurrexerit ꝑcutere terram. In illa die pro/
ijciet hõ idola argẽti ſui ⁊ ſimulacra auri ſui
q̄ fecerat ſibi: vt adoraret talpas ⁊ veſꝑtilio/
nes. Et ingrediet̃ ſciſſuras petrarum: ⁊ in ca
uernas ſaxorum a facie formidĩs dñi: ⁊ a gloria
maieſtatis eius: cũ ſurrexerit ꝑcutere terra₃
Quieſcite ḡ ab hoĩe cuius ſpũs in narib⁹ ei⁹ III
eſt. q: excelſus reputat⁹ eſt ipſe.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ecce eñ dñator dominus exercituū
auferet ab hierlꝫ et ab iuda validum
⁊ fortē: omne robur panis ⁊ om̄e ro
bur aq̄: ⁊ fortē et virū bellatorē: ⁊ iudicē ⁊ ꝓ
phetā: ⁊ ariolū: ⁊ ſenē ꝑncipem ſuꝑ q̄nq̄gin-
ta: ⁊ honorabilē vultu: ⁊ ꝯſiliariū. et ſapiētē
de architectis: ⁊ prudētē eloquij myſtici. Et
dabo pueros ꝑncipes eorū: ⁊ effeminati dña
bunt eis. Et corruet ꝑplus. vir ad virum. et
vnuſq̄ſq; ad ꝓximū ſuū. Tumultuabit pu/
er cōtra ſenē. ⁊ ignobil' ꝯtra nobilē. Apprehē
det eñ vir fratrem ſuū domeſticū patris ſui
⁊ dicet. Veſtimentū tibi eſt: ꝑnceps eſto no-
ſter: ruina aūt hec ſub manu tua. Responde
bitq; in die illa dicēs. Nō ſum medicus: ⁊ in
domo mea nō eſt panis neq; veſtimētū. No
lite ꝯſtituere me ꝑncipē ꝑpli. Ruit eñ hierlm
et iudas concidit: q2 lingua eorū ⁊ adinuēti-
ones eorū cōtra dñm: vt ꝓuocarent oculos
maieſtatis eius. Agnitio vultus eorū reſpō-
debit eis. ⁊ peccatū ſuū quaſi ſodoma p̄dica
uerūt: nec abſconderūt. Ve aie eorū. q̄m red
dita ſunt eis mala. Dicite iuſto q̄m bene q̄m
fructū adinuentionū ſuarū comedet. Ve im/
pio in malū. Retributio eñ manuū ei' fiet ei
Populū meū exactores ſui ſpoliauerunt: et
mulieres dñate ſūt eis. Popule meus qui te
beatū dicūt. ipſi te decipiūt: ⁊ viam greſſuū
tuorū diſſipant. Stat ad iudicādū dñs ⁊ ſtat
ad iudicādos ꝑplos. Dñs ad iudiciū veniet
cū ſenibus populi ſui ⁊ ꝑncipibus ei'. Vos
eñ depaſti eſtis vineā meā: ⁊ rapina paupe
ris in domo vr̄a. Quare atteritis ꝑplm meū
et facies pauperū cōmolitis dicit dñs exerci
tuū. Et dixit dñs de'. Pro eo q̄ eleuate ſunt
filie ſion: ⁊ ambulauerūt extento collo: et nu-
tibus oculorū ibāt: ⁊ plaudebāt: et ambula/
bāt: ⁊ pedibus ſuis cōpoſito gradu incedebāt:
decaluabit dñs v̄ticē filiarū ſion. ⁊ dñs cri-
nem earū nudabit. In die illa auferet dñs or
namentū calciamentorū ⁊ lunulas ⁊ torques
⁊ monilia ⁊ armillas ⁊ mitras ⁊ diſcrimialia
⁊ periſcelides et murenulas et olfactoriola
⁊ inaures ⁊ ānulos. ⁊ gēmas in frōte pēdētes
⁊ mutatoria ⁊ palliola ⁊ lintheamina ⁊ acus
⁊ ſpecula ⁊ ſyndones ⁊ vittas ⁊ theriſtra. Et
erit ꝓ ſuaui odore fetor. ⁊ pro zona funicul'
⁊ ꝓ criſpāti crine caluiciū: ⁊ pro faſcia pecto-
rali cilicium. Pulcherrimi q̄q; viri tui gladio
cadent. ⁊ fortes tui in ꝓlio. Et merebūt atq;
lugebūt porte ei'. ⁊ deſolata in terra ſedebit.
T apprehendēt ſeptem mu/ IIII
lieres virum vnum in die illa dicen-
tes. Panē noſtrū comedemus. ⁊ ve/
ſtimentis noſtris operiemur. tantūmō inuo
cetur nomē tuum ſuꝑ nos. aufer obprobriū
noſtrū. In die illa erit germen dñi in magni-
ficentia. ⁊ gloria fructus terre ſublimis. ⁊ ex
ultatio i his q̄ ſaluati fuerit d̄ iſrl̄. Et erit oīs
q̄ relictus fuerit in ſion. ⁊ reſiduus in hierlm
ſanct' vocabit oīs qui ſcriptus eſt in vita in
hierlm. Si abluerit dñs ſordē filiarum ſion.
et ſanguinem hierlm lauerit de medio ei'. in
ſpū iudicij ⁊ ſpū ardoris. Et creabit dñs ſuꝑ
omnē locum montis ſion. ⁊ vbi inuocat' eſt.
nubē ꝑ diē ⁊ fumū ⁊ ſplēdorē ignis flamman
tis in nocte. Suꝑ omnē eñ gl'iam protectio.
⁊ tabernaculū erit in vmbraculo diei ab eſtu
⁊ i ſecuritatem ⁊ abſconſionem a turbine ⁊
a pluuia. V
Cantabo dilecto meo canticū patrue-
lis mei. vinee ſue. Vinea facta eſt di/
lecto meo. in cornu filio olei. Et ſepi/
uit eam. ⁊ lapides elegit ex ea. ⁊ plātauit vi/
neam electā. Et edificauit turrim i medio ei'
⁊ torcular extruxit in ea. Et expectauit vt fa
ceret vuas. ⁊ fecit labruſcas. Nūc ergo habi
tatores hierlm ⁊ viri iuda. iudicate inter me
⁊ vineā meā. Quid eſt quod debui vltra fa-
cere vinee mee ⁊ nō feci ei? An q̄ expectauit
vt faceret vuas ⁊ fecit labruſcas? Et nūc oſtē
dam vobis q̄d ego faciam vinee mee. Aufe-
ram ſepem ei' ⁊ erit in direptionē. Diruam
maceriā eius ⁊ erit in cōculcationē. ⁊ ponā
eā deſertā. Nō putabit ⁊ nō fodet. ⁊ aſcēdēt
ſuꝑ eā vepres ⁊ ſpine ⁊ nubibus mādabo ne
pluāt ſuꝑ eam imbrem. Vinea aūt dñi exer/
cituū domus iſrael eſt. ⁊ vir iuda germen ei'
delectabile. Et expectaui vt faceret iudiciū
⁊ ecce iniq̄tas: ⁊ iuſticiā. ⁊ ecce clamor. Ve
qui coniungitis domum ad domum. ⁊ agrū
agro copulatis vſq; ad terminum loci. Nun
quid habitabitis vos ſoli i medio terre? In
auribus meis ſunt hec dicit dominus exerci
tuum. Niſi domus multe deſerte fuerint grā
des ⁊ pulchre. ⁊ abſq; habitatore. Decē eñ
iugera vinearum faciunt laguncuIam vnam
⁊ triginta modij ſementis faciunt modios
tres. Ve qui conſurgitis mane ad ebrietatē
ſectandam ⁊ potandum vſq; ad veſperam vt
vino eſtuetis. Cithara ⁊ lyra ⁊ tympanum
⁊ tibia ⁊ vinum in conuiuijs veſtris ⁊ opus
domini non reſpicitis. nec opera manuum
eius conſideratis. Propterea captiuus du-
ctus eſt populus meus q2 non habuit ſcien-
tiam. ⁊ nobiles eius interierūt fame. ⁊ multi
tudo eius ſiti exaruit. Propterea dilatauit i
fernus aīam ſuam. ⁊ aperuit os ſuum abſq;
vllo termino. Et deſcēdēt fortes ei'. ⁊ ꝑplus
eius ⁊ ſublimes glorioſiq; eius ad eum. Et
incuruabit homo ⁊ humiliabitur vir ⁊ ocu-
li ſublimiū deprimēt. Et exaltabit domin'

exercituũ in iudicio. et deus ſanctus ſanctifi-
cabit in iuſticia. Et paſcent agni iuxta ordi-
nem ſuũ. ⁊ deſerta in vbertatem verſa aduene
comedent. Ve qui trahitis iniq̃tatem in funi
culis vanitatis. et quaſi vinculum plauſtri
peccatum. Qui dicitis. feſtinet. et cito veni-
at opus eius. vt videamus et appropiet et ve
niat cõſilium ſancti iſrael. ⁊ ſciemꝰ illud. Ve
qui dicitis maluʒ bonũ: et bonum malũ. po-
nentes tenebras lucẽ et lucẽ tenebras. ponen
tes amarum in dulce et dulce in amaruʒ. Ve
qui ſapientes eſtis in oculis veſtris: et coraʒ
vobiſmetipſis prudentes. Ve qui potentes
eſtis ad bibendum vinũ: et viri fortes ad mi-
ſcendam ebrietatem. Qui iuſtificatis impiuʒ
p̱ muneribus. et iuſticiaʒ iuſti aufertis ab eo
Propter hoc ſicut deuorat ſtipulam lingua
ignis: ⁊ calor flamme exurit: ſic radix eorum
quaſi fauilla erit: ⁊ germen eorum vt puluis
aſcendet. Abiecerunt eñi legem dñi exercitu-
um: et eloquiũ ſancti iſrael blaſphemauerũt
Ideo iratus eſt furor dñi in populum ſuum:
et extendit manum ſuã ſup eum: et percuſſit
eum. Et conturbati ſunt mõtes: et facta ſunt
morticina eorũ quaſi ſtercus in medio plate
arum. In his omibus non eſt auerſus furor
eius: ſed adhuc manus eius extenta. Et ele-
uabit ſignuʒ in nationibus p̱cul: et ſibilabit
ad euʒ de finibus terre: ⁊ ecce feſtinus velo-
citer veniet. Nõ eſt deficiẽs neq̃ laborãs in
eo: non dormitabit neq̃ dormiet. neq̃ ſoluet
cingulũ renum eius: nec rumpet corrigia cal
ciamenti eius. Sagitte eius acute: et omnes
arcus eius extenti. Vngule equoꝝ eius vt ſi
lex: ⁊ rote eius quaſi impetꝰ tempeſtatis. Ru-
gitus eius vt leonis: rugiet vt catuli leonum
Et frendet et tenebit p̃dam ⁊ amplexabitur:
⁊ nõ erit q̃ eruat: ⁊ ſonabit ſup eum in die il-
la ſicut ſonitus maris. Aſpiciemus in terraʒ
⁊ ecce tenebre tribulatõis: ⁊ lux obtenebra-
ta eſt in caligine eius. VI

In anno quo mortuus eſt rex ozias
vidi dñm ſedenteʒ ſup ſoliũ excelſuʒ
⁊ eleuatum: ⁊ plena erat domꝰ a ma-
ieſtate eius: et ea que ſub ipſo erãt replebant
templũ. Seraphin ſtabant ſup illud: ſex ale
vni: ⁊ ſex ale alteri. Duabus velabãt faciem
eius: ⁊ duabus velabant pedes eius: ⁊ dua-
bus volabãt. Et clamabãt alter ad alterũ: et
dicebãt. Sanctꝰ ſanctꝰ ſanctꝰ dñs deus exer-
cituũ: plena eſt omis terra gl'a eius. Et com-
mota ſunt ſupliminaria cardinuʒ a voce cla-
mantis: et domus repleta eſt fumo. Et dixi.
Ve mihi q' tacui: q' vir pollutus labijs ego
ſum. ⁊ in medio populi polluta labia haben-
tis ego habito. et regem dñm exercituũ vidi
ocul' meis. Et volauit ad me vnꝰ de ſeraphi
⁊ in manu eius calculus queʒ forcipe tulerat
de altari: ⁊ tetigit os meũ ⁊ dixit. Ecce tetigi
hoc labia tua ⁊ auferet iniq̃tas tua: ⁊ pecca-
tum tuũ mũdabit. Et audiui vocẽ dñi dicen
tis. Quem mittam ⁊ quis ibit nob? Et dixi.
Ecce ego mitte me: Et dixit. Vade et dices
populo huic. Audite audientes et nolite in-
telligere: ⁊ videte viſioneʒ ⁊ nolite cognoſce
re. Excecа cor populi huiꝰ ⁊ aures eius agg̃-
ua ⁊ oculos eius claude: ne forte videat ocu-
lis ſuis ⁊ auribus ſuis audiat. ⁊ corde ſuo in
telligat ⁊ cõuertat: ⁊ ſanem eũ. Et dixi. Vſ
q̃quo dñe? Et dixit. Donec deſolent ciuita-
tes abſq̃ habitatore. et domus ſine homine.
Et terra relinquet deſerta: ⁊ longe faciet do-
minꝰ hoĩes. Et multiplicabit q̃ derelicta fue-
rat in medio terre et adhuc in ea decimacio.
Et conuertet et erit in oſtẽſionẽ ſicut there-
binthus: ⁊ ſicut quercus q̃ expandit ramos
ſuos. Semẽ ſanctũ erit id qđ ſteterit in ea.

Et factũ eſt in diebus achaz VII
filij ioathan filij ozie regis iuda aſcẽ-
dit raſin rex ſyrie. ⁊ facee filius rome
lie rex iſrl' in hierl'm ad p̃liandũ contra eaʒ: ⁊
non potuerũt debellare eã. Et nunciauerũt
domui dauid dicentes. Requieuit ſyria ſup
effraim ⁊ cõmotum eſt cor eius et cor populi
eiꝰ ſicut mouent ligna ſiluarum a facie venti
Et dixit dñs ad eſaiam. Egredere in occur-
ſum achaz tu ⁊ qui derelictus eſt iaſub filius
tuus. ad extremũ aqueductꝰ piſcine ſupioris
in via agri fullonis: ⁊ dices ad euʒ. Vide vt
ſileas. Noli timere: ⁊ cor tuum ne formidet a
duabus caudis titionũ fumigantiũ iſtorũ in
ira furoris raſin regis ſyrie ⁊ filij romelie: eo
q' conſiliũ inierit cõtra te ſyria in maluʒ: ⁊ ef-
fraim ⁊ filius romelie dicentes. Aſcendamus
ad iudã: ⁊ ſuſcitemus eũ: ⁊ auellamus eũ ad
nos: ⁊ ponamus regẽ in medio eius filiuʒ ta-
beel. Hec dicit dominus deus. Non ſtabit ⁊
non erit iſtud: ſed caput ſyrie damaſcus: et
caput damaſci raſin. Et adhuc ſexaginta et
q̃nq̃ anni: et deſinet effraim eſſe populus: et
caput effraim ſamaria: ⁊ caput ſamarie filius
romelie. Si non crediderítis: nõ p̱manebitis
Et adiecit dñs loqui ad achaz dicens. Pe-
te tibi ſignum a dño deo tuo in profundum
inferni ſiue in excelſum ſupra. Et dixit achaz
Non petam: ⁊ nõ temptabo dñm. Et dixit.
Audite ergo domus dauid. Nunq̃d parum
vobis eſt moleſtos eſſe hominibus quia mole
ſti eſtis et deo meo? Propter hͦ dabit dñs ip
ſe vobis ſignum. Ecce virgo concipiet et pa
riet filiũ: ⁊ vocabit nomẽ eius emanuel. Bu
tyruʒ ⁊ mel comedet: vt ſciat reprobare ma-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

lum ⁊ eligere bonū. Quia anteq̃ ſciat puer
reprobare malū ⁊ eligere bonū: derelinquet
terra quā tu deteſtaris a facie duorū regū
ſuorū. Adducet dñs ſup te ⁊ ſup pplm tuum
⁊ ſup domum patris tui. dies q̄ nō venerunt
a diebus ſepationis effraim a iuda. cū rege aſ
ſyriorū. Et erit in die illa ſibilabit dñs muſce
que eſt in extremo fluminum egypti. ⁊ api q̄
eſt in terra aſſur: ⁊ venient ⁊ requieſcent oēs
in torrentibus vallium. ⁊ in cauernis petra-
rum ⁊ in omnibus frutetis et in vniuerſis fo
raminibus. In die illa. radet dominus in no
uacula conducta in his qui trans flumē ſunt
in rege aſſyriorū caput: ⁊ pilos pedū: et bar-
bam vniuerſam. Et erit in die illa: nutriet hō
vaccā boum: ⁊ duas oues: et p̄ vbertate la-
ctis comedet butyrū. Butyrū eñ et mel mā-
ducabit omis hō qui relictus fuerit ī medio
terre. Et erit in die illa. omis locus vbi fuerit
mille vites. mille argenteis: ⁊ in ſpinas ⁊ in
vepres erunt. Cum ſagittis ⁊ arcu ingrediē-
tur illuc. Vepres eñ ⁊ ſpine erunt in vniuer
ſa terra. Et omēs montes q̄ in ſarculo ſarien
tur. non veniet illuc terror ſpinarum ⁊ vepri
um: ⁊ erit in paſcuam bouis ⁊ in conculcati-
onem pecoris. VIII
Et dixit dñs ad me. Sume tibi librū
grandem: ⁊ ſcribe in eo ſtilo hoīs:
velocit̄ ſpolia detrahe cito predare.
Et adhibui mihi teſtes fideles vriā ſacerdo
tem ⁊ zachariā filiū barachie. Et acceſſi ad p
phetiſſam: ⁊ cōcepit ⁊ peperit filiū. Et dixit
dñs ad me. Voca nomen eiꝰ: accelera. ſpolia
detrahe. feſtina predari: qr anteq̃ ſciat puer
vocare patrem ſuū ⁊ matrē ſuā. auferet forti
tudo damaſci. et ſpolia ſamarie corā rege aſ-
ſyriorū. Et adiecit dñs loq̄ ad me adhuc di-
cens. Pro eo q̄ abiecit pplꝰs iſte aquas ſyloe
que vadunt cum ſilentio ⁊ aſſumpſit magis
raſin et filiū romelie: ppter hoc ecce dñs ad-
ducet ſup eos aquas fluminis fortes ⁊ mul-
tas: regē aſſyriorū ⁊ omnē gl'ā eius. Et aſcē
det ſup omēs riuos eius et fluet ſup vniuer-
ſas ripas eius. ⁊ ibit p iudā inundans ⁊ trā
ſiens vſq̄ ad collū veniet. Et erit extēſio ala-
rum eius implēs latitudinē terre tue o ema-
nuel. Cōgregamini populi ⁊ vincemi. ⁊ au-
dite vniuerſe ꝓcul terre. Cōfortamini ⁊ vin-
cemi: accigite vos ⁊ vincemi: inite cōſiliū et
diſſipabit̄: loquimini verbū ⁊ nō fiet. qr no
biſcum deus. Hec eñ ait dñs ad me. Sicut i
manu forti erudiuit me: ne irem in via popu
li huius dicēs. Nō dicatis. ꝯiuratio. Omia
eñ que loquit̄ populus iſte. cōiuratio ē. Et
timore eius ne timeatis: neq̄ paueatis. Do-
minū exercituū ipm ſanctificate: ipſe pauor
veſter ⁊ ipſe terror veſter: ⁊ erit vobis in ſan
ctificationem: in lapidem aūt offenſiōis ⁊ pe
tram ſcandali duabus domibus iſrael. ⁊ ī la-
queum ⁊ in ruinam habitantibus hieruſalē.
Et offendent ex eis plurimi: ⁊ cadent et con-
terētur et irretient̄ ⁊ capient̄. Liga teſtimo-
niū ſigna legē ī diſcipul' meis: expectabo do-
minū q̄ abſcondit faciē ſuam a domo iacob. ⁊
p̄ſtolabor eum. Ecce ego et pueri mei quos
dedit mihi dominus in ſignum et in portētū
iſrl' a dño exercituū q̄ habitat in monte ſion.
Et cum dixerint ad vos. q̄rite a phitonibus
⁊ a diuinis q̄ ſtrident ī incantationibus ſuis
nunq̄d nō populus a deo ſuo req̄ret viſionē
p viuis ac mortuis? Ad legem magis et ad
teſtimoniū. Q̄ ſi nō dixerit iuxta verbū hoc
nō erit eis matutina lux. Et tranſibit p eā ⁊
corruet et eſuriet: et cum eſurierit iraſcetur:
et maledicet regi ſuo et deo ſuo. Et ſuſpiciet
ſurſum. et ad terrā intuebit̄: ⁊ ecce tribulatio
et tenebre ⁊ diſſolutio et āguſtia ⁊ caligo pſe-
quēs: et poterit auolare de anguſtia ſua.
Primo tempe alleuiata eſt IX
terra zabulon ⁊ terra neptalim et no
uiſſimo aggrauata eſt via maris trāſ
iordanē galilee gentiū. Populus q̄ ambula-
bat in tenebris vidit lucem magnā: habitāti-
bus in regione vmbre mortis. lux orta ē eis
Multiplicaſti gētē nō magnificaſti leticiā
Letabunt̄ coram te ſicut q̄ letantur in meſſe
ſicut exultant victores capta p̄da quādo di-
uidunt ſpolia. Iugum eñ oneris eius: et vir
gam humeri eius: et ſceptrum exactoris eius
ſuperaſti: ſicut in die madian. Quia ois vio-
lenta p̄datio cum tumultu. et veſtimentū mi-
xtum ſanguine erit in combuſtionem et cibꝰ
ignis. Paruulus eñ natus eſt nobis. et filiꝰ
datus eſt nobis et factus eſt p̄cipatꝰ ſup hu
merum eiꝰ: et vocabit̄ nomen eiꝰ admirabil'.
conſiliarius. deus fortis. pater futuri ſeculi.
p̄nceps pacis. Multiplicabit̄ eius imperiū
⁊ pacis nō erit finis: ſup ſoliū dauid et ſup re
gnum eius: vt cōfirmet illud et corroboret in
iudicio et iuſticia amodo et vſq̄ in ſempit'nū
Zelus dñi exercituum faciet hoc. Verbum
miſit dominꝰ in iacob: et cecidit in iſrael. Et
ſciet ois populus effraim et habitantes ſama
riam in ſuperbia et magnitudine cordis. di-
centes. Lateres ceciderunt: ſed quadris lapi
dibus edificabimus: ſycomoros ſucciderūt.
ſed cedros immutabimus. Et eleuabit dñs
hoſtes raſin ſup eum. et inimicos eius in tu-
multū vertet. ſyriā ab oriēte. et philiſtijm ab
occidēte. et deuorabūt iſrl' toto ore. In omni
bus his nō eſt auerſus furor eius ſed adhuc
manus eius extenta. et pplꝰs non eſt reuerſus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ad pcutientem ſe. ⁊ dñm exercituũ nõ inqſie-
runt. Et diſperdet dñs ab iſrl' caput ⁊ caudã
incuruantem et deprauãtẽ die vna. Longe-
uus ⁊ honorabilis ipſe ẽ caput. ⁊ pphēta do
cens mendaciũ ipſe eſt cauda. Et erũt q̃ bea-
tificant pplm iſtum ſeducentes et q̃ beatificã/
tur pcipitati. Propt' hoc ſup adoleſcẽtulis
ei⁹ nõ letabit' dñs. et pupillorũ eius et vidu
arum nõ miſerebit'. Quia omis hypocrita ẽ
et nequã. ⁊ vniuerſũ os locutũ eſt ſtulticiam
In omibus his nõ eſt auerſus furor eius. ſʒ
adhuc manus eius extenta. Succenſa eſt
eñ quaſi ignis impietas. veprem et ſpinam
vorabit. Et ſuccendet' in dẽſitate ſaltus ⁊ cõ
uoluetur in ſupbia fumi. In ira dñi exercitu
um cõturbata eſt terra. ⁊ erit populus quaſi
eſca ignis. Uir fratri ſuo nõ parcet. et decli-
nabit ad dexterã ⁊ eſuriet ⁊ comedet ad ſini-
ſtram et non ſaturabit'. Unuſq̃ſq; carnẽ bra-
chĳ ſui vorabit. manaſſes effraim. et effraim
manaſſen: ⁊ ſimul ipſi ꝯtra iudã. In omnib⁹
his nõ ẽ auerſus furor ei⁹: ſed adhuc manus X
eius extenta.

VE qui condunt leges iniquas: et ſcri
bentes iniuſticiã ſcripſerũt vt oppri-
merent in iudicio paupes: et vim fa-
cerent cauſe humiliũ populi mei: vt eſſent vi
due preda eorũ ⁊ pupillos diriperent. Quid
facietis in die viſitationis et calamitatis de
longe venientis? Ad cuius cõfugietis auxiliũ
⁊ vbi derelinquetis glãm vrãm: ne incurue-
mini ſub vinculo: ⁊ cum interfectis cadatis?
Sup omibus his nõ eſt auerſus furor eius
ſed adhuc manus eius extẽta. Ue aſſur Uir
ga furoris mei et baculus ipſe ẽ. In manu ei⁹
indignatio mea. Ad gentẽ fallacẽ mittã eum
et contra pplm furoris mei mandabo illi: vt
auferat ſpolia et diripiat pdam: et ponat illũ
in conculcatõem q̃ſi lutũ platearũ. Ipſe autẽ
nõ ſic arbitrabit': et cor eius nõ ita eſtimabit.
ſed ad cõterendũ erit cor ei⁹ et ad internitio-
nem gentiũ nõ paucarũ. Dicet eñ. Nunq̃d
nõ pncipes mei ſimul reges ſunt? Nunq̃d nõ
vt carchamis. ſic calanno: ⁊ vt arphat. ſic e/
math. Nunq̃d nõ vt damaſcus. ſic ſamaria?
Quõ inuenit manus mea regna idoli: ſic ⁊ ſi
mulacra eorũ de hierlm ⁊ de ſamaria. Nun-
q̃d nõ ſicut feci ſamarie ⁊ idolis ei⁹: ſic faciã
hierlm ⁊ ſimulacris eius? Et erit cũ impleue
rit dñs cuncta opa ſua in monte ſion ⁊ i hie-
ruſalẽ. viſitabo ſup fructũ magnifici cordis
regis aſſur. ⁊ ſup glãm altitudinis oculorũ
eius. Dixit eñ. In fortitudine manus mee
feci et in ſapiẽtia mea intellexi. Et abſtuli ter
minos pplor: et pncipes eorũ depdat⁹ ſum:
et detraxi quaſi potẽs in ſublimi reſidentes.
Et inuenit q̃ſi nidum man⁹ mea fortitudinẽ
pplor: et ſicut colligunt' oua q̃ derelicta ſunt
ſic vniuſam terrã ego cõgregaui: et nõ fuit q̃
moueret pennã et aperiret os ⁊ ganiret. Nũ
q̃d gloriabit' ſecuris cõtra eum q̃ ſecat in ea:
aut exaltabit' ſerra cõtra eum a quo trahitur
Quõ ſi eleuet' virga contra eleuantẽ ſe: ⁊ exal
tetur baculus q̃ vtiq; lignũ eſt. Propter hoc
mittet domiator dñs exercituũ in pinguib⁹
eius tenuitatẽ: et ſubtus glãm eius ſuccenſa
ardebit q̃ſi cõbuſtio ignis: et erit lumẽ iſrae-
el in igne: et ſanct⁹ eius in flãma: et ſuccẽdet' ⁊
deuorabit' ſpina eius: et vepres in die vna et
gl'ia ſaltus ei⁹ et carmeli ei⁹ ab anima vſq; ad
carnẽ cõſumet'. Et erit terrore pfugus: et re-
liq̃e ligni ſalt⁹ eius p paucitate numerabun/
tur. et puer ſcribet eos. Et erit in die illa. non
adĳciet reſiduũ iſrael: et hi q̃ fugerit d' domo
iacob inniti ſup eo qui pcutit eos: ſed innite-
tur ſup dñm ſanctũ iſrl'. In veritate reliquie
ꝯuertent': reliquie inquã iacob ad deũ fortẽ.
Si eñ fuerit pplus tuus iſrl' q̃ſi arena maris
reliq̃e conuertent' ex eo. Cõſummatio abbre/
uiata inundabit iuſticiã. Cõſummationẽ eñ
et abbreuiatõẽ dñs deus exercituũ faciet in
medio omis terre. Propt' hoc hec dicit dñs
deus exercituũ. Noli timere ppl's meus habi
tator ſion ab aſſur. In virga eñ pcutiet te. et
baculũ leuabit ſup te in via egypti. Adhuc
eñ paululum modicumq;: et conſummabit'
indignatio mea ⁊ furor meus ſup ſcelus eorũ
Et ſuſcitabit ſup eũ dñs exercituũ flagellũ
iuxta plagã madian in petra oreb. et virgam
ſuã ſup mare. et leuabit eã in via egypti. Et
erit in die illa auferet' onus eius de humero
tuo et iugũ eius de collo tuo. et cõputreſcet
iugum a facie olei. Ueniet in aioth. trãſibit i
magron. apud magmas commendabit vaſa
ſua. Tranſierũt curſim. gabaa ſedes noſtra.
Obſtupuit rama. gabaa ſaulis fugit. Hinni
voce tua filia gallim. attende laiſa paupcula
anathot. Migiuit medemena habitatores
gabin cõfortamini. Adhuc dies eſt vt in no-
be ſtet'. Agitabit manũ ſuã ſup montem filie
ſion ⁊ collem hierlm. Ecce dñator dñs exer-
cituũ cõfringet lagunculã in terrore et excel-
ſi ſtatura ſuccident'. et ſublimes humiliabũt'
Et ſubuertent' ꝯdenſa ſaltus eius ferro. ⁊ li
banus cũ excelſis cadet. XI

ET egrediet' virga d' radice ieſſe. ⁊ flos
de radice ei⁹ aſcendet. et req̃eſcet ſup
eũ ſpũs dñi. ſpũs ſapie et intellectus
ſpũs ꝯſilĳ ⁊ fortitudinis. ſpũs ſcie et pietatis.
⁊ replebit eũ ſpũs timoris dñi. Nõ ſm viſio
nem oculorũ iudicabit. neq; ſm auditum au
rium arguet. Sʒ iudicabit i iuſticia paupes

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

⁊ arguet in equitate ꝑ manſuetis terre. Et ꝑ-
cutiet terrã virga oris ſui. ⁊ ſpũ labiorũ ſuorũ
interficiet impiũ. Et erit iuſticia cingulũ lũ-
borũ eius. ⁊ fides cinctoriũ renũ eius. Habi-
tabit lupus cũ agno ⁊ pardus cũ hedo accu-
babit. Vitulus ⁊ leo ⁊ ouis ſimul morabũt. ⁊
puer paruulus minabit eos. Vitulus ⁊ vrſus
paſcent. ſimul requieſcent catuli eorũ. ⁊ leo q̃-
ſi bos comedet paleas. Et delectabit infans
ab vbere ſup foramina aſpidis: ⁊ in cauerna
reguli qui ablactatus fuerit. manũ ſuam mit
tet. Non nocebunt ⁊ non occident in vniuer
ſo mõte ſancto meo. qꝛ repleta eſt terra ſciẽtia
dñi ſicut aque maris operientes. In die illa ra
dix ieſſe q̃ ſtat in ſignũ populorũ. ipm gentes
deprecabunt: ⁊ erit ſepulcrũ eius glorioſum. Et
erit in die illa: adiiciet dñs ſecũdo manũ ſuã
ad poſſidendũ reſiduũ populi ſui: qḋ relinquet
ab aſſyriis ⁊ ab egypto ⁊ a phetros ⁊ ab ethi
opia. ⁊ ab elam ⁊ a ſennaar ⁊ ab emath ⁊ ab
inſulis maris. Et leuabit ſignũ in nationes: ⁊
cõgregabit profugos iſrl. Et diſperſos iuda col-
liget a quattuor plagis terre ⁊ auferet zelus ef-
fraim ⁊ hoſtes iuda peribũt. Effraim nõ emu-
labit iudã: ⁊ iudas nõ pugnabit cõtra effraim.
Et volabũt in humeros philiſtiim ꝑ mare ſi
mul predabũt filios orientis. Idumea ⁊ moab
preceptũ manus eorũ ⁊ filii ammon obediẽtes
erũt. Et deſolabit dñs linguã maris egypti:
⁊ leuabit manũ ſuã ſup flumẽ in fortitudine
ſpũs ſui: ⁊ percutiet eũ in ſeptẽ riuis. ita vt trã-
ſeant ꝑ eũ calciati. Et erit via reſiduo poplo
meo q̃ relinquet ab aſſyriis: ſicut fuit iſraeli i
die illa qua aſcendit de terra egypti. XII

Et dices in die illa. Cõfitebor tibi do
mine qm iratus es mihi: conuerſus eſt
furor tuus: ⁊ cõſolatus es me. Ecce
deus ſaluator meus: fiducialiter agã ⁊ nõ time-
bo. Quia fortiudo mea ⁊ laus mea dñs. ⁊ fa-
ctus eſt mihi in ſalutẽ. Haurietis aq̃s in gau
dio de fontibus ſaluatoris ⁊ dicetis i die illa
Cõfitemini dño ⁊ inuocate nomẽ eius. Notas fa-
cite in populis adinuẽtiões eius: memẽtote qm
excelſum eſt nomẽ eius. Cantate dño quoniã
magnifice fecit: annũciate hoc in vniuerſa terra.
Exulta ⁊ lauda habitatio ſion: qꝛ magnus i
medio tui ſanctus iſrl. XIII

Onus babylonis. qḋ vidit eſaias filius
amos. Sup montẽ caligioſũ leua-
te ſignũ: exaltate vocẽ leuate manũ
⁊ ingrediant portas duces. Ego mãdaui ſã-
ctificatis meis: ⁊ vocaui fortes meos i ira mea
exultãtes in gloria mea. Vox multitudis i mon
tibus quaſi populorũ frequẽtium: vox ſonitus re
gum gentiũ cõgregetarũ. Dñs exercituũ p̃-
cepit militie belli: venientib9 de terra procul.
A ſummitate celi dñs ⁊ vaſa furoris eius vt
diſperdat omnẽ terrã. Vlulate qꝛ prope eſt di-
es dñi. qꝛ vaſtitas a dño veniet. Propter hoc
oẽs manus diſſoluent. ⁊ omne cor hominis
tabeſcet ⁊ cõteret. Torſiones ⁊ dolores tene
bunt. q̃ſi parturiẽs dolebũt. Vnuſquiſq3 ad
proximũ ſuũ ſtupebit. facies combuſte vultus
eorũ. Ecce dies dñi veniet crudelis ⁊ idigna
tionis plenus ⁊ ire furoriſq3 ad ponendã terrã
in ſolitudinem. ⁊ peccatores eius cõterẽdos
de ea. qm ſtelle celi ⁊ ſplendor earũ nõ expã-
dent lumẽ ſuũ. Obtenebratus eſt ſol in ortu
ſuo. ⁊ luna nõ ſplendebit in lumie ſuo. Et vi
ſitabo ſup orbis mala. ⁊ cõtra impios iniq̃ta
tem eorũ. Et requieſcere faciã ſupbiã infide
lium. et arrogantiã fortiũ humiliabo. Preci
oſior erit vir auro. ⁊ hõ mundo obrizo. Su-
per hoc celũ turbabo. ⁊ mouebit terra delo-
co ſuo: propter indignatiõẽ dñi exercituum et
propter diem ire furoris eius. Et erit quaſi da-
mula fugiens et q̃ſi ouis et nõ erit q̃ cõgreget
Vnuſquiſq3 ad populum ſuũ cõuertet. et ſinguli
ad terrã ſuã fugient. omis q̃ inuentus fuerit
occidet. et ois q̃ ſuꝑuenerit cadet in gladio.
Infantes eorum allident in oculis eorũ diri
pient domus eorũ. et vxores eorũ violabun
tur. Ecce ego ſuſcitabo ſup eos medos: q̃ ar-
gentũ non q̃rant nec aurũ velint. ſed ſagittis
paruulos interficiẽt. et lactantib9 vteris nõ
miſerebunt et ſup filios non parcat oculus
eorũ. Et erit babylon illa ciuitas glorioſa in
regnis. inclyta in ſupbia caldeorũ. ſic ſubuer
tit dñs ſodomã et gomorrã. Non habitabit
vſq3 in finem. et nõ fundabit vſq3 ad genera-
tionẽ et generationẽ. Nec ponat ibi tentoria
arabs nec paſtores requieſcent ibi. ſed requie-
ſcent ibi beſtie et replebũt dom9 eorũ draco-
nibus. Et habitabunt ibi ſtrutiones. ⁊ piloſi
ſaltabũt ibi ⁊ reſpõdebũt ibi vlule in edibus
eius. et ſyrene in delubris voluptatis .XIIII

Prope eſt vt veniat tempus eius: et di-
es eius nõ elongabunt. Miſerebit
eius dñs iacob et eliget adhuc de iſrl:
et requieſcere eos faciet ſup humũ ſuã. Ad-
iũget aduena ad eos. et adherebit domui ia-
cob. Et tenebunt eos populi: et adducẽt eos
in locũ ſuum. Et poſſidebit eos domus iſrl
ſup terrã dñi in ſeruos et ancillas: ⁊ erunt ca-
pientes eos q̃ ſe ceperant: et ſubiiciet exacto-
res ſuos. Et erit in die illa cũ requiem dede-
rit tibi deus a labore tuo: ⁊ a concuſſione tua
⁊ a ſeruitute dura qua ante ſeruiſti: ſumes pa-
rabolam iſtã contra regẽ babylonis et dices
Quomõ ceſſauit exactor: quieuit tributũ. Cõ-
triuit dñs baculũ impiorũ. virgam dominan-
tium cedentẽ populos in indignatiõne plaga

E

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

inſanabili:ſubÿcietē in furore gentes: perſe-
quentē crudelit̄. Conquieuit ⁊ ſiluit oīs ter
ra gauiſa ē: ⁊ exultauit: abietes q̄ꝫ letate ſūt
ſup te: ⁊ cedri libani. Ex quo dormiſti nō aſ-
cendit q̄ ſuccidat nos. Infernus ſubt̄ te con
turbatus eſt in occurſuum aduētus tui: ſuſci
tauit tibi gigantes. Omnes p̄ncipes terre ſur
rexerūt de ſolÿs ſuis. oēs p̄ncipes nationū
Uniuerſi reſpondebunt ⁊ dicent tibi. Et tu
vulneratus es ſicut ⁊ nos: noſtri ſimilis effe
ctus es. Detracta eſt ad inferos ſupbia tua:
ꝯcidit cadauer tuū. Subter te ſternet̄ tinea:
⁊ operimentū tuū erunt v̄mes. Quō cecidi-
ſti de celo lucifer q̄ mane oriebaris? Corrui-
ſti in terrā q̄ vulnerabas gentes: q̄ dicebas ī
corde tuo. In celū conſcendā ſupra aſtra dei
exaltabo ſoliū meū: ſedebo in mōte teſtamen
ti. in lateribus aq̄lonis aſcēdam ſup altitudi-
nem nubiū. ſimil̄ ero altiſſimo. Ueruntamen
ad infernū detraheris in p̄fundum laci. Qui
te viderint ad te inclinabunt̄: neq̄ꝫ proſpiciēt
Nunq̄d iſte eſt vir q̄ conturbauit terrā. q̄ cō
cuſſit regna. qui poſuit orbem deſ̄tum: et vr
bes eius deſtruxit vinctis ei⁹ nō aperuit car-
cerem. Omēs reges gentiū vniuerſi dormie
runt in glīa vir in domo ſua: tu aūt p̄iect⁹ es
de ſepulcro tuo q̄ſi ſtirps inutilis pollutus et
obuolutus: cū his q̄ interfecti ſunt gladio: et
deſcenderūt ad fundamēta laci. Quaſi cada
uer putridū nō habebis cōſortiū: neq̄ꝫ cū eis
in ſepultura. Tu eñ terrā tuā diſp̄didiſti. tu
pp̄lm tuū occidiſti. Nō vocabit̄ in eternum
ſem en peſſimorū. Preparate filios ei⁹ occiſi
oni ī iniquitate patrum eorū. Nō conſurgēt
nec hereditabūt terrā: neq̄ꝫ implebunt faciē
orbis ciuitatū. Et cōſurgam ſup eos dic̄ do-
minus exercituū: ⁊ p̄dam babylonis nomen
⁊ reliq̄as ⁊ germen ⁊ p̄geniem dicit dn̄s. Et
ponā eam in poſſeſſionē ericÿ: ⁊ in paludes
aquarū: ⁊ ſcopabo eā in ſcopa terēs dicit do
min⁹ exercituū. Iurauit dn̄s exercituum di
cens. Si nō vt putaui ita erit: ⁊ quomō men
te tractaui ſic eueniet: vt cōterā aſſyriū in ter
ra mea: ⁊ in montibus meis cōculcē eū: et au
feret̄ ab eis iugū eius: ⁊ onus illius ab hūe-
ro eorū tollet̄. Hoc conſiliū qđ cogitaui ſup
omnē terrā: ⁊ hec eſt manus extenta ſup vni
uerſas gētes. Domin⁹ exercituū decreuit: ⁊
quis poterit infirmare? Et man⁹ eius exten/
ta ⁊ q̄s auertet eā? In anno quo mortuus eſt
rex achaz: factum eſt onus iſtud. Ne leteris
philiſtea omīs tu: quoniā cōminuta eſt vir/
ga p̄cuſſoris tui. De radice eñ colubri egre/
dietur regulus. ⁊ ſemen eius abſorbēs volu/
crem. Et paſcent̄ p̄mogeniti pauperū ⁊ pau
peres fiducialit̄ requieſcēt: ⁊ interire faciam

in fame radicē tuam ⁊ reliq̄as tuas interficiam
Ulula porta. clama ciuitas: p̄ſtrata eſt phi-
liſtea oīs. Ab aquilone eñ fumus veniet: et
nō eſt qui effugiet agmen eius. Et q̄d reſpon
debit̄ nuncÿs gentis? Quia dn̄s fūdauit ſiō
⁊ in ipō ſperabūt pauperes populi ei⁹. XV

O Nus moab. Quia nocte vaſtata eſt
ar. moab cōticuit: q̄a nocte vaſtatus
eſt murus: moab ꝯticuit. Aſcēdit do
mus. ⁊ dybon ad excelſa in planctū. ſup na
bo ⁊ ſup medaba moab vlulabit. In cunctis
capitibus eius caluitiū: ⁊ oīs barba radetur
In triuÿs eius accincti ſunt ſacco: ſup tecta
eius et in plateis eius omīs vlulatus deſcen
det in fletū. Clamauit eſebō: ⁊ eleale: vſq̄ꝫ ia
ſa audita eſt vox eorū. Sup hoc expediti mo
ab vlulabūt. aīa eius vlulabit ſibi. Cor meū
ad moab clamabit vectes eius vſq̄ꝫ ad ſegor
vitulā cōternantē p̄ aſcēſum eñ luith flens
aſcēdet: et in via oronaim clamorē cōtritiōis
leuabūt. Aque eñ nemrim deſerte erunt: q̄r
aruit herba. defecit germē: viror oīs interiit
Scđm magnitudinē operis ⁊ viſitatio eorū
Ad torrentē ſalicū ducent eos: q̄ñ circūibit
clamor terminū moab. Uſq̄ꝫ ad gallim vlula
tus eius ⁊ vſq̄ꝫ ad puteū helim clamor eius.
q̄r aque dybon replete ſunt ſanguie. Ponā
eñ ſup dybon additamēta his q̄ fugerint de
moab leonē: ⁊ reliquÿs terre. XVI

E Mitte agnū dn̄e: dominatorē terre
de petra deſerti ad montem filie ſion
Et erit ſicut auis fugiens: et pulli de
nido auolātes ſic erūt filie moab in trāſcenſu
arnon. Ini cōſiliū. coge cōciliū. pone q̄ſi no
ctem vmbrā tuā in meridie. Abſcōde fugien-
tes: ⁊ vagos ne p̄das. Habitabūt apđ te p̄-
fugi mei. Moab eſto latibulum eorū a facie
vaſtatoris. Finitus eſt eñ puluis: cōſumma
tus eſt miſer: defecit q̄ conculcabat terram.
Et p̄parabit̄ in miſericordia ſoliū: et ſedebit
ſup eū in veritate in tabernaculo dauid iudi
cans et querēs iudicium: ⁊ velociter reddēs
qđ iuſtū eſt. Audiuimus ſupbiā moab: ſup/
bus eſt valde. Supbia eius ⁊ arrogantia ei⁹
⁊ indignatio eius: pluſq̄ꝫ fortitudo ei⁹. Idcir
co vlulabit moab ad moab: vniūſus vlulabit
His q̄ letant̄ ſup muros cocti lateris loq̄mi
plagas ſuas q̄niā ſuburbana eſebon deſerta
ſunt. Et vineā ſabama dn̄i gentiū exciderūt
Flagella eius vſq̄ꝫ ad iaſer peruenerūt: erra
uerunt in deſerto: p̄pagines eius relicte ſunt
tranſierunt mare. Sup hoc plorabo in fletu
iazer: ⁊ vineā ſabama. Inebriabo te lachry-
ma mea eſebon et eleale. q̄ñ ſup vindemiam
tuam ⁊ ſup meſſem tuā vox calcantiū irruit
Et auferet̄ leticia et exultatio de carmelo: et

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in vineis nõ exultabit neq͡z iubilabit. Vinũ
in torculari nõ calcabit qui calcare conſueue
rat: vocem calcantiũ abſtuli. Sup hoc vẽter
me⁹ ad moab quaſi cithara ſonabit: ⁊ viſcera
mea ad murũ cocti lateris. Et erit cum appa/
ruerit qꝺ laborauit moab ſup excelſis ſuis: i/
gredietur ad ſancta ſua vt obſecret: ⁊ non va
lebit. Hoc verbum quod locutus eſt domin⁹
ad moab extunc: ⁊ nunc locutus eſt dicens.
In tribus annis quaſi anni mercẽnarij aufe=
retur glĩa moab ſup omni populo mlto: ⁊ re=
linquetur in eo ſicut racemus paruus ⁊ mo/
dicus. nequaq͡z multus. XVII
O Nus damaſci. Ecce damaſcus deſi/
net eẽ ciuitas: ⁊ erit ſicut aceru⁹ lapi=
dum in ruina. Derelicte ciuitates a/
roer gregibus erunt: ⁊ requieſcẽt ibi ⁊ nõ erit q̃
exterreat. Et ceſſabit adiutorium ab effraim
et regnum a damaſco: et reliquie ſyrie ſicut
gloria filiorum iſrael erunt dicit dñs exerci/
tuum. Et erit in die illa attenuabit̃ gloria ia=
cob: et pinguedo carnis eius emarceſcet: et
erit ſicut congregans in meſſe qꝺ reſtiterit et
brachiũ eius ſpicas leget. Et erit ſicut q̃rens
ſpicas in valle raphaim: ⁊ relinquet̃ in eo ſi=
cut racemus ⁊ ſicut excuſſio olee duarum vl̃
triũ oliuarũ in ſummitate rami. ſiue quattu/
or aut q̃nq͡z. In cacuminibus eius fructus ei⁹:
dicit dñs deus iſrl̃. In die illa inclinabit̃ hõ
ad factorẽ ſuũ: ⁊ oculi eius ad ſanctu͡z iſrl̃ re=
ſpicient: ⁊ nõ inclinabit̃ ad altaria q̃ fecerunt
manus eius: ⁊ q̃ opati ſunt digiti eius: nõ re=
ſpicient lucos ⁊ delubra. In die illa erunt ci=
uitates fortitudinis ei⁹ derelicte ſic aratra et
segetes q̃ derelicte ſũt a facie filiorũ iſrael. Et
eris deſerta quia oblita es dei ſaluatoris tui ⁊
fortis adiutoris tui nõ es recordata. Propt̃
ea plãtabis plãtationẽ fidelẽ: ⁊ germẽ alienũ
ſeminabis. In die plantationis tue labruſca
⁊ mane ſemen tuum florebit. Ablata eſt meſ/
ſis in die hereditatis: ⁊ dolebit grauiter. Ve
multitudini populorũ multoꝝ vt multitudo
maris ſonantis: ⁊ tumultus turbaꝝ ſicut ſo/
nitus aquarũ multarũ. Sonabũt populi ſic̃
ſonitus aquaꝝ inundantiũ: ⁊ increpabit eũ
⁊ fugiet pcul. Et rapiet̃ ſicut puluis mõtiũ
a facie venti: ⁊ ſicut turbo coram tempeſtate
In tempore veſpe ⁊ ecce turbatio: in matuti
no: ⁊ nõ ſubſiſtet. Hec eſt pars eorũ q̃ vaſta/
uerunt nos: ⁊ ſors diripientiũ nos. XVIII
V E terre cymbalo alaru͡z que eſt trãs
flumẽ ethiopie: qui mittit in mare le
gatos: ⁊ in vaſis papiri ſuper aquas
Ite angeli veloces ad gentẽ cõuulſam ⁊ dila
ceratam: ad populũ terribilem poſt que͡z nõ
eſt alius: ad gentẽ expectantẽ ⁊ conculcatam
cuius diripuerũt flumina terrã eius. Ad mõ
tem nominis dñi exercituũ montẽ ſion. Om
nes habitatores orbis q̃ moramini in terra. cũ
eleuatũ fuerit ſignũ in montibus videbitis.
⁊ clangorẽ tube audietis. q͡z hec dicit domi⁹
ad me. Ego quieſcam ⁊ conſiderabo in loco
meo: ſicut meridiana lux clara eſt: ⁊ ſicut nu
bes roris in die meſſis. Añ meſſim eñ totus
effloruit: ⁊ imatura pfectio germiauit. ⁊ p̃ci=
dẽtur ramuſculi eius falcibus: et q̃ derelicta
fuerint abſcindent̃. Excutient̃: ⁊ relinquent̃
ſimul auibus montiũ ⁊ beſtijs terre: ⁊ eſtate
ppetua erũt ſup eu͡z volucres: ⁊ omẽs beſtie
terre ſup illã hyemabũt. In tpe illo deferet̃
munus dño exercituum a pplo diuulſo ⁊ dila
cerato: a populo terribili poſt quem nõ fuit
alius a gente expectante ⁊ conculcata: cuius
diripuerũt flumina terrã eius: ad locũ nomi=
nis dñi exercituũ montem ſion. XIX
O Nus egypti. Ecce dñs aſcendet ſup
nubem leuẽ: ⁊ ingredietur egyptum
⁊ mouebunt̃ ſimulacra egypti a fa/
cie eius: ⁊ cor egypti tabeſcet in medio eius.
Et concurrere faciam egyptios aduſus egy=
ptios: ⁊ pugnabit vir cõtra fratrẽ ſuũ: ⁊ vir
contra amicũ ſuũ. ciuitas aduſus ciuitatẽ. re
gnum aduſus regnũ: ⁊ dirũpet̃ ſpũs egypti
in viſcerib⁹ ei⁹: ⁊ cõſiliũ ei⁹ p̃cipitabo: ⁊ int̃=
rogabũt ſimulacra ſua ⁊ diuinos ſuos: ⁊ phi
tones: ⁊ ariolos: ⁊ tradam egyptũ in manu
dominorũ crudeliũ: ⁊ rex fortis dñabit̃ eoꝝ
ait dñs exercituum. Et areſcet aq̃ de mari: ⁊
fluuius deſolabit̃ atq͡z ſiccabit̃: ⁊ deficiẽt flu
mina. Attenuabunt̃ ⁊ deſiccabunt̃ riui agge
rum. Calamus ⁊ iuncus marceſcet: nudabit̃
alueus riui a fonte ſuo. Et omis ſementis ir/
rigua ſiccabit̃: areſcet ⁊ nõ erit. Merebunt
piſcatores: ⁊ lugebunt omẽs mittẽtes in flu/
men hamum: ⁊ expandentes rete ſup faciem
aquarũ emarceſcent. Confundent̃ qui opa/
bantur linum: plectẽtes et texentes ſubtilia.
Et erunt irrigua eius flacentia: oẽs qui faci
ebant lacunas ad capiendos piſces. Stulti
p̃ncipes thaneos. ſapientes conſiliarij pha/
raonis dederũt conſiliũ inſipiens. Quõ dice
tis pharaoni. filius ſapientiũ ego: fili⁹ regu͡z
antiquorũ? Vbi nunc ſunt ſapiẽtes tui? An/
nuncient tibi et indicẽt quid cogitauerit do/
minus exercituũ ſuper egyptu͡z. Stulti facti
ſunt p̃ncipes thaneos. emarcuerũt p̃ncipes
mempheos: deceperunt egyptum. angulum
populorũ eius. Domin⁹ miſcuit in medio ei⁹
ſpm vertiginis: et errare fecerunt egyptu͡z in
omni opere ſuo. ſicut errat ebrius ⁊ vomens
Et non erit egypto opus quod faciat: caput
et caudam incuruantem et refrenantem. In

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

die illa erit egyptus quaſi mulieres: ⁊ ſtupe=
bunt ⁊ timebunt a facie cōmotionis manus
dn̄i exercituū. quā ipſe mouebit ſuper eam ⁊
erit terra iuda egypto in pauorem. Omnis
q̄ illius fuerit recodatus: pauebit a facie con
ſilij dn̄i exercituū: qđ ipe cogitauit ſup eam.
In die illa erunt q̄nq; ciuitates in terra egy/
pti loquentes lingua chanaan ⁊ iurantes ꝑ
dn̄m exercituū. Ciuitas ſolis vocabit̄ vna.
In die illa erit altare dn̄i in medio terre egy=
pti: ⁊ titulus dn̄i iuxta terminū ei⁹: et erit in
ſignū ⁊ in teſtimoniū dn̄o exercituum in ter/
ra egypti. Clamabunt eñ ad dn̄m a facie tri
bulantis: ⁊ mittet eis ſaluatorē et ꝑpugnato
rem q̄ liberet eos. Et cognoſcet̄ dn̄s ab egy=
pto: ⁊ cognoſcent egyptij dn̄m in die illa: et
colent eū in hoſtijs et in muneribus: ⁊ vota
vouebūt dn̄o ⁊ ſoluēt. Et percutiet dn̄s egy
ptū plaga ⁊ ſanabit eā: ⁊ reuertent̄ ad domi=
num: ⁊ placabit̄ eis ⁊ ſanabit eos. In die illa
erit via de egypto in aſſyrios: ⁊ intrabit aſſy=
rius egyptū: ⁊ egyptius in aſſyrios ⁊ ſerui=
ent egyptij aſſur. In die illa erit iſrael terti⁹
egyptio ⁊ aſſyrio: benedictio in medio terre
cui bn̄dixit dn̄s exercituū dicēs. Bn̄dictus
ꝑplus me⁹ egypti: ⁊ opus manuū mearū aſſy
rius: hereditas aūt mea iſrael. XX

In anno quo ingreſſus eſt thartan i
azotum cū miſiſſet eū ſargon rex aſſy
riorum ⁊ pugnaſſet contra azotum ⁊
cepiſſet eam: in tpe illo locutus eſt dominus
in manu eſaie filij amos dicens. Uade et ſol=
ue ſaccū de lumbis tuis: ⁊ calciamēta tua tol
le de pedibus tuis. Et fecit ſic: vadens nud⁹
⁊ diſcalciat⁹. Et dixit domin⁹. Sicut ambu=
lauit ſeruus meus eſaias nudus ⁊ diſcalciat⁹
trium annorū ſignum et portentū erit ſuper
egyptū ⁊ ſuper ethiopiā: ſic minabit rex aſſy
riorum captiuitatē egypti: ⁊ tranſmigratio/
nem ethiopie. iuuenem ⁊ ſenem. nudam ⁊ diſ
calciatam diſcooptis natib⁹ ad ignominiam
egypti. Et timebūt ⁊ cōfundent̄ ab ethiopia
ſpe ſua: ⁊ ab egypto gl̄a ſua. Et dicet habita=
tor inſule huius in die illa. Heccine erat ſpes
noſtra. ad quos cōfugimus in auxiliū vt li=
berarent nos a facie regis aſſyriorū. Et quō
effugere poterim⁹ nos. XXI

Onus deſerti maris. Sicut turbines
ab africo veniūt. de deſerto venit. de
terra horribili. Uiſio dura nunciata
eſt mihi. Qui incredulus eſt: infideliter agit
⁊ q̄ depopulator eſt vaſtat. Aſcende elam:
obſide mede omnē gemitū eius ceſſare feci.
Propterea repleti ſunt lumbi mei dolore: et
anguſtia poſſedit me. ſicut anguſtia parturi/
entis. Corrui cū audirem: cōturbat⁹ ſum cū
viderem. Emarcuit cor meū: tenebre ſtupe/
fecerunt me. Babylon dilecta mea: poſita eſt
mihi in miraculum. Pone menſam contēpla
re in ſpecula. Comedentes ⁊ bibentes. ſurgi/
te principes arripite clypeū. Hec enim dixit
mihi dominus⁹. Uade ⁊ pone ſpeculatorem: et
qđcūq; viderit annūciet. Et vidit currū du/
orū equitū. aſcenſorem aſini et aſcenſorem ca
meli: ⁊ contemplatus eſt diligēter mlťo intui
tu. Et clamauit vt leo. Super ſpeculam dn̄i
ego ſum ſtans iugiter ꝑ diem: ⁊ ſup cuſtodiā
meam ego ſum ſtans totis noctib⁹. Ecce iſte
venit aſcenſor vir bige equitū. Et reſpondit
⁊ dixit. Cecidit cecidit babylon et om̄ia ſcul=
ptila deorū ei⁹ contrita ſunt in terra. Tritu=
ra mea et filij aree mee: que audiui a domino
exercituū deo iſrael annūciaui vobis. Onus
duma. Ad me clamat ex ſeir. Cuſtos quid de
nocte. cuſtos q̄d de nocte. Dixit cuſtos. Ue
nit mane ⁊ nox. Si queritis querite. conuer=
timini et venite. Onus i arabia. In ſaltu ad
veſpam dormietis: in ſemitis dodanim. Oc=
currentes ſitienti ferte aquam. qui habitatis
terram auſtri: cū panibus occurrite fugiēti.
A facie eñ gladiorū fugierūt a facie gladij in
minentis: a facie arcus extenti. a facie grauis
ꝑlij: quoniā hec dicit dn̄s ad me. Adhuc in
vno anno quaſi in anno mercennarij: ⁊ aufe=
ret̄ omnis gloria cedar: ⁊ reliquie numeri ſa=
gittariorū fortiū de filijs cedar imminuent̄.
Domin⁹ eñ deus iſrael locut⁹ eſt. XXII

Onus vallis viſionis. Quidnā quo
q; tibi eſt quia aſcendiſti et tu omnis
in tecta clamoris plena: vrbs freq̄ns
ciuitas exultans. Interfecti tui nō interfecti
gladio: nec mortui tui mortui in bello. Cūcti
principes tui fugerūt ſimł: dureq; ligati ſunt
Omnes q̄ inuenti ſunt vincti ſūt pariter: pro
cul fugerunt. Propterea dixi recedite a me:
amare flebo. Nolite incumbere vt conſolemi
me ſup vaſtitate filie ꝑpl̄i mei. Dies eñ inter=
fectionis et conculcationis ⁊ fletuum domi=
no deo exercituū in valle viſionis. Scrutās
murum: ⁊ magnificus ſup montem. Et elam
ſumpſit pharetrā: ⁊ currū hominis equitis: et
parietem nudauit clypeus. Et erunt electe
valles tue plene quadrigarū: ⁊ eq̄tes ponēt
ſedes ſuas in porta: ⁊ reuelabit̄ operimentū
iude. Et videbitis in die illa armamētariū do=
mus ſaltus et ſciſſuras ciuitatis dauid vide=
bitis: quia multiplicate ſūt. Et congregaſtis
aquas piſcine inferioris: ⁊ domos hieruſalē
numeraſtis ⁊ deſtruxiſtis domos ad muni/
endum murū. Et lacum feciſtis inter duos
muros: et aquam piſcine veteris. ⁊ nō ſuſpe/
xiſtis ad eum qui fecerat eam: et operatorē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eius de longe non vidiſtis. Et vocabit dñs
deus exercituũ in die illa ad fletũ: ⁊ ad plan-
ctum ad caluiticiuz. ⁊ ad cingulum ſacci ⁊ ec
ce gaudiũ ⁊ leticia. occidere vitulos: ⁊ iugu-
lare arietes: comedere carnes: ⁊ bibere vinũ
Comedamus ⁊ bibamus: cras enim morie/
mur. Et reuelata eſt ĩ auribus meis vox dñi
exercituũ. Si dimittet̃ iniquitas hec vobis.
donec moriamini: dicit dñs exercituuz. Hec
dicit dominus deus exercituum. Uade in
gredere ad eum q̃ habitat in tabernaculo. ad
ſobnã ꝓpoſitum templi: ⁊ dices ad eũ. Quid
tu hic. aut quaſi quis hic? Quia excidiſti ti-
bi hic ſepulcrũ: excidiſti in excelſo memoria-
le: diligent̃ in petra tabernaculum tibi. Ecce
dñs aſportari te faciet. ſicut aſportat̃ gallus
gallinatius. et quaſi amictũ ſic ſubleuabit te
Coronãs coronabit te tribulatõne q̃ſi pilam
mittet te in terrã latã ⁊ ſpacioſam. Ibi mori-
eris: ⁊ ibi erit currus glorie tue ⁊ ignominia
domus domi tui. Et expellam te de ſtatione
tua: ⁊ de miniſterio tuo deponã te. Et erit in
die illa. vocabo ſeruũ meum eliachim filium
helchie ⁊ induã illũ tunica tua: ⁊ cĩgulo tuo
confortabo eũ: ⁊ poteſtatẽ tuã dabo in manu
eius: ⁊ erit quaſi pater habitantibꝰ hieruſa-
lem ⁊ domui iuda. Et dabo clauem domus
dauid ſup humeꝝ eius: ⁊ aperiet: ⁊ non erit
q̃ claudat. Et claudet et nõ erit qui aperiat.
Et figam illũ paxillũ in loco fideli: ⁊ erit ĩ ſo-
lium glorie domui patris ſui: ⁊ ſuſpendã ſu/
per eũ omnẽ gl̃am domus patris eius. Ua-
ſorũ diuerſa genera omne vas paruulũ a va
ſis craterarũ vſq3 ad omne vas muſicorum.
In die illa dicit dñs exercituũ. auferet̃ pax/
illus q̃ fixus fuerat in loco fideli: ⁊ frangetur
⁊ cadet: ⁊ peribit quod pependerat in eo: q̃a
dominus locutus eſt. XXIII

Onus tyri. Ululate naues maris. q̃a
vaſtata eſt domus vnde venire con
ſueuerãt: de terra cethim reuelatum
eſt eis. Tacete qui habitatis in inſula: nego/
ciatio ſidonis. Tranſfretãtes mare repleue-
runt te in aquis multis: ſemen nili meſſis flu
minis fruges eius: ⁊ facta eſt negociatio gen
tium. Erubeſce ſidon ait mare fortitudo ma-
ris dicens. Non parturiui ⁊ nõ peperi: ⁊ nõ
enutriui iuuenes: nec ad incrementuz ꝑduxi
ꝟgines. Cũ auditũ fuerit in egypto: dolebũt
cũ audierint de tyro. Trãſite maria: vlulate
qui habitatis in inſula. Nũq̃d nõ hec veſtra
eſt: que gloriabat̃ a diebus priſtinis in anti-
quitate ſua? Ducent eam pedes ſui longe ad
ꝑegrinandũ. Quis cogitauit hoc ſup tyrum
quondã coronatã? Cuius negociatores prin
cipes inſtitores eius inclyti terre. Dominus
exercituũ cogitauit: vt detraheret ſuperbiã
omis glorie: ⁊ ad ignominiã deduceret vniũ
ſos inclytos terre. Tranſi terram tuaz quaſi
fluuiũ filia maris: non eſt cingulum vltra ti-
bi. Manum ſuam extendit ſup mare: cõtur-
bauit regna. Dominus mandauit aduerſus
chanaan: vt contereret fortes eius. Et dixit
Non adiicies vltra vt glorieris calumniam
ſuſtinens ꝟgo filia ſidonis. In cethin cõſur-
gens transfreta: ibi quoq3 non erit requies ti
bi. Ecce terra chaldeorũ talis populus non
fuit: aſſur fundauit eam. In captiuitatẽ tra/
duxerunt robuſtos eius ſuffoderunt domus
eius: poſuerunt eam in ruinam. Ululate na-
ues maris. quia deuaſtata eſt fortitudo vr̃a
Et erit in die illa. in obliuione eris o tyre ſe-
ptuaginta annis ſicut dies regis vniꝰ. Poſt
ſeptuaginta annos erit tyro quaſi canticum
meretricis. Sume tibi cytharam: circuĩ ciui
tatem meretrix obliuioni tradita. Bene cane
frequenta canticũ vt memoria tui ſit. Et erit
poſt ſeptuaginta annos. viſitabit dñs tyrum
⁊ reducet eũ ad merces ſuas: ⁊ rurſum forni-
cabitur cum vniuerſis regnis terre ſup faciẽ
terre: ⁊ erũt negociationes eius ⁊ merces eiꝰ
ſanctificate dño. Nõ condent̃ neq3 reponen
tur: quia his q̃ habitauerint coram domino
erit negociatio eius vt manducent in ſaturi-
tatem: ⁊ veſceant̃ vſq3 ad vetuſtatem.

Ecce dominus diſſipabit XXIIII
terrã ⁊ nudabit eam: ⁊ affliget faciez
eius ⁊ diſperget habitatores eiꝰ. Et
erit ſicut populus: ſic ſacerdos. ⁊ ſicut ſuus
ſic dominus eius: ⁊ ſicut ancilla ſic domina
eius. Sicut emens. ſic ille qui vendit: ſicut
fenerator: ſic is qui mutuum accipit: ſicut
qui repetit. ſic qui debet. Diſſipatione diſ/
ſipabit̃ terra: ⁊ direptione ꝑdabit̃. Dominꝰ
enĩ locutus eſt verbũ hoc. Luxit ⁊ defluxit
terra ⁊ infirmata eſt: defluxit orbis ⁊ ĩfirma-
ta eſt altitudo populi terre: ⁊ terra infecta eſt
ab habitatoribus ſuis: quia tranſgreſſi ſunt
leges: mutauerunt ius: diſſipauerunt fedus
ſempiternũ. Propter hoc maledictio vora-
bit terrã: ⁊ peccabũt habitatores eius ideo
q3 inſanient cultores eius: ⁊ relinquent̃ ho-
mines pauci. Luxit vindemia: infirmata eſt
vitis. ingemuerũt omẽs qui letabant̃ corde
Ceſſauit gaudiũ tympanorũ: quieuit ſonitus
letantiũ: cõticuit dulcedo cithare. Cum can-
tico nõ bibent vinũ: amara erit potio biben/
tibus illã. Attrita eſt ciuitas vanitatis. clau
ſa eſt omis domus nullo introeũte. Clamor
erit ſup vino in plateis: deſerta eſt omis leti-
cia: tranſlatũ eſt gaudiũ terre. Relicta eſt in
vrbe ſolitudo: ⁊ calamitas opprimet portas

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quia hec erunt in medio terre. in medio po-
puloꝝ. Quomõ ſi pauce oliue q̃ remãſerunt
excutiant̃ ex olea ⁊ racemi cũ fuerit finita vi-
demia. Hi leuabunt vocem ſuam atq; lauda
bunt: cũ gloꝛificatus fuerit domin⁹ hinnient
de mari. Propter hoc in doctrinis gloꝛifica/
te dñm: in inſulis maris nomen domini dei
iſrael. A finibus terre laudes: audiuim⁹ glo
riam iuſti. Et dixi. Secretum meũ mihi: ſe-
cretum meũ mihi. Ve mihi. Preuaricantes
p̃uaricati ſunt: ⁊ p̃uaricatione tranſgreſſoꝝ
p̃uaricati ſunt. Formid o ⁊ fouea et laqueus
ſup te: qui habitatoꝛ es terre. Et erit qui fu/
gerit a facie formidinis cadet in foueã: et qui
ſe explicauerit de fouea. tenebit̃ laq̃o: q2 ca/
taracte de excelſis aperte ſunt: ꝯcutient̃ fun-
damenta terre. Confractione confringet̃ ter
ra. contritione conteretur terra. Cõmotione
commouebitur terra: agitatõne agitabit̃ ter
ra ſicut ebꝛius: ⁊ auferet̃ q̃ſi tabernaculum
vnius noctis. Et grauabit eam ĩiquitas ſua
⁊ coꝛruet: ⁊ non adijciet vt reſurgat. Et erit ĩ
die illa viſitabit dominus ſuper militiam ce/
li in excelſo: ⁊ ſuper reges terre qui ſunt ſup
terram. Et congregabũtur in congregatione
vnius faſcis in lacũ: ⁊ claudent̃ ibi ĩ carcere:
⁊ poſt multos dies viſitabunt̃. Et erubeſcet
luna: ⁊ cõfundet̃ ſol. cũ regnauerit dominus
exercituũ in monte ſion ⁊ in hierl̃m: ⁊ in con-
ſpectu ſenũ ſuoꝝ fuerit gloꝛificat⁹. XXV

Domine deus meus es tu. et exaltabo
te: confitebor nomini tuo. q̃niam feci
ſti mirabilia. cogitationes antiquas
fideles. amen. Quia poſui ſti ciuitatẽ ĩ tumul
tum. vꝛbem foꝛtem in ruinã. domũ alienoꝝ
vt nõ ſit ciuitas: ⁊ in ſempiternũ nõ edificet̃.
Sup hoc laudabit te popul⁹ foꝛtis: ciuitas
gentiũ robuſtarũ timebit te. Quia factus es
foꝛtitudo pauperi: foꝛtitudo egeno in tribu/
latione ſua: ſpes a turbine. vmbꝛaculum ab
eſtu. Spũs eñ robuſtoꝝ. quaſi turbo impel
lens parietẽ. Sicut eſtus in ſiti. tumultũ alie
noꝝum humiliabis: et quaſi caloꝛe ſub nube
toꝛrente ꝓpaginem foꝛtiũ marceſcere faciẽs
Et faciet dñs exercituũ oĩbus ꝑlis in mon/
te hoc. conuiuiũ pingiũ: cõuiuiũ vindemie:
conuiuiũ pinguiũ medullatoꝝ: videmie de
fecate. Et p̃cipitabit in monte iſto faciẽ vin/
culi colligati ſup oẽs populos: ⁊ telaꝫ quam
oꝛditus eſt ſup omẽs natõnes. Precipitabit
moꝛtem in ſempiternũ. Et auferet dñs deus
lachꝛymã ab omni facie: ⁊ obpꝛobꝛiũ popu/
li ſui auferet de vniuerſa terra: q2 dñs locut⁹
eſt. Et dicẽt in die illa. Ecce deus noſter iſte
expectabimus eũ ⁊ ſaluabit nos. Iſte domi/
nus ſuſtinuimus eum: ⁊ exultabimus ⁊ leta
bimur in ſalutari eius: quia requieſcet man⁹
domini in monte iſto. Et triturabitur moab
ſub eo. ſicuti terunt̃ palee in plauſtro. Et ex-
tendet manus ſuas ſub eo. ſicut extendit na-
tans ad natandũ: ⁊ humiliabit gloꝛiam eius
cum alliſione manuũ eius. Et munimẽta ſub
limiũ muroꝝ tuoꝝ ꝯcident: ⁊ humiliabunt̃
⁊ detrahent̃ in terram vſq; ad puluerem.

In die illa cantabit̃ canti- XXVI
cum iſtud in terra iuda. Vrbs foꝛti/
tudinis noſtre ſyon ſaluatoꝛ: ponet̃ ĩ
ea murus ⁊ antemurale. Aperite poꝛtas ⁊ in
grediet̃ gens iuſta: cuſtodiens veritatẽ. Ve
tus erroꝛ abijt: ſeruabis pacem: pacẽ. quia ĩ
te ſperauimus. Sperastis in dño in ſeculis e-
ternis: in domino deo foꝛti in perpetuum.
Quia incuruabit habitãtes in excelſo ciuita
tem ſublimẽ humiliabit. humiliabit eaꝫ vſq;
ad terrã: detrahet eã vſq; ad puluerem. Con
culcabit eã pes: pes paupis greſſus egenoꝝ.
Semita iuſti recta eſt: rectus callis iuſti ad
ambulandũ. Et in ſemita iudicioꝝ tuoꝛum
dñe ſuſtinuim⁹ te. nomen tuum ⁊ memoꝛiale
tuũ in deſiderio aĩme. Anima mea deſidera-
uit te in nocte: ſed ⁊ ſpũ meo in p̃coꝛdijs me/
is: de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudi
cia tua in terra: iuſticiã diſcẽt habitatoꝛes oꝛ
bis. Miſereamur impio ⁊ nõ diſcet iuſticiã
facẽ. In t̃ra ſctoꝝ iniqua geſſit: ⁊ nõ videbit
gloꝛiã dñi. Dñe exaltet̃ manus tua vt nõ vi
deant: videant ⁊ cõfundant̃ zelantes popu-
li: ⁊ ignis hoſtes tuos deuoꝛet. Domine da-
bis pacẽ nobis: omĩa eñ oꝑa noſtra opatus
es nobis. Dñe deus noſter poſſederunt nos
dñi abſq; te: tãtuꝫ in te recoꝛdemur nominis
tui. Moꝛientes nõ viuãt: gigãtes nõ reſur/
gant. Propterea viſitaſti ⁊ cõtriuiſti eos: et
ꝑdidiſti omnẽ memoꝛiã eoꝝ. Induſiſti gẽ/
ti dñe: indulſiſti genti. Nunq̃d gloꝛificat⁹ es
Elongaſti omnes terminos terre. Domine ĩ
anguſtia requiſierũt te: in tribulatione mur/
muris doctrina tua eis. Sicut que concepit
cũ appꝛopinquerit ad partuꝫ: dolens clamat
in doloꝛibus ſuis: ſic facti ſumus. A facie tua
domine concepimus ⁊ quaſi parturiuimus
⁊ peperimus ſpiritum ſalutis. Iuſticiam nõ
fecimus in terra: ideo nõ ceciderunt habita/
toꝛes terre. Viuẽt moꝛtui tui: interfecti mei
reſurgent. Expgiſcimini ⁊ laudate qui habi
tatis in puluere quia ros lucis ros tuus: et
terrã gigantiũ detrahes in ruinã. Vade po-
pulus meus. intra in cubicula tua. claude o-
ſtia tua ſup te. abſcondere modicũ ad momẽ
tum. donec ꝑtranſeat indignatio mea. Ecce
eñ dñs egrediet̃ de loco ſuo. vt viſitet ĩiq̃ta/
tem habitatoꝛis terre contra euꝫ. ⁊ reuelabit

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

terra ſanguinem ſuum. ⁊ nō operiet vltra in
terfectos ſuos. XXVII

IN die illa viſitabit dn̄s ī gladio ſuo
duro ⁊ grādi ⁊ forti. ſup leuiathā ſer
pētē vectē. ⁊ ſup leuiathā ſpētē tor-
tuoſuʒ: ⁊ occidet cetū q̄ in mari eſt. In die il-
la vinea meri cātabit ei. Ego dn̄s q̄ ſeruo eā
repente ꝓpinabo ei: ne forte viſiteꝛ cōtra eā.
Nocte ⁊ die ſeruo eā: indignatio nō eſt mihi
Quis dabit me ſpinā ⁊ veprē? In ꝓlio gra-
diar ſup eam: ſuccendam eā pariꝛ. An poti⁹
tenebo fortitudinē meā? Faciet pacem mihi
pacē faciet mihi. Qui ingredienꝛ īpetu a ia-
cob. florebit ⁊ germinabit iſrl' ⁊ implebūt faci
em orbis ſemine. Nunq̄d iuxta plagā percu
tientis ſe ꝑcuſſit eū? An ſicut occidit interfe/
ctos eius: ſic occiſus eſt? In menſura contra
menſurā cū adiecta fuerit iudicabit eam. me/
ditatus eſt in ſpū ſuo duro ꝑ diez eſtus. Id
circo ſuper hoc dimitteꝛ iniquitas domui ia
cob: ⁊ iſte omis fructus: vt auferaꝛ peccatuʒ
eius. Cū poſuerit oēs lapides altaris ſicͭ la/
pides cineris alliſos: nō ſtabunt luci ⁊ delu/
bra. Ciuitas eñ munita deſolata erit: ſpecio
ſa relinqueꝛ ⁊ dimitteꝛ q̄ſi deſertum. Ibi pa
ſcetur vitulus: ⁊ ibi accubabit: ⁊ cōſumet ſū-
mitates eius. In ſiccitate meſſis illius conte
renꝛ mulieres veniētes ⁊ docētes eaʒ. Non
eſt eñ ꝑplus ſapiens: ꝓpterea non miſerebiꝛ
eius qui fecit eū: ⁊ qui formauit eū nō parcet
ei. Et erit in die illa ꝑcutiet dn̄s ab alueo flu
minis vſq; ad torrentē egypti: ⁊ vos cōgre-
gabimi vnus ⁊ vnus filij iſrl'. Et erit in die il
la. clangeꝛ in tuba magna: ⁊ venient q̄ perdi
ti fuerant de t̄ra aſſyriorū: ⁊ qui eiecti erāt d̄
terra egypti ⁊ adorabunt dominū in monte
ſancto in hieruſalem. XXVIII

VE corone ſupbie ebrijs effraim: ⁊ flo
ri decidenti glīe exultatiōis eius: qui
erant in v̄tice vallis pinguiſſime er/
rantes a vino. Ecce validus ⁊ fortis domi⁹.
ſicut impet⁹ grādinis turbo cōfringēs. ſic im
petus aquarū multarū inundantiū: ⁊ emiſſa
rum ſup terrā ſpacioſam. Pedibus cōculca-
bitur corona ſupbie ebriorū effraim. Et erit
flos decidēs glorie exultatōis eius. q̄ eſt ſup
v̄ticeʒ vallis pinguiū: quaſi temꝑaneū ante
maturitatē autūni. Qd cū aſpexerit videns
ſtatim vt manu tenuerit: deuorabit illud. In
die illa erit dn̄s exercituū corona glīe: ⁊ ſtuʒ
exultationis reſiduo populi ſui: ⁊ ſpūs iudi/
cij ſedenti ſup thronū: ⁊ fortitudo reuertenti
bus de bello ad portam. Verū hi quoq; pre
vino neſcierūt ⁊ p̄ ebrietate errauerūt. Sacer
dos ⁊ ꝓpheta neſcierūt p̄ ebrietate. abſorbti
ſunt a vino. errauerūt in ebrietate. neſcierūt
videntē. ignorauerunt iudiciū. Omēs enim
menſe replete ſunt vomitu ſordiumq; ita vt
nō eſſet vltra locus. Queʒ docebit ſcientiam
⁊ quē intelligere faciet audituʒ? Ablactatos
a lacte. auulſos ab vberib⁹ q2 māda remāda
manda remanda. expecta reexpecta. expecta
reexpecta. modicū ibi. modicū ibi. In loq̄la
eñ labij ⁊ lingua altera loqueꝛ ad populum
iſtum. cui dixit. Hec eſt requies mea. reficite
laſſum: ⁊ hoc eſt meum refrigeriū. ⁊ noluerꝛ
audire. Et erit eis verbū dn̄i. māda remāda
manda remanda. expecta reexpecta. expecta
reexpecta: modicum ibi. modicum ibi. vt va
dant ⁊ cadant retrorſum ⁊ conterantur ⁊ illa
queantur ⁊ capianꝛ. Propter hoc audite v̄-
bum domini viri illuſores q̄ dominamini ſu-
per populū meū q̄ eſt in hieruſaleʒ. Dixiſtis
eñ. Percuſſimus fedus cū morte: ⁊ cum in/
ferno fecimus pactū. Flagellū inundans cuʒ
tranſierit. nō veniet ſup nos: quia poſuimus
mendaciū ſpem noſtraʒ ⁊ mendacio protecti
ſumus. Idcirco hec dicit domin⁹ deus. Ec-
ce ego mittā in fundamētis ſyon lapidē. lapi/
dem ꝓbatū. angularē precioſum. in funda/
mento fundatū. Qui crediderit nō feſtinet.
Et ponam in pondere iudiciū: ⁊ iuſticiam in
mēſura. Et ſubuertet grādo ſpem mendacij.
⁊ ꝓtectionē. Aque inundabūt: ⁊ delebiꝛ fe/
dus veſtrū cū morte: ⁊ pactum veſtrū cuʒ in
ferno nō ſtabit. Flagellū inundans cum trā-
ſierit. eritis ei in cōculcationeʒ. Quādocūq;
ꝑtranſierit. tollet vos: q̄m mane diluculo ꝑ/
tranſibit in die ⁊ in nocte: ⁊ tātūmō ſola vex-
atio intellectū dabit auditui. Coanguſtatuʒ
eſt eñ ſtratū. ita vt alꝛ decidat: et palliuʒ bre
ue vtrūq; operire nō poteſt. Sicut eñ in mō
te diuiſionū ſtabit dn̄s. ſic in valle que eſt in
gabaon iraſceꝛ. vt faciat opus ſuū. alienū eſt
opus eius vt operetur opus ſuum. Peregri
num eſt opus eius ab eo. Et nunc nolite illu
dere: ne forte conſtringanꝛ vincula vr̄a. Cō-
ſummatione eñ ⁊ abbreuiatōnē audiui a do
mino deo exercituū ſup vniūſam terrā. Auri
bus ꝑcipite ⁊ audite vocē meā: attēdite ⁊ au
dite eloquiū meum. Nunq̄d tota die arabit
arans vt ſerat: ꝓſcindet ⁊ ſartiet humū ſuā?
Nonne cū adequauerit faciē eius. ſeret gith
⁊ ciminū ſparget. ⁊ ponet triticū ꝑ ordinem
⁊ hordeū ⁊ miliū et viciā in finibus ſuis? Et
erudiet illū in iudicio: deus ſuus docebit il/
lum. Nō eñ in ſerris triturabiꝛ gith: nec ro/
ta plauſtri ſup ciminū circūibit: ſed in virga
excutieꝛ gith: ⁊ ciminū in baculo panis ante
comminueꝛ. Verū nō in perpetuū triturans
triturabit illū: neq; vexabit eū rota plauſtri:
nec vngulis ſuis cōminuet eū. Et hoc a dn̄o

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deo exercituũ exiuit vt mirabile faceret cõſi/
lium:et magnificaret iuſticiã. XXIX

Ve ariel. Ariel ciuitas quã expugna/
uit dauid. Additus eſt annus ad an
num : ſolennitates euolute ſunt. Et
circumuallabo Ariel : et erit triſtis
et merens : ⁊ erit mihi quaſi ariel. Et cir/
cũdabo quaſi ſperam in circuitu tuo ⁊ iaciaʒ
contra te aggerẽ: ⁊ munimenta ponam in ob
ſidionẽ tuã. Humiliaberis de terra loqris ⁊ de hu
mo audietᷓ eloquiũ tuũ. Et erit q̃ſi phitonis
de terra vox tua: ⁊ de humo eloquiũ tuũ mu
ſitabit. Et erit ſicut puluis tenuis. multitu/
do ventilantium te. ⁊ ſicut fauilla ptranſiẽs
multitudo eorũ qui cõtra te preualuerũt. Erit
qꝫ repente. confeſtim a dño exercituuʒ viſita=
bitur in tonitruo : ⁊ commotione terre ⁊ vo/
ce magna turbinis ⁊ tẽpeſtatis: ⁊ flãma ignis
deuorantis. Et erit ſicut ſomniũ viſionis no
cturne multitudo omniũ gentiũ qui dimica=
uerunt ꝯtra ariel: ⁊ omẽs qui militauerunt ⁊
obſederũt: ⁊ preualuerũt aduerſus eã. Et ſicut
ſomniat eſuriens ⁊ comedit. cum autẽ fuerit
expergefactus vacua eſt aĩma eius. Et ſicut
ſomniat ſitiens ⁊ bibit: ⁊ poſtqꝫ fuerit expge
factus laſſus adhuc ſitit:et anima ei⁹ vacua
eſt: ſic erit multitudo omniũ gentiũ que dimi
cauerũt contra mõtem ſyon. Obſtupeſcite et
admiramini: fluctuate ⁊ vacillate: inebriami
⁊ non a vino. mouemi ⁊ nõ in ebrietate: q̃niã
miſcuit vobis dñs ſpũm ſoporis. Claudet o=
culos veſtros: pphetas ⁊ principes veſtros
q̃ vident viſiones operiet. Et erit vob̃ viſio
omniũ ſicut vba libri ſignati : quem cũ dede/
rint ſcienti lrãs. dicent lege iſtũ :et reſponde=
bit nõ poſſum. ſignatus ẽ em̃. Et dabitᷓ liber
neſcienti lrãs dicetᷓ qꝫ ei. lege : ⁊ reſpondebit.
neſcio lrãs. Et dixit dñs. Eo qꝫ appropinq̃t
populus iſte ore ſuo. ⁊ labijs ſuis glorificat
me: cor autem eius longe eſt a me: ⁊ timuerũt
me mandato hominuʒ ⁊ doctrinis: ideo ecce
ego addam : vt admirationẽ faciam populo
huic miraculo grãdi ⁊ ſtupẽdo. Peribit em̃
ſapia ſapientib⁹ eius: ⁊ intellectus prudenti/
um eius abſcondetᷓ. Ve qui pfundi eſtis cor
de: vt a dño abſcondatis conſilium. quorum
ſũt in tenebris opa: ⁊ dicũt. Quis videt nos
⁊ quis nouit nos? Peruerſa eſt hec vr̃a cogi
tatio: quaſi ſi lutũ contra figulũ cogitet. ⁊ di/
cat opus factori ſuo. nõ feciſti me. ⁊ figmen=
tum dicat fictori ſuo: nõ intelligis. Nõne ad
huc in modico ⁊ in breui cõuertetᷓ libanus i
chermel : ⁊ chermel in ſaltum reputabitᷓ? Et
audient in die illa ſurdi verba libri : ⁊ de tene
bris ⁊ caligine oculi cecorũ videbunt. Et ad
dent mites in dño leticiam : ⁊ paupes hoĩes
i ſancto iſrael exultabunt: quoniã defecit qui
preualebat. conſummatus eſt illuſor: ⁊ ſucci=
ſi ſunt omnes qui vigilabant ſuper iniquita=
tem q̃ peccare faciebãt homĩes in verbo: ⁊ ar
guentem in porta ſupplantabant : ⁊ declinaue
runt fruſtra a iuſto. Propter hoc hec dicᷓ do
minus ad domũ iacob q̃ redemit abraã. Nõ
modo confundetᷓ iacob. nec modo vult⁹ eius
erubeſcet: ſed cuʒ viderit filios ſuos opa ma
nuum mearũ: in medio ſui ſanctificantes no/
men meũ :et ſanctificabunt ſanctum iacob et
deum iſrael p̃dicabunt. ⁊ ſcient errantes ſpũ
intellectũ : ⁊ muſitatores diſcent legẽ. XXX

Ve filij deſertores dicit domin⁹ vt fa=
ceretis cõſiliũ : ⁊ nõ ex me: ⁊ ordiremi
ni telam ⁊ non per ſpiritũ meũ vt ad=
deretis peccatum ſup peccatũ : qui ambula/
tis vt deſcendatis in egyptum : ⁊ os meũ nõ
interrogaſtis: ſperantes auxiliũ in fortitudi=
ne pharaonis ⁊ habentes fiduciaʒ in vmbra
egypti : ⁊ erit vobis fortitudo pharaonis in
cõfuſionem : ⁊ fiducia vmbre egypti in igno/
miniam. Erant em̃ in tannis pncipes tui :et
nuncij tui vſqꝫ ad anes puenerunt. Oẽs con
fuſi ſunt ſup populo qui eis pdeſſe nõ potuit
Non fuerunt in auxiliũ ⁊ in aliquã vtilitateʒ
ſed in confuſionem ⁊ in obprobriũ. Onus iu
mentorum auſtri. In terra tribulatõis ⁊ an=
guſtie. leena ⁊ leo ex eis vipera ⁊ regulus vo
lans: portantes ſup humeros iumentorũ di
uitias ſuas: ⁊ ſup gibbum camelorũ theſau=
ros ſuos: ad populũ qui eis pdeſſe nõ pote=
rit. Egyptus em̃ fruſtra et vane auxiliabitᷓ.
Ideo clamaui ſup hoc: ſupbia tantũ eſt : qui
eſce. Nũc ergo ingreſſus ſcribe ei ſup buxũ: ⁊
in libro diligentᷓ exara illud : ⁊ erit in die no=
uiſſimo in teſtimoniũ vſqꝫ in eternum. Po/
pulus enim ad iracundiaʒ puocans eſt: ⁊ fi/
lij mendaces. filij nolentes audire legem dei.
Qui dicunt videntib⁹ nolite videre: ⁊ aſpici
entibus nolite aſpicere nobis ea q̃ recta ſunt.
Loquimini nobis placẽtia: videte nobis er
rores. auferte a me viã : declinate a me ſemi/
tam: ceſſet a facie noſtra ſanctus iſrael. Pro/
pterea hec dicit ſanctus iſrael. Pro eo qꝫ re=
probaſtis verbum hoc: ⁊ ſperaſtis in calum=
nia ⁊ in tumultu: ⁊ innixi eſtis ſup eo: propt
ea erit vobis iniquitas hec. ſicut interruptio
cadẽs : ⁊ requiſita in muro excelſo. Quoniã
ſubito dum nõ ſperatᷓ veniet cõtritio eius:et
cõminuetᷓ ſicut conteritᷓ lagena figuli cõtriti
one perualida : ⁊ nõ inuenietᷓ de fragmentis
eius teſta in qua portetᷓ igniculus de incen=
dio: aut hauriatᷓ paruʒ aque de fouea : quia
hec dicit dñs deus iſrael. Si reuertamini et
quieſcatis: ſalui eritis. In ſilẽtio ⁊ in ſpe erit

foꝛtitudo veſtra. Et noluiſtis: ⁊ dixiſti: Neq̃
q̃: ſed ad equos fugiemus. Jdeo fugietis.
Et ſup veloces aſcendemus. Jdeo velocio/
res erũt qui ꝑſequent̃ vos. Mille homines
a facie terroꝛis vnius: ⁊ a facie terroꝛis quinq̃
fugietis: donec relinquamini q̃ſi malus na=
uis in vertice mõtis: ⁊ quaſi ſignum ſup col
lem. Propterea expectat dñs vt miſereatur
veſtri: ⁊ ideo exaltabitur parcẽs vobis quia
deus iudicij dñs. Beati omẽs qui expectant
eum. Populus enĩ ſyon habitabit in hierl'm
Ploꝛans nequaq̃ ploꝛabis: miſerans miſe=
rebitur tui. Ad vocez clamoꝛis tui ſtatim vt
audierit: reſpõdebit tibi. Et dabit tibi domi=
nus panẽ artũ ⁊ aquam breuẽ: ⁊ nõ faciet a=
uolare a te vltra doctoꝛẽ tuum: ⁊ erunt oculi
tui videntes ꝑceptoꝛẽ tuũ: ⁊ aures tue audi=
ent verbũ poſt tergum monentis. Hec ẽ via
ambulate in ea: ⁊ non declinetis neq̃ ad de=
xteram neq̃ ad ſiniſtram. Et ꝯtaminabis la
minas ſculptiliũ argẽti tui: ⁊ veſtimentũ cõ/
flatilis auri tui: ⁊ diſperges ea ſicut immũdi
ciam menſtruate. Egredere: dices ei. Et da=
bitur pluuia ſemini tuo vbicunq̃ ſeminaue=
ris in terra: ⁊ panis frugum terre erit vberri
mus ⁊ pinguis. Paſcet̃ in poſſeſſione tua in
die illo agnus ſpacioſe: ⁊ tauri tui ⁊ pulli aſi=
noꝛum qui operant̃ terrã. cõmixtum migma
comedent: ſicut in area ventilatũ eſt. Et erũt
ſup omnẽ montẽ excelſum: ⁊ ſup omnẽ col/
lem eleuatum riui currentium aquarum in
die interfectionis multoꝛum: cum ceciderint
turres. Et erit lux lune ſicut lux ſolis et lux
ſolis erit ſeptempliciter. ſicut lux ſeptẽ dierũ
in die qua alligauerit dñs vuln' populi ſui.
⁊ ꝑcuſſuram plage eius ſanauerit. Ecce no=
men dñi venit de longinquo: ardẽs furoꝛ ei'
⁊ grauis ad poꝛtandum. Labia eius repleta
ſunt indignatione: ⁊ lingua eius quaſi ignis
deuoꝛans. Spiritus eius velut toꝛrẽs inun=
dans: vſq̃ ad mediũ colli ad ꝑdendas gẽtes
in nihilum: ⁊ frenũ erroꝛis quod erat in ma=
xillis populoꝛũ. Cãticũ erit vobis ſicut vox
ſanctificate ſolennitatis. ⁊ leticia coꝛdis ſicut
qui pergit cũ tibia. vt intret in mõtem domi
ad foꝛtem iſrael. Et auditam faciet dominus
gl'am vocis ſue. ⁊ terroꝛẽ brachij ſui oſtẽdet
in comminatione furoꝛis. ⁊ flamma ignis de
uoꝛantis. Allidet in turbine. ⁊ in lapide grã=
dinis. A voce enĩ domi pauebit aſſur virga
ꝑcuſſus. ⁊ erit trãſitus virge fundatus quaz
requieſcere faciet dñs ſup eũ. in tympãis et
citharis. ⁊ in bellis ꝓcipuis expugnabit eos
Preparata eſt enĩ ab heri tophet. a rege pre=
parata ꝓfunda ⁊ dilatata. Nutrimenta eius
ignis. ⁊ ligna multa flatus domi ſicut toꝛrẽs
ſulphuris ſuccendens eam. XXXI
Ve qui deſcendunt in egyptũ ad aux=
ilium in equis ſperantes. ⁊ habẽtes
fiduciã ſup quadrigis quia multe ſũt.
⁊ ſup equitibus quia ꝓualidi nimis. ⁊ nõ ſũt
confiſi ſup ſanctũ iſrael ⁊ dñm nõ req̃ſierunt
Jpſe autem ſapiẽs adduxit malũ. ⁊ verba ſua
nõ abſtulit. Et conſurget cõtra domum peſſi
moꝛum. ⁊ contra auxilium operantiũ iniqui
tatem. Egyptus homo ⁊ nõ deus. ⁊ equi eo
rum caro ⁊ nõ ſpiritus. Et dñs inclinabit ma
num ſuã ⁊ coꝛruet auxiliatoꝛ ⁊ cadent cui pre
ſtat̃ auxiliũ ſimulq̃ omẽs cõſument̃. quia hec
dicit dñs ad me. Quomõ ſi rugiat leo ⁊ catu
lus leonis ſup ꝑdam ſuã. cũ occurrerit ei mul
titudo paſtoꝛũ. a voce eoꝛũ non foꝛmidabit.
⁊ a multitudine eoꝛũ nõ pauebit. ſic deſcẽdet
dñs exercituũ. vt ꝓlietur ſup montem ſyon ⁊
ſup collem eius. Sicut aues volantes: ſic ꝓ=
teget dñs exercituũ hierl'm. ꝓtegẽs ⁊ liberãs
trãſiens ⁊ ſaluans. Cõuertimini ſicut in pro=
fundũ receſſeratis filij iſrael. Jn die eniz illa
abijciet vir idola argenti ſui. ⁊ idola auri ſui
que fecerũt vobis manus veſtre in peccatuz
⁊ cadet aſſur in gladio non viri. ⁊ gladi' non
hominis voꝛabit eum. ⁊ fugiet non a facie gla=
dij. ⁊ iuuenes eius vectigales erunt. ⁊ foꝛti=
tudo eius a terroꝛe tranſibit. ⁊ pauebũt fugi=
entes ꝓncipes eius. Dixit domi'. cui' ignis
eſt in ſyon. ⁊ caminus eius in hieruſalem.
Ecce in iuſticia regnabit rex. XXXII
⁊ ꝓncipes in iudicio preerũt. Et erit
vir ſicut qui abſcondit̃ a vento. ⁊ ce=
lat ſe a tempeſtate. ſicut riui aquarum in ſiti
⁊ vmbra petre ꝓminẽtis in terra deſerta. Nõ
caligabũt oculi videntiũ ⁊ aures audiẽtium
diligent̃ auſcultabunt ⁊ coꝛ ſtultoꝛum intelli
get ſcientiã. ⁊ lingua balboꝛũ velocit̃ loque=
tur ⁊ plane. Nõ vocabit̃ vltra is q̃ inſipiẽs
eſt ꝓnceps. neq̃ fraudulentus appellabit̃ ma
ioꝛ. Stultus enĩ fatua loquet̃. ⁊ coꝛ ei' faciet
iniquitatem. vt ꝑficiat ſimulationẽ. ⁊ loquat̃
ad dñm fraudulenter. ⁊ vacuã faciat animã
eſurientis. ⁊ potum ſitienti auferat. Fraudu
lenti vaſa peſſima ſunt. Jpſe enim cogitatio/
nes concinnabit ad perdendos mites in ſer/
mone mendacij. cum loqueret̃ pauper iudi=
cium. Princeps vero ea que digna ſunt prin/
cipi cogitabit. ⁊ ipſe ſup duces ſtabit. Mu
lieres opulente ſurgite. ⁊ audite vocem meã
filie confidentes percipite auribus eloquiuz
meum. Poſt dies ⁊ annos. ⁊ vos conturbe=
mini confidentes. Conſummata eſt enim vin
demia. collectio vltra non veniet. Obſtu=
peſcite opulente. conturbamini confidentes
exuite vos et cõfundemini. accingite lumbos

veſtros. Sup vbera plangite. ſuper regione deſiderabili. ſuper vinea fertili. Sup humuz populi mei ſpine ⁊ vepres aſcendent quanꝺomagis ſup omēs domos gaudij ciuitatis exultantis. Dom⁹ em̄ dimiſſa eſt. multitudo orbis relicta eſt. tenebre ⁊ palpatio facte ſunt ſup ſpeluncas vſqꝫ in eternū. Gaudium onagrorum paſcua gregum. donec effundatˀ ſup nos ſpiritus de excelſo. Et erit deſertū i chermel. ⁊ chermel in ſaltū reputabiˀ. et habitabit in ſolitudine iudiciū. ⁊ iuſticia in chermel ſedebit. Et erit opus iuſticie pax. ⁊ cultus iuſticie ſilentiū. et ſecuritas vſqꝫ in ſempiternū Et ſedebit populus me⁹ i pulchritudine pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie ⁊ in requie opulenta. Grādo aūt in deſcenſione ſaltus: ⁊ humilitate humiliabitur ciuitas. Beati qui ſeminatis ſup oēs aq̄s. imittentes pedē bouis et aſini.

XXXIII

Ve qui p̄daris. Nonne ⁊ ipſe p̄daberis? Et qui ſpernis. nōne ⁊ ipſe ſperneris. Cum cōſummaueris depredationem. dep̄daberis. cum fatigatus deſieris cōtemnere. contēneris. Dn̄e miſerere noſtri. te em̄ expectamus. eſto brachium noſtruz in mane: ⁊ ſalus noſtra in tempe tribulationis. A voce angeli fugerūt populi: ⁊ ab exaltatōne tua diſperſe ſunt gentes. Et cōgregabuntˀ ſpolia veſtra ſicˀ colligitˀ bruc⁹: velut cū foſſe plene fuerit de eo. Magnificat⁹ ē dn̄s q̄niaz habitauit i excelſo: ipleuit ſyon iudicio ⁊ iuſticia: ⁊ erit fides in tēporib⁹ ſuis. Diuitie ſalutis ſapiā ⁊ ſciētia: timor dn̄i ipē ē theſaur⁹ eius. Ecce vidētes clamabūt foris: āgeli pacis amare flebūt. Diſſipate ſunt vie ceſſauit trāſiēs p ſemitā: irritū factū eſt pactū: ꝓiecit ciuitates: nō reputauit hoies. Luxit ⁊ elanguit terra. ꝯfuſus ē liban⁹ ⁊ obſorduit. Et factus ē ſarō ſicut deſtū: ⁊ ꝯcuſſa ē baſan ⁊ carmelus. Nūc ꝯſurgā dicit dn̄s: nūc exaltabor ⁊ nūc ſublimabor. Cōcipietis ardorē ⁊ parietis ſtipulā: ſpiritus vr̄ vt ignis vorabit vos et erūt populi q̄ſi de incēdio ignis: ſpine cōgregate igni cōburentˀ. Audite q̄ lōge eſtis q̄ fecerim ⁊ cognoſcite vicini fortitudinē meā. Cōterriti ſunt in ſyon peccatores: poſſedit timor hypocritas. Quis poterit habitare de vobis cuz igne deuorante? aut q̄s habitabit ex vobis cū ardorib⁹ ſempiternis? Qui ambulat in iuſticijs: ⁊ loquitˀ veritatez: q̄ ꝓijcit auariciā ex calūnia: ⁊ excutit manus ſuas ab omi munere. Qui obturat aures ſuas ne audiat ſanguinē: ⁊ claudit oculos ſuos ne videat malum. Iſte i excelſis habitabit. munimēta ſaxorū ſublimitas eius. Panis ei datus ē aque eius fideles ſūt. Regē in decore ſuo videbūt oculi eius cernent terrā de longe. Cor tuum meditabiˀ timorem. Vbi eſt litteratus vbi legis v̄ba pōderans? vbi eſt doctor paruulorū? Populū imprudentē non videbis. ꝑplm alti ſermonis: ita vt nō poſſis intelligere diſertitudinem lingue eius: in quo nulla ē ſapiētia. Reſpice ſyon ciuitatez ſolennitatis noſtre. Oculi tui videbūt hierl'm habitationem opulentā tabernaculum quod nequaq̄ transferri poterit. nec auferentˀ claui eius in ſempiternū ⁊ omnes funiculi ei⁹ non rumpētur: q2 ſolummō ibi magnificus ē dn̄s noſter Locus fluuiorū riui latiſſimi ⁊ patentes nō trāſibit ſup eū nauis remigū: neqꝫ trieris magna tranſgrediet eū. Dn̄s em̄ iudex noſter: dn̄s legifer noſter: dn̄s rex noſter. Ipē ſaluabit nos. Laxati ſunt funiculi tui: ſed nō p̄ualebūt. Sic erit malus tuus vt dilatare ſignuz nō queas. Tunc diuidentˀ ſpolia p̄darū multarum claui diripiēt rapinam. nec dicit vicinus. elāgui. Populus qui habitat in ea: auferetur ab eo iniquitas.

XXXIIII

Accedite gentes ⁊ audite: ⁊ populi attēdite: audiat t̄ra ⁊ plenitudo ei⁹ orbis ⁊ oē germē ei⁹ q2 indignatio dn̄i ſup oēs gentes: ⁊ furor ſup vniūſaz maliciā eorū Interfecit eos ⁊ dedit eos in occiſionē. Interfecti eorū ꝓijcientˀ: ⁊ de cadauerib⁹ eorū aſcēdet fetor. Tabeſcēt mōtes a ſanguine eorū: ⁊ tabeſcet oīs militia celorū: ⁊ cōplicabūtˀ ſicˀ liber celi: ⁊ oīs militia eoꝝ defluet ſicut defluit foliū de vinea ⁊ de ficu: qm̄ inebriat⁹ eſt in celo gladius me⁹. Ecce ſup idumeā deſcendet ⁊ ſup ꝑplm interfectiōis mee ad iudiciū. Gladius dn̄i replet⁹ eſt ſanguine: incraſſatus eſt adipe de ſanguine agnorū ⁊ hircorū: ⁊ de ſāguine medullatorū arietū. Victima em̄ dn̄i i boſra: ⁊ interfectio magna in terra edom. Et deſcendent vnicornes cum eis: ⁊ tauri cū potentibus. Inebriabiˀ terra eorū ſanguine: et humus eorū adipe pinguiū: q2 dies vltiōis dn̄i: annus retributionis iudicij ſyon. Et cōuertentˀ torrentes eius in picem ⁊ hum⁹ ei⁹ in ſulphur. ⁊ erit terra eius i picē ardentē nocte ⁊ die: nō extinguetˀ in ſempiternū. Aſcendet fumus eius a generatione in generationem: deſolabiˀ in ſecula ſeculorū. Non erit tranſiens p eā: ⁊ poſſidebūt illā onocrotalus ⁊ ericius ⁊ ibis ⁊ coru⁹ habitabūt in ea. Et extendetˀ ſup eā mēſura vt redigatˀ ad nihilū ⁊ ꝑpendiculū i deſolatōez. Nobiles ei⁹ nō erunt ibi: regē poti⁹ inuocabūt: ⁊ oēs p̄ncipes eius erūt i nihilū Et orietˀ i domib⁹ ei⁹ ſpine ⁊ vrtice ⁊ paliur⁹ i mutatōib⁹ ei⁹: ⁊ erit cubile draconū: ⁊ paſcua ſtrutōnū: ⁊ occurrēt demonia onocētaur⁹ ⁊ piloſus clamabit altˀ ad alteruz

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ibi cubabit lamia ⁊ inuenit ſibi requiē. Ibi
habuit foueaʒ ericius ⁊ enutriuit catulos: ⁊
circūfodit ⁊ fouit in vmbra eius. Illic cōgre
gati ſunt milui: alter ad alterū. Req̄rite dili-
genter in libro dn̄i ⁊ legite: vnum ex eis non
defuit. alter alterum non queſiuit: q꞉ quod
ex ore meo ꝓcedit ille mādauit: ⁊ ſpūs ei⁹ ipſe
congregauit ea: ⁊ ipſe miſit eis ſortem ⁊ ma-
nus eius diuiſit eā illis in mēſuram. Uſqꝫ in
eternū poſſidebūt eam: in generatōe ⁊ gene-
ratione habitabunt in ea. XXXV

Letabit̄ deſerta et inuia: ⁊ exultabit
ſolitudo: ⁊ florebit quaſi lilium. Ger
minans germinabit: ⁊ exaltabit leta-
bunda ⁊ laudās. Gloria libani data eſt ei: de
coꝛ carmeli ⁊ ſaron. Ipſi videbunt gl̄am dn̄i
⁊ decorē dei noſtri. Cōfortate man⁹ diſſolu/
tas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite. Puſil
lanimes cōfortami ⁊ nolite timere. Ecce de⁹
noſter vltionē adducet retributōis: de⁹ ipſe
veniet ⁊ ſaluabit nos. Tūc aperientur oculi
cecorū ⁊ aures ſurdorū patebūt. Tunc ſaliet
ſicut ceruus claudus. ⁊ apta erit lingua mu/
torum: q꞉ ſciſſe ſunt in deſerto aque: ⁊ torrē-
tes in ſolitudine: ⁊ que erat aride in ſtagnum
⁊ ſitiēs in fontes aquarū. In cubilibus in q̄-
bus prius dracones habitabāt. orietur viroꝛ
calami ⁊ iunci: ⁊ erit tibi ſemita: ⁊ via ſancta
vocabit̄. Non tranſibit ꝑ eā pollutus: ⁊ hec
erit vobis directa via: ita vt ſtulti nō errent
ꝑ eā. Nō erit ibi leo: ⁊ mala beſtia non aſcen-
det ꝑ eam nec inuenie̅t ibi. Et ambulabūt q̄
liberati fuerint ⁊ redempti a dn̄o: cōuertent̄
⁊ venient̄ i ſyon cū laude ⁊ leticia ſempiterna
ſuꝑ caput eorū. Gaudiū ⁊ leticiā obtinebūt
⁊ fugiet doloꝛ ⁊ gemitus. XXXVI

Et factū eſt in quartodecimo anno re
gis ezechie: aſcēdit ſennacherib rex
aſſyriorū ſuꝑ oēs ciuitates iuda mu/
nitas. ⁊ cepit eas. Et miſit rex aſſyriorū rap-
ſacen de lachis in hieruſalem ad regem eze/
chiam in manu graui: ⁊ ſtetit in aqueductu
piſcine ſuperioris. in via agri fullonis. Et e/
greſſus eſt ad euʒ eliachim filius helchie qui
erat ſuper domum: ⁊ ſobna ſcriba: ⁊ ioahe fi/
lius aſaph acōmētarijs. Et dixit ad eos rap
ſaces. Dicite Ezechie. Hec dicit rex magn⁹
rex aſſyriorum. Que eſt iſta fiducia qua con
fidis? aut quo conſilio vel fortitudine rebel/
lare diſponis? Suꝑ quē habes fiduciam: q̄a
receſſiſti a me? Ecce cōfidis ſuꝑ baculum ha
rundineū ꝯfractū iſtū ſuꝑ egyptū: cui ſi inni
ſus fuerit homo. intrabit in manū eius ⁊ per
forabit eam: ſic pharao rex egypti omnibus
qui confidūt in eo. Q̄ ſi reſponderis mihi: In
domino deo noſtro ꝯfidimus: nonne ipſe eſt
cui⁹ abſtulit ezechias excelſa ⁊ altaria: ⁊ di-
xit iude ⁊ hieruſalē corā altari iſto adorabit̄.
Et nūc tradet te dn̄o meo regi aſſyriorū ⁊ da
bo tibi duo milia equorum: nec poteris ex te
prebere aſcenſores eorum. Et quomō ſuſtine
bis faciē iudicis vnius loci ex ſeruis domini
mei minoribus? Q̄ ſi confidis in egypto. in q̄
driga ⁊ in equitibus: ⁊ nunc nunq̄d ſine do-
mino aſcendi ad terrā iſtā vt diſperderē eam?
Dn̄s dixit ad me. Aſcende ſuꝑ terram iſtam
⁊ diſperde eā. Et dixit eliachim: ⁊ ſobna: et
ioahe ad rapſacen. Loquere ad ſeruos tuos
ſyra ligua: intelligimus eni̅. ne loquaris ad
nos iudaice in auribus populi q̄ eſt ſuꝑ mu-
rum. Et dixit ad eos rapſaces. Nunquid ad
dn̄m tuuʒ ⁊ ad te miſit me dn̄s meus. vt loq̄-
rer omia verba iſta: ⁊ nō potius ad viros q̄
ſedēt in muro vt comedant ſtercora ſua et bi/
bant vrinam pedū ſuorū vobiſcum? Et ſtetit
rapſaces: ⁊ clamauit voce magna iudaice et
dixit. Audite verba regis magni. regis aſſy-
riorum. Hec dicit rex. Non vos ſeducat eze
chias: quia non poterit eruere vos. ⁊ non
vobis tribuat fiduciā ezechias ſuꝑ domino.
dicēs. Eruens liberabit nos dn̄s: non dabit̄
ciuitas iſta in manus regis aſſyrioꝝ. Nolite
audire ezechiā. Hec eni̅ dicit rex aſſyriorum
Facite mecū bn̄dictionem: ⁊ egredimini ad me
⁊ comedite vnuſquiſqꝫ vineaʒ ſuā: ⁊ vnuſq̄ſ
qꝫ ficū ſuā: ⁊ bibite vnuſquiſqꝫ aquam ciſter
ne ſue donec veniam ⁊ tollam vos ad terraʒ
q̄ eſt vt terra veſtra: terrā frumēti ⁊ vini: ter/
ram panuʒ ⁊ vinearū. Nec cōturbet vos eze
chias. dicens: dn̄s liberabit nos. Nunq̄d li/
berauerūt dij gentiū vnuſquiſqꝫ terrā ſuam
de manu regis aſſyriorū? Ubi eſt de⁹ emath
⁊ arphat? Ubi eſt deus ſepharuaim? Nū q̄d
liberauerūt ſamariā de manu mea? Quis eſt
ex omibus dijs terrarū iſtarū qui eruerit ter
ram ſuam de manu mea: vt eruat dn̄s hieru/
ſalē de manu mea? Et ſiluerūt ⁊ non reſpon/
derunt ei verbū. Mandauerat enim rex di-
cens: ne reſpondetis ei. Et ingreſſus eſt elia/
chim filius helchie q̄ erat ſuꝑ domū: ⁊ ſobna
ſcriba: ⁊ ioahe filius aſaph acōmētarijs. ad
ezechiam ſciſſis veſtibus ⁊ nunciauerunt ei
verba rapſacis. XXXVII

Et factuʒ eſt cum audiſſet rex ezechi/
as ſcidit veſtimenta ſua: ⁊ obuolut⁹
eſt ſacco: ⁊ intrauit in domū domini
Et miſit eliachim q̄ erat ſuꝑ domū: ⁊ ſobnaʒ
ſcribā ⁊ ſeniores de ſacerdotibus optis ſac/
cis. ad eſaiam filiū amos ꝓphetā: ⁊ dixerūt
ad eū. Hec dicit ezechias. Dies tribulatiōis
⁊ correptionis: ⁊ blaſphemie dies hec: quia
venerunt filij vſqꝫ ad partum: ⁊ virtus non

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

eſt pariendi. Si quo modo audiat deus tu⁹
verba rapſacis quem miſit dñs rex aſſyrioꝝ
dñs ſuus ad blaſphemandū dominū deum
viuentē: ⁊ exprobrandū ſermonibus quos
audiuit domin⁹ deus tuus. Leua ergo ora-
tionem ꝓ reliquijs que reperte ſūt. Et vene-
runt ſerui regis ezechie ad eſaiam: ⁊ dixit ad
eos eſaias. Hec dicetis domino veſtro. Hec
dicit dñs. Ne timeas a facie verborū q̄ audi-
ſti: quibus blaſphemauerūt pueri regis aſſy
riorū me. Ecce ego dabo ei ſpm̄ ⁊ audiet nū
ciū: ⁊ reuertet̄ ad terrā ſuam: ⁊ corruere eum
faciam gladio in terra ſua. Reuerſus eſt au-
tem rapſaces ⁊ inuenit regem aſſyriorū pre-
liantē aduerſus lobnam. Audierat em̄ quia
ꝓfectus eſſet de lachis: ⁊ audiuit de taracha
rege ethiopie dicētes: egreſſus eſt vt pugnet
cōtra te. Qđ cū audiſſet miſit nūcios ad eze/
chiā dicēs. Hec dicetis ezechie regi iude lo-
quētes. Nō te decipiat deus tuus in quo tu
confidis dicēs: nō dabit̄ hieruſalē in manu
regis aſſyriorū. Ecce tu audiſti omia que fe-
cerūt reges aſſyriorū oibus terris q̄s ſbuer/
terunt: ⁊ tu poteris liberari. Nunq̄d eruerūt
eos dij gentium quos ſubuerterunt patres
mei: gozan ⁊ aran et reſeph ⁊ filios eden qui
erant in thalaſſar? Ubi eſt rex emath et rex
arfath ⁊ rex vrbis ſepharnaim ana ⁊ aua. Et
tulit ezechias libros de manu nunciorū ⁊ le-
git eos: ⁊ aſcēdit in domū dñi ⁊ expādit eos
coram dño. Et orauit ad dñm dicens. Dñe
exercituū deus iſrl' q̄ ſedes ſup cherubin. tu
es deus ſolus oīm regnorū terre: tu feciſti ce
lum ⁊ terrā. Inclina dñe aurē tuam ⁊ audi:
api oc'los tuos ⁊ vide: ⁊ audi oīa v̄ba ſenna-
cherib que miſit ad blaſphemandū deum vi-
uentem. Uere em̄ dñe deſertas fecerūt reges
aſſyriorum terras ⁊ regiones earum: ⁊ dede
runt deos earū igni: nō em̄ erant dij ſ; opera
manuū hominū. lignū ⁊ lapis: ⁊ cōminuerūt
eos. Et nunc dñe deus noſter ſalua nos d̄ ma
nu eius: ⁊ cognoſcāt omia regna terre: q̄a tu
es dñs ſolus. Et miſit eſaias filius amos ad
ezechiam dicens. Hec dicit dñs deus iſrael.
Pro quibus rogaſti me de ſennacherib rege
aſſyriorū: hoc eſt verbū qđ locut⁹ ē dñs ſup
eum. Deſpexit te ⁊ ſubſannauit te virgo filia
ſion: poſt te caput mouit filia hieruſalē. Cui
exprobraſti: ⁊ quem blaſphemaſti ⁊ ſup quē
exaltaſti vocem tuam: ⁊ leuaſti altitudinem
oculorū tuorum? Ad ſanctū iſrael. In manu
ſeruoꝝ tuorum exprobraſti domino ⁊ dixiſti
In multitudine quadrigarū meaꝝ ego aſcē/
di altitudinē montiū: iuga libani: ⁊ ſuccidā
excelſa cedrorū eius: ⁊ electas abietes illius
⁊ introibo altitudinē ſummitatis eius ſal. tū
carmeli eius. ego fodi ⁊ bibi aquā: et ſiccaui
veſtigio pedis mei oēs riuos aggerum. Nū/
quid nō audiſti q̄ olim fecerim ei? Ex diebus
ātiquis ego plaſmaui illud. et nunc adduxi ⁊
factum eſt in eradicationē colliū cōpugnātiū
⁊ ciuitatum munitarū. Habitatores eaꝝ bre
uiata manu cōtremuerunt et confuſi ſunt fa/
cti ſunt ſicut fenū agri: ⁊ gramē paſcue ⁊ her
ba tectorū que exaruit anteq̄ matureſceret.
Habitationem tuam ⁊ greſſum tuū: ⁊ introi-
tum tuū ego cognoui ⁊ inſaniā tuā ꝯtra me.
Cū fureres aduerſum me ſupbia tua aſcen/
dit i aures meas Ponā ergo circulū i narib⁹
tuis: ⁊ frenum in labijs tuis: ⁊ reducam te i
via p quā veniſti. Tibi autē hoc erit ſignum
Comede hoc anno q̄ ſponte naſcunt̄: et in an
no ſecūdo pomis veſcere. In anno autē ter-
tio ſeminate ⁊ metite: ⁊ plātate vineas: et co/
medite fructū earū. Et metet id qđ ſaluatum
fuerit de domo iuda ⁊ qđ reliquū eſt radicē
deorſum ⁊ faciet fructū ſurſum: q: de hieru/
ſalem exibūt reliq̄e: ⁊ ſaluatio de mōte ſyon.
Zelus dñi exercituum faciet iſtud. Propter
ea hec dicit dñs de rege aſſyriorū. Nō intra-
bit ciuitatē hanc et nō iaciet ibi ſagittā et nō
occupabit eā clipeus: ⁊ nō mittet in circūitu
eius aggerē. In via qua venit. p eam reuer/
tetur. ⁊ ciuitatē hanc nō ingredit̄ dicit dñs
Et ꝓtegam ciuitatē iſtā vt ſaluem eā ꝓpter
me ⁊ ꝓpter dauid ſeruū meū. Egreſſus ē au-
tem angelus dñi: et pcuſſit in caſtris aſſyrio
rum centum octogintaq̄nq̄ milia. Et ſurrexe-
runt mane ⁊ ecce oēs cadauera mortuorum.
Et egreſſus eſt ⁊ abijt. Et reuerſus eſt ſenna-
cherib rex aſſyrioꝝ ⁊ habitauit in niniue. Et
factū eſt cū adoraret in templo neſrach deū
ſuū. adramelech ⁊ ſaraſar filij eius pcuſſerūt
eum gladio. fugeruntq̄ in terram ararath. et
regnauit aſaraddon filius eius pro eo.

XXXVIII

In diebus illis egrota/
uit ezechias vſq̄ ad mortē: ⁊ introi
uit ad eum eſaias filius amos ꝓphe
ta ⁊ dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpone domui
tue q: morieris tu ⁊ nō viues. Et ꝯuertit eze
chias faciē ſuā ad parietē: ⁊ orauit ad dñm/⁊
dixit. Obſecro dñe memento queſo quō am-
bulauerim corā te in veritate ⁊ in corde perfe
cto. et quod bonū eſt in oculis tuis. fecerim.
Et fleuit ezechias fletu magno. Et factū eſt
verbū domini ad Eſaiam dicens. Uade et
dic ezechie. Hec dicit domi⁹ deus dauid pa/
tris tui. Audiui orationē tuā ⁊ vidi lachry-
mas tuas. Ecce ego adijciam ſuper dies tu-
os quindecim annos. et de manu regis aſſy-
riorū eruam te. ⁊ ciuitatem iſtam. et ꝓtegam
eam. Hoc autē tibi erit ſignū a domino: quia

faciet dñs verbum hoc quod locutꝰ eſt. Ec=
ce ego reuerti faciam vmbram linearum ꝑ q̄s
deſcenderat in horologio achaz i ſole retror=
ſum decem lineis. Et reuerſus eſt ſol decem
lineis ꝑ gradus quos deſcenderat. Scriptu=
ra ezechie regis iuda cū egrotaſſet ⁊ cōualu/
iſſet de infirmitate ſua. Ego dixi in dimidio
dierū meorū: vadam ad portas inferi. Que=
ſiui reſiduū annorū meorū. Dixi nō videbo
dñm deum in terra viuentiū. nō aſpiciam ho
minem vltra: et habitatorē quietis. Genera
tio mea ablata eſt ⁊ cōuoluta eſt a me q̄ſi ta=
bernaculū paſtorū. Preciſa eſt velut a tex=
ente vita mea: dū adhuc ordirer ſuccidit me.
De mane vſqꝫ ad veſperā finies me ſperabā
vſqꝫ ad mane. Quaſi leo ſic cōtriuit oīa oſſa
mea. De mane vſqꝫ ad veſperā finies me. Si
cut pullꝰ hyrūdinis ſic clamabo: meditabor
vt columba. Attenuati ſunt oculi mei ſuſpici
entes in excelſum. Domie vim patior: reſpō=
de ꝓ me. Quid dicā aut quid reſpōdebit mi
hi cū ipſe fecerim? Recogitabo tibi omēs an=
nos meos in amaritudine aīe mee. Domine ſi
ſic viuit: ⁊ in talibus vita ſpūs mei. Corripi
ēs me ⁊ viuificabis me: ecce i pace amaritudo
mea amariſſima. Tu autē eruiſti animā meā
vt nō periret: ꝓieciſti poſt tergū tuū oīa pec=
cata mea. Quia nō infernus ꝯfitebit tibi: ne=
qꝫ mors laudabit te nō expectabūt q̄ deſcen=
dūt in lacū veritatē tuā. Viuēs viuēs ipſe cō
fitebit tibi ſicut ⁊ ego hodie. Pater filijs no=
tam faciet veritatē tuā. Dñe ſaluū me fac: et
pſalmos noſtros cātabimꝰ cūctis diebus vi
te noſtre in domo dñi. Et iuſſit eſaias vt tol=
lerēt maſſam d' ficis ⁊ cataplaſmarēt ſup vul=
nus et ſanaret. Et dixit ezechias. Quod erit
ſignū qr aſcēdam in domū dñi. XXXIX

In tpe illo miſit merodach baladan
filiꝰ baladan rex babylonis libros ⁊
munera ad ezechiā. Audierat eñ ꝙ
egrotaſſet ⁊ cōualuiſſet. Letatus ē aūt ſuper
eis ezechias: ⁊ oſtendit eis cellam aromatū
et argenti ⁊ auri ⁊ odoramētorum ⁊ vnguen
ti optimi et omnes apothecas ſupellectilis
ſue. et vniuerſa que inuenta ſunt in theſauris
eius. Non fuit verbum quod non oſtēderet
eis ezechias in domo ſua. ⁊ in omni poteſta/
te ſua. Introiuit aūt eſaias propheta ad eze/
chiam regem ⁊ dixit ei. Quid dixerunt viri
iſti. ⁊ vnde venerunt ad te? Et dixit Ezechi=
as. De terra longinqua venerunt ad me. de
babylone. Et dixit. Quid viderūt in domo
tua? Et dixit ezechias. Oīa que i domo mea
ſunt viderūt. Nō fuit res quam nō oſtenderi
eis in theſauris meis. Et dixit eſaias ad eze/
chiam. Audi verbū dñi exercituū. Ecce di=
es venient ⁊ auferent omnia q̄ in domo tua
ſūt. ⁊ q̄ theſaurizauerūt pr̄es tui vſqꝫ ad diem
hanc in babylonem. Nō relinquet quicqꝫ dic
dñs. Et de filijs tuis q̄ exibūt de te q̄s genue
ris tollent. ⁊ erūt eunuchi in palatio regis ba/
bylonis. Et dixit ezechias ad Eſaiam. Bo/
nū verbū dñi qđ locutꝰ eſt. Et dixit. Fiat tm̄
pax ⁊ veritas in diebꝰ meis. XL

Conſolamini conſolamini popule me
us dicit deꝰ veſter. Loquimini ad cor
hieruſalē ⁊ aduocate eam. q̄niam cō/
pleta eſt malitia eius. dimiſſa eſt iniquitas il
lius. Suſcepit de manu dñi duplicia pro oī
bus peccatis ſuis. Vox clamantis in deſer/
to. Parate viā domini. rectas facite in ſolitu
dine ſemitas dei noſtri. Oīs vallis exaltabi=
tur ⁊ oīs mons ⁊ collis humiliabit ⁊ erunt
praua in directa ⁊ aſpera in vias planas. Et
reuelabit gloria domini: ⁊ videbit oīs caro
parit ꝙ os dñi locutū eſt. Vox dicentis. cla/
ma. Et dixi. Quid clamabo? Omnis caro fe
num. ⁊ oīs gloria eiꝰ q̄ſi flos agri. Exicca=
tum eſt fenū ⁊ cecidit flos. qr ſpūs dñi ſuffla=
uit in eo. Vere fenū eſt ꝑplus. Exicatum eſt
fenū ⁊ cecidit flos. verbū aūt domi manet in
eternū. Super montem excelſum aſcende tu q̄
euāgelizas ſion: exalta in fortitudine vocem
tuā q̄ euangelizas hierl'm. Exalta noli time=
re. Dic ciuitatibus iude. Ecce deꝰ veſter. Ec
ce dñs deus in fortitudine veniet. ⁊ brachiū
eius dominabit. Ecce merces eius cum eo. et
opus illiꝰ corā illo. Sicut paſtor gregem ſuū
paſcet in brachio ſuo cōgregabit agnos: ⁊ in
ſinu ſuo leuabit. fetas ipſe portabit. Quis mē
ſus eſt pugillo aq̄s ⁊ celos palmo pōderauit
Quis appendit tribus digitis molē terre: ⁊ li
brauit in pondere montes. ⁊ colles in ſtatera
Quis adiuuit ſpm̄ dñi. aut quis cōſiliarius
eius fuit ⁊ oſtendit illi? Cū quo iniit cōſilium
⁊ inſtruxit eū ⁊ docuit eū ſemitam iuſticie. et
erudiuit eū ſciētia. ⁊ viam prudētie oſtendit
illi. Ecce gētes q̄ſi ſtilla ſitule: ⁊ q̄ſi momētū
ſtatere reputate ſunt. Ecce inſule q̄ſi puluis
exiguus. ⁊ libanꝰ nō ſufficiet ad ſuccēdēdum
⁊ aīalia eius nō ſufficiēt ad holocauſtū. Oēs
gentes q̄ſi non ſint. ſic ſunt corā eo. ⁊ quaſi ni
hilum ⁊ inane reputate ſunt ei. Cui ḡ ſimilem
feciſtis deū? aut quam imaginem ponetis ei?
Nunq̄d ſculptile cōflabit faber: aut aurifex
auro figurabit illud ⁊ lamis argēteis argēta
rius? Forte lignum ⁊ imputribile elegit ar/
tifex ſapiens. querit quomodo ſtatuat ſimu=
lacrum qđ nō moueatur. Nunq̄d nō ſcietis?
Nunquid non audiſtis? Nunq̄d non annū/
ciatum eſt vobis ab initio? Nunquid non in
tellexiſtis fundamēta terre? Qui ſedet ſuper

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gyrum terre: ⁊ habitatores eius ſunt quaſi
locuſte. Qui extēdit velut nihili celos: ⁊ ex/
pandit eos ſicut tabernaculū ad inhabitādū
Qui dat ſecretorū ſcrutatores quaſi nō ſint:
iudices terre velut inanes fecit. Et quidem ne-
q; plantato: neq; ſato: neq; radicato in terra
trunco eorū. Repēte flauit in eos: et aruerūt
⁊ turbo quaſi ſtipulā auferet eos. Et cui aſ-
ſimilaſtis me ⁊ adequaſtis dicit ſanctus. Le-
uate in excelſum oculos veſtros: ⁊ videte quis
creauit hec. Qui educit in numero militiam
eorū: ⁊ omēs ex nomine vocat. Pre multitu
dine fortitudinis ⁊ roboris virtutiſq; eiꝰ: neq;
vnū reliquum fuit. Quare dicis iacob ⁊ lo-
queris iſrael: abſcōdita eſt vita mea a domino: ⁊
a deo meo iudiciū meū tranſibit. Nunquid ne/
ſcis: aut nō audiſti? Deus ſempiternus dn̄s
q̄ creauit terminos terre: ⁊ non deficiet neq;
laborabit: nec eſt inueſtigatio ſapientie eius
Qui dat laſſo virtutem. ⁊ his q̄ nō ſunt forti/
tudinem ⁊ robur multiplicat. Deficient pue-
ri ⁊ laborabūt: ⁊ iuuenes ī infirmitate cadēt.
Qui autē ſperant in dn̄o mutabūt fortitudi-
nem: aſſument pennas ſicut aquile. currēt et
nō laborabūt: ābulabūt ⁊ nō deficiēt. XLI

Taceant ad me inſule: et gentes mu/
tent fortitudinem. Accedant ⁊ tunc
loquātur: ſimul ad iudiciū ꝓpinque
mus. Quis ſuſcitauit ab oriēte iuſtū: voca-
uit eū ⁊ ſequeret ſe? Dabit in cōſpectu eiꝰ gē
tes: ⁊ reges obtinebit. Dabit quaſi puluerē
gladio eius. ſicut ſtipulā vento raptā arcui
eius. Perſequet eos: trāſibit in pace: ſemita
in pedibus eiꝰ nō apparebit. Quis hec opatꝰ
eſt ⁊ fecit: vocans generationes ab exordio?
Ego dn̄s primꝰ ⁊ nouiſſimꝰ ego ſum. Vide-
runt inſule ⁊ timuerunt. extrema terre obſtu-
puerūt: appropinquauerūt ⁊ acceſſerūt. Vnꝰ
quiſq; proximo ſuo auxiliabit: ⁊ fratri ſuo di/
cet cōfortare. Confortauit faber erarius per-
cutiens malleo eū qui cudebat tunc tēporis
dicēs glutino bonū eſt: ⁊ cōfortauit eum cla-
uis vt nō moueat. Et tu iſrl̄ ſerue meus Ia/
cob quē elegi. ſemen abraam amici mei. in quo
apprehēdi te. ab extremis terre ⁊ a lōginquis
eius vocaui te: ⁊ dixi tibi. Seruus meꝰ es tu
elegi te ⁊ nō abieci te. Ne timeas quia ego tecū
ſum. ne declines quia ego deus tuus. Cōforta
ui te ⁊ auxiliatus ſum tibi: ⁊ ſuſcepit te dexte
ra iuſti mei. Ecce confundent ⁊ erubeſcent om/
nes qui pugnant aduerſum te. Erūt quaſi non
ſint. ⁊ peribunt viri q̄ contradicunt tibi. Que-
res eos ⁊ nō inuenies viros rebelles tuos: ⁊
erunt quaſi nō ſint ⁊ veluti cōſumptio hoīs
bellantis aduerſum te. quia ego dominus deus
tuus apprehendens manū tuā dicenſq; tibi.

Ne timeas: ego adiuui te. Noli timere ver-
mis iacob: q̄ mortui eſtis ex iſrl̄. Ego auxiliatꝰ
ſū tui dic dn̄s: ⁊ redēptor tuꝰ ſcūs iſrl̄. Ego
poſui te quaſi plauſtrū triturans nouū: hn̄s
roſtra ſerrantia. Triturabis mōtes ⁊ cōmi-
nues: ⁊ colles quaſi puluerē pones. Ventila-
bis eos ⁊ ventus tollet: ⁊ turbo diſpdet eos
⁊ tu exultabis in dn̄o: in ſancto iſrael letabe-
ris. Egeni ⁊ pauperes querūt aquas ⁊ non
ſunt. lingua eorū ſiti aruit. Ego dn̄s exaudiā
eos: deus iſrl̄ non derelinquā eos. Aperiā
in ſupinis collibꝰ flumina: ⁊ in medio cāpoꝝ
fontes. Ponam deſertū in ſtagna aquarum
⁊ terrā inuiā in riuos aquarū. Dabo in ſoli-
tudinem cedrū ⁊ ſpinā ⁊ myrtū ⁊ lignū oliue
Ponam in deſertū abietē vlmum et buxum
ſimul vt videāt ⁊ ſciant ⁊ recogitent ⁊ intelli
gant pariter: quia manus dn̄i fecit hec ⁊ ſan-
ctus iſrael creauit illud. Prope facite iudici-
um veſtꝝ dicit dominꝰ. afferte ſi quid forte ha
betis dixit rex iacob. Accedāt ⁊ nunciēt vob
quecūq; ventura ſunt. Priora q̄ fuerunt nū-
ciate: ⁊ ponemꝰ cor noſtrū ⁊ ſciemus nouiſſi
ma eorum ⁊ que ventura ſūt indicate nobis.
Annūciate q̄ ventura ſunt in futurum: ⁊ ſcie
mus quia dii eſtis vos. Bene quoq; aut male ſi po
teſtis facite ⁊ loquamur ⁊ videamus ſimul.
Ecce vos eſtis ex nihilo ⁊ opus veſtrum ex
eo quod nō eſt. Abominatio eſt qui eligit vos.
Suſcitaui ab aquilone et veniet ab ortu ſolis.
Vocauit nomē meū: ⁊ adducet magiſtratus
quaſi lutū. ⁊ velut plaſtes conculcans humum
Quis ānūciauit ab exordio vt ſciamꝰ ⁊ a prin-
cipio vt dicamus iuſtus es. Nō eſt ānūciās
neq; predicens neq; audiēs ſermones veſtros
Primꝰ ad ſion dicet: ecce aſſum ⁊ hieruſalē
euangeliſtā dabo. Et vidi et nō erat ex iſtis
quiſq; qui iniret cōſiliū. ⁊ interrogatꝰ reſpon
deret verbū. Ecce oēs iniuſti et vana opera eo
rum. ventꝰ et inane ſimulacra eorū. XLII

Ecce ſeruus meus. ſuſcipiam eū. ele-
ctus meꝰ. complacuit ſibi in illo ani-
ma mea. Dedi ſpiritū meū ſuper eū.
iudicium gentibus proferet. Non clamabit ne
q; accipiet perſonam. nec audiet vox eiꝰ foris.
Calamū quaſſatum non conteret et linum fu
migans nō extinguet. In veritate educet iu-
dicium: non erit triſtis neq; turbulentus do-
nec ponat in terra iudiciū et legem eius inſu-
le expectabūt. Hec dicit dominꝰ deꝰ creans
celos ⁊ extendēs eos. firmās terrā ⁊ que germi
nāt ex ea. dans flatū ppl̄o q̄ eſt ſup terram et
ſpiritū calcātibus eam. Ego dn̄s vocaui te i
iuſticia. et apprehendi manum tuam. et ſerua
ui te. Et dedi te in fedus populi. in lucē gen-
tiū vt aperires oculos cecorū. ⁊ educeres de

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

concluſione vinctũ: de domo carceris ſeden-
tes in tenebris. Ego dñs: hoc eſt nomẽ meũ.
Gloriam meã alteri nõ dabo. ⁊ laudẽ meã ſcul/
ptilibus. Que pͥma fuerũt ecce venerunt. no
ua quoq; ego annuncio. anteq̃ oriant audi/
ta vobis faciã. Cantate dño cãticuꝫ nouum
laus eius a b extremis terre. Qui deſcendit
in mare ⁊ plenitudo eius. inſule et habitato/
res earũ. Leuet deſertum ⁊ ciuitates eius in
domibus habitabit cedar. Laudate habita-
tores petre. de vertice montiũ clamabũt. Po/
nent dño gl'am ⁊ laudẽ eius in inſulis nũcia/
bunt. Dñs ſicut fortis egredietur ſicut vir pre
liator ſuſcitabit zelũ. Vociferabitur ⁊ clama
bit. ſup inimicos ſuos ꝯfortabit. Tacui ſp ſi
lui: patiẽs fui: ſicut parturiẽs loquar. Diſſi/
pabo ⁊ abſorbebo ſimul. deſertos faciã montes
⁊ colles. ⁊ omne germẽ eorũ exiccabo. Ponã
flumina in inſulas ⁊ ſtagna arefaciã. Et edu-
cam cecos in viã quã neſciũt ⁊ in ſemitis q̃s
ignorauerũt ambulare eos faciã. Ponam te
nebras corã eis in lucẽ ⁊ praua in recta. Hec
verba feci eis ⁊ nõ dereliqui eos. Conuerſi ſũt
retrorſum. Cõfundant ꝯfuſione q̃ ꝯfidũt in
ſculptili. q̃ dicunt conflatili vos dij nr̃i. Sur
di audite ⁊ ceci intuemi ad vidẽdũ. Quis ce
cus niſi ſeruus meus: ⁊ ſurdus niſi ad quẽ nũ-
cios meos miſi? Quis cec' niſi q̃ venũdatus
eſt? Et q̃s cec' niſi ſeruus dñi? Qui vides mul
ta. nõne cuſtodies? Qui aptas habes aures
nõne audies? Et dñs voluit vt ſanctificaret
eũ. et magnificaret legẽ ⁊ extolleret. ipe autẽ
pp̃l's direptus ⁊ vaſtatus. Laque' iuuenum
oẽs. ⁊ in domibus carcerũ abſcõditi ſũt. Fa
cti ſũt in rapinã nec eſt q̃ eruat in direptionẽ
nec eſt q̃ dicat: redde. Quis ẽ in vobis q̃ au-
diat hoc attendat ⁊ auſcultet futura? Quis
dedit in direptõꝫ iacob iſrl' vaſtantib'? Non
ne dñs ipe cui peccauimus? Et noluerunt in
vijs eius ambulare ⁊ nõ audierũt legem ei'.
Et effudit ſup euꝫ indignationẽ furoris ſui ⁊
forte bellũ. ⁊ cõbuſſit eũ in circũitu ⁊ nõ cog-
uit ⁊ ſuccendit eũ ⁊ nõ intellexit. XLIII

Et nũc hec dicit dñs creãs te iacob:
⁊ formans te iſrl'. Noli timere q: rede
mi te. ⁊ vocaui te noĩe tuo. Me' es
tu. Cum tranſieris p aq̃s tecum ero: ⁊ flumia
nõ operient te. Cuꝫ ambulaueris in igne nõ
combureris. ⁊ flãma nõ ardebit in te. q̃a ego
dñs deus tuus ſanct' iſrl' ſaluator tu'. Dedi
ppitiatõꝫ tuã egyptũ ⁊ ethiopiã ⁊ ſaba p te.
Ex quo honorabil' fact' es in ocul' meis ⁊ glo
rioſus: ego dilexi te. Et dabo homĩes p te: ⁊
pp̃los p aĩa tua. Noli timere q: ego tecum
ſum. Ab oriẽte adducã ſemẽ tuũ ⁊ ab occidẽ
te ꝯgregabo te. Dicã aq̃loni da: ⁊ auſtro no-
li phibere. Affer filios meos de longinquo ⁊
filias meas ab extremis terre. Et oẽm q̃ inuo
cat nomẽ meũ. in gl'am meã creaui eũ: forma/
ui eũ ⁊ feci eũ. Educ foras pp̃lm cecũ ⁊ oc'los
habentẽ: ſurdũ ⁊ aures ei ſunt. Oẽs gentes
cõgregate ſunt ſil' ⁊ collecte ſunt trib'. Quis
in vob enunciet iſtud: ⁊ que pͥma ſunt audi/
re vos faciet? Dẽt teſtes eorum ⁊ iuſtificent:
⁊ audiãt ⁊ dicant. Vere vos teſtes mei dicit
dñs: ⁊ ſeruus me' quẽ elegi vt ſciatis ⁊ creda/
tis mihi: ⁊ intelligatis q: ego ipſe ſum. Ante
me nõ eſt format' de': ⁊ poſt me nõ erit. Ego
ſum ego ſum dñs ⁊ non eſt abſq; me ſaluator
Ego annũciaui ⁊ ſaluaui: auditũ feci: ⁊ non
fuit in vob alien'. Vos teſtes mei dicit dñs.
⁊ ego de'. Et ab initio ego ipe: ⁊ nõ eſt qui d
manu mea eruat. Operabor ⁊ q̃s auertet illud?
Hec dicit dñs redẽptor vr̃ ſanctus iſrl'. Pro
pter vos emiſi babylonẽ ⁊ detraxi vectes vni
uerſos ⁊ chaldeos in nauibus ſuis gl'iantes.
Ego dñs ſanctus vr̃: creans iſrl': rex vr̃. Hec
dicit dñs q̃ dedit in mari viã: ⁊ in aq̃s torren
tibus ſemitã. Qui eduxit q̃drigaꝫ ⁊ equum:
agmẽ ⁊ robuſtũ. Sil' obdormierũt nec reſur/
gent: contriti ſũt q̃ſi linũ: ⁊ extincti ſunt. Ne
memineritis pͦorũ ⁊ antiq̃ ne intuami. Ecce
ego facio noua: ⁊ nũc orient: vtiq; cognoſce-
tis ea. Ponã i deſerto viã: ⁊ in inuio flumina.
Et gl'ificabit me beſtia agri. dracones ⁊ ſtru-
tõnes: q: dedi i deſerto aq̃s: ⁊ flumia in inuio.
vt darẽ potũ pp̃lo meo electo meo. Populuꝫ
iſtũ formaui mihi: laudẽ meã narrabit. Nõ
me inuocaſti iacob nec laboraſti in me iſrael.
Nũ obtuliſti mihi arietẽ holocauſti tui ⁊ vi-
ctimis tuis nõ glorificaſti me. Nõ te ſuire fe/
ci in oblatione. nec laborem tibi p̃bui i thure
Nõ emiſti mihi argento calamũ: ⁊ adipe vi-
ctimarũ tuarũ non iebriaſti me. Verũtamen
ſuire me feciſti i peccatis tuis p̃buiſti mihi
laborẽ in iniq̃tatibus tuis. Ego ſum. ego ſuꝫ
ipe. q̃ deleo iniq̃tates tuas ppter me ⁊ pecca
torum tuorũ nõ recordabor. Reduc me i me-
moriã ⁊ iudicemur ſimul: narra ſi q̃d habes
vt iuſtificeris. Pater tuus pͥm' peccauit ⁊ in
terp̃tes tui p̃uaricati ſunt in me. Et ꝯtamina
ui pͥncipes ſanctos: dedi ad internitõꝫ iacob
⁊ iſrl' in blaſphemiã. XLIIII

Et nunc audi iacob ſerue meus: ⁊ iſrl'
quẽ elegi. Hec dicit dñs faciẽs ⁊ for/
mans te: ab vtero auxiliator tu'. No
li timere ſerue meus iacob: ⁊ rectiſſime quem
elegi. Effundaꝫ eñ aq̃s ſup ſitientẽ ⁊ fluenta
ſup aridã. Effundã ſpm̃ meũ ſup ſemẽ tuum:
⁊ bñdictõꝫ meã ſup ſtirpẽ tuã: ⁊ germinabũt
inter herbas q̃ſi ſalices iuxta preterfluentes
aquas. Iſte dicet domini ego ſum: et ille vo/

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

cabit in nomĩe iacob. Et h̃ ſcribet manu ſua
dño: ⁊ in nomĩe iſrl̃ aſſimilabit̃. Hec dic̃ do-
minus rex iſrl̃ ⁊ redemptor eius dñs exerci/
tuum. Ego p̃mus ⁊ ego nouiſſimus: et abſq̃
me nõ eſt deus. Quis ſimil̃ mei? Uocet ⁊ an
nunciet: et ordinẽ exponat mihi. Ex quo cõ-
ſtitui mihi p̃plm̃ antiquũ. Uentura ⁊ q̃ futu-
ra ſunt annũciet eis. Nolite timere: neq̃ con-
turbemi. Extunc audire te feci: ⁊ annũciaui.
Uos eſtis teſtes mei. Nunq̃d eſt deus abſq̃
me: ⁊ formator quẽ ego nõ nouerim? Plaſte
idoli omẽs nihil ſunt: ⁊ amantiſſima eorũ nõ
p̃derũt eis. Ipſi ſunt teſtes eorũ: q̃ non vi/
dent neq̃ intelligũt: vt ↄfundant̃. Quis for-
mauit deũ: ⁊ ſculptile cõflauit. ad nihil vtile
Ecce omẽs p̃ticipes ei⁹ confundent̃. Fabri
eñ ſunt ex hominibus. Cõuenient eñ oẽs: ſta
bunt ⁊ pauebũt: et cõfundent̃ ſimĩ. Fab fer/
rarius lima op̃atus eſt: in prunis ⁊ ĩ malleis
formauit illud: ⁊ op̃atus eſt in brachio fortĩ
tudinis ſue. Eſuriet ⁊ deficiet nõ bibet aquã
⁊ laſſeſcet. Artifex lignarius extẽdit normã:
formauit illud in rũcina. Fecit illud in angu-
laribus: ⁊ in circino tornauit illud. ⁊ fecĩ ima
ginem viri q̃ſi ſpecioſum hoĩem habitantem
in domo. Succidit cedros: tulit ilicẽ ⁊ quer-
cum q̃ ſteterat inter ligna ſaltus. Plantauit
pinũ quã pluuia nutriuit: ⁊ facta eſt hoĩbus
in focũ. Sũpſit ex eis ⁊ calefact⁹ eſt: ⁊ ſuccen
dit ⁊ coxit panes: de reliquo aũt op̃at⁹ eſt
deũ ⁊ adorauit: fecit ſculptile: ⁊ curuatus eſt
añ illd̃. Mediũ ei⁹ cõbuſſit igni ⁊ de medio
ei⁹ carnes coxit ⁊ comedit: coxit pulmentũ et
ſaturatus eſt: ⁊ calefactus eſt ⁊ dixit. Uach
calefactus ſum. vidi focũ. Reliquũ aũt eius
deũ fecit et ſculptile ſibi. Curuat̃ añ illud: ⁊
adorat illud ⁊ obſecrat. dicẽs. Libera me. q̃
deus me⁹ es tu. Neſcierũt neq̃ intellexerũt.
Obliti eñ ſunt ne videãt oculi eorũ. ⁊ ne in-
telligant in corde ſuo. Nõ recogitant ĩ mẽte
ſua neq̃ cognoſcunt neq̃ ſentiunt vt dicant.
Medietatẽ eius cõbuſſi igni ⁊ coxi ſup car-
bones eius panes. coxi carnes et comedi. et
de reliquo ei⁹ idolũ faciam. Añ truncũ ligni
p̃cidam. Pars ei⁹ cinis ẽ. Cor inſipiẽs ado/
rabit illud. ⁊ nõ liberabit aĩam ſuã. Neq̃ di-
cet: forte mendaciũ eſt in dextera mea. Me-
mento horũ iacob ⁊ iſrl̃: qm̃ ſeruus me⁹ es tu
Formaui te. ſeruus meus es tu iſrl̃. non obli-
uiſcaris me. Deleui vt nubẽ iniq̃tates tuas
et q̃ſi nebulã peccata tua. Reuertere ad me.
qm̃ redemi te. Laudate celi qm̃ miſericordiã
fecit dñs. iubilate extrema terre. Reſonate
mõtes laudationẽ ſaltus ⁊ oẽ lignũ ei⁹. Qm̃
redemit dñs iacob. ⁊ iſrael gloriabit̃. Hec di
cit dñs redemptor tuus. et formator tuus ex
vtero. Ego ſum dñs faciens oĩa. extendens
celos ſolus. ſtabiliẽs terrã ⁊ nullus mecum.
Irrita faciens ſigna diuinorũ. ⁊ ariolos ĩ fu-
rorem v̉tens. Cõuertens ſapiẽtes retrorſum
⁊ ſciam eorũ ſtultã faciens. Suſcitãs verbũ
ſerui ſui. ⁊ cõſiliũ nunciorũ ſuorũ complens.
Qui dico hierl̃m habitaberl̃. et ciuitatib⁹ iu-
de edificabimi. et deſ̃ta eius ſuſcitabo. Qui
dico p̃fundo deſolare. ⁊ flumĩa tua arefaciã
Qui dico cyro paſtor meus es ⁊ oẽm volun
tatem meã cõplebis. Qui dico hierl̃m edifi/
caberis et templo fundaberis. XLV

Hec dicit dñs chriſto meo cyro cuius
apprehẽdi dexterã vt ſubĳciam ante
faciem ei⁹ gentes et dorſa regũ v̉tam
Et aperiam corã eo ianuas. et porte nõ clau-
dẽtur. Ego añ te ibo. ⁊ glorioſos terre humi
liabo. Portas ereas cõteram ⁊ vectes ferre
os cõfringaꝫ. Et dabo tibi theſauros abſcõ-
ditos. et archana ſecretorũ vt ſcias q̃ ego do
min⁹ q̃ voco nomẽ tuũ, deus iſrl̃ p̃pt̃ ſeruum
meũ iacob ⁊ iſrl̃ electũ meũ. Et vocaui te no-
mine tuo. aſſimilaui te. et non cognouiſti me.
Ego dñs. ⁊ nõ eſt amplius. Extra me nõ eſt
deus. Accinxi te ⁊ nõ cognouiſti me. vt ſciãt
hi q̃ ab ortu ſol̃ ⁊ q̃ ab occidẽte. qm̃ abſq̃ me
non eſt deus. Ego dñs ⁊ nõ eſt alt̃. formans
lucẽ ⁊ creans tenebras. faciẽs pacẽ ⁊ creans
malũ. Ego dñs faciens oĩa hec. Rorate celi
deſup ⁊ nubes pluãt iuſtũ. ap̃iat̃ terra ⁊ ger
minet ſaluatorem. ⁊ iuſticia oriat̃ ſimĩ. Ego
dñs creaui eũ. Ue q̃ ↄtradicit factori ſuo. te-
ſta de ſamĳs terre. Nunq̃d dicit lutum figu/
lo ſuo. q̃d facis ⁊ op⁹ tuũ abſq̃ manibus eſt
Ue q̃ dicit patri q̃d generas. et mulieri quid
parturis. Hec dicit dñs ſanctus iſrl̃ plaſtes
eius. Uentura interrogate me. ſup filios me-
os ⁊ ſup opus manuũ mearũ mandate mihi
Ego feci terrã. et hoĩem ſup eã creaui. Ego
⁊ man⁹ mee tetẽderunt celos. ⁊ omni militie
eorũ mandaui. Ego ſuſcitaui eũ ad iuſticiaꝫ:
⁊ oẽs vias eius dirigam. Ipe edificabit ciui
tatẽ meã: ⁊ captiuitatẽ meã dimittet: nõ in p̃-
cio neq̃ in muneribus. dicit dñs deus exer-
cituũ. Hec dicit dñs. Labor egypti ⁊ negoci
atio ethiopie et ſabaim viri ſublimes ad te
tranſibũt et tui erunt. Poſt te ambulabunt:
vincti manicis pergent: et te adorabunt teq̃
dep̃cabunt̃. Tantuꝫ in te eſt deus et non eſt
deus abſq̃ te. Uere tu es deus abſconditus.
deus iſrl̃ ſaluator. Cõfuſi ſunt et erubuerunt
oẽs ſimul: abierũt in cõfuſione fabricatores
errorũ. Iſrl̃ ſaluatus eſt in dño ſalute eterna.
Nõ cõfundemi et nõ erubeſcetis vſq̃ in ſecu
lum ſeculi: q̃ hec dicit dñs creans celos. Ip
ſe deus formans terram et faciens eam: ipſe

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

plaſtes eius. Nõ in vanũ creauit eã. ſ; vt ha=
bitet̃ formauit eaz. Ego dñs et non eſt alius
Non in abſcõdito locutus ſum: in loco terre
tenebroſo. Nõ dixi ſemini iacob fruſtra: que
rite me. Ego dñs loquẽs iuſticiã. annũcians
recta. Cõgregami ⁊ venite: ⁊ accedite ſimł ꝗ
ſaluati eſtis ex gentibus. Neſcierũt ꝗ leuant
ſignũ ſculpture ſue: ⁊ rogãt dñm non ſaluan
tem. Annũciate ⁊ venite: ⁊ ↄſiliamini ſimul.
Quis auditũ fecit hoc ab initio: Extunc pre
dixi illud. Nunqd nõ ego dñs: ⁊ nõ eſt vltra
deus abſq; me: Deus iuſtus ⁊ ſaluãs nõ eſt
ꝑter me. Cõuertimini ad me et ſalui erit omi/
nes fines terre: q: ego deꝰ ⁊ nõ eſt alius. In
memetipo iuraui. egrediet̃ de ore meo iuſti=
cie verbũ: ⁊ nõ reuertet̃. q: mihi curuabitur
omne genu: et iurabit omis lingua. Ergo in
dño dicet. Mee ſunt iuſticie et imperiũ. Ad
eũ venient: et confundent̃ omẽs ꝗ repugnãt
ei. In dño iuſtificabit̃ et laudabit̃ om̃e ſemẽ
iſrael. XLVI

C Onfractus eſt bel. cõtritus eſt nabo
facta ſunt ſimulacra eorũ beſtijs ⁊ iu
mentis. Onera veſtra graui põdere
vſq; ad laſſitudinẽ cõtabuerũt ⁊ contrita ſũt
ſimul. Non potuerũt ſaluare portantẽ: ⁊ aĩa
eorũ in captiuitatẽ ibit. Audite me domꝰ ia=
cob: ⁊ omne reſiduũ domus iſrł. Qui porta=
mini a meo vtero: ꝗ geſtamini a mea vulua.
Uſq; ad ſenectam ego ipſe: ⁊ vſq; ad canos
ego portabo. Ego feci et ego feram: ego por/
tabo et ſaluabo. Cui aſſimilaſtis me et ade/
quaſtis: ⁊ comparaſtis me ⁊ feciſtis ſimilem
Qui confertis aurũ de ſacculo: ⁊ argẽtũ ſta=
tera ponderatis. Conducẽtes artificẽ vt faci
at deũ et ꝓcidunt et adorãt. Portant illũ in
humeris geſtantes: ⁊ ponentes in loco ſuo.
Et ſtabit: ac de loco ſuo nõ mouebit̃. Sed et
cũ clamauerit ad ẽũ nõ audiet: de tribulatõe
nõ ſaluabit eos. Memẽtote iſtud ⁊ cõfũda/
mini redite preuaricatores ad cor. Recorda
mini ꝑoris ſeculi: qm̃ ego ſum deus ⁊ non eſt
vltra deus: nec ẽ ſimił mei annunciãs ab ex/
ordio nouiſſimũ: ⁊ ab initio que necdũ facta
ſunt dicẽs. Conſiliũ meũ ſtabit: ⁊ omis volũ
tas mea fiet. Uocans ab oriente iuſtum et de
terra longinꝗ virũ volũtatis mee. Et locutꝰ
ſum ⁊ adducã illud: creaui ⁊ faciã illud. Au/
dite me duro corde: qui longe eſtis a iuſticia
Prope feci iuſticiã meã: non elongabitur: ⁊
ſalus mea nõ morabit̃. Dabo in ſyon ſalutez
⁊ in iſrael gloriam meam. XLVII

D Eſcende: ſede in puluere virgo filia
babylon: ſede in terra. Non eſt ſoliũ
filie chaldeorũ: q: vltra non vocabe
ris mollis ⁊ tenera. Tolle molaz et mole fari
nam: denuda turpitudinẽ tuaz. Diſcooperi
humerũ reuela crura: tranſi flumia. Reuela
bitur ignominia tua: ⁊ videbit̃ opprobrium
tuũ. Ultionẽ capiam: ⁊ nõ reſiſtet michi hõ.
Redemptor noſter dñs exercituũ: nomẽ illi
us ſanctus iſrł. Sede tacens ⁊ intra in tene=
bras filia chaldeorũ: q: nõ vocaberꝭ vltra do
mina regnorũ. Iratus ſum ſup ppłm meum
cõtaminaui hereditatẽ meã: ⁊ dedi eos i ma
nu tua. Nõ poſuiſti eis miſericordias. Sup
ſenem aggrauaſti iugũ tuũ valde: ⁊ dixiſti.
In ſempiternũ ero dña. Nõ poſuiſti hec ſup
cor tuũ. neq; recordata es nouiſſimi tui. Et
nunc audi hec delicata: ⁊ habitãs cõfident̃.
ꝗ dicis in corde tuo: ego ſum: ⁊ nõ eſt preter
me amplius. Nõ ſedebo vidua: ⁊ ignorabo
ſterilitatẽ. Ueniẽt tibi duo hec ſubito in die
vna ſterilitas. ⁊ viduitas Uniuerſa venerũt
ſup te ꝓpter multitudinẽ maleficiorũ tuorũ.
⁊ ꝓpter duritiã incãtatorũ tuorũ vehemen/
tem. Et fiduciã habuiſti in malitia tua: ⁊ dix
iſti. Non eſt ꝗ videat me. Sapia tua ⁊ ſcia
tua hec decepit te. Et dixiſti i corde tuo Ego
ſum ⁊ ꝑter me nõ eſt altera. Ueniet ſuper te
malũ: ⁊ neſcies ortũ eius. ⁊ irruet ſup te cala
mitas quam nõ poteris expiare. Ueniet ſup
te repente miſeria quã neſcies. Sta cũ incan
tatoribus tuis ⁊ cũ multitudine maleficoruz
tuorũ in ꝗbus laboraſti ab adoleſcentia tua.
ſi forte ꝗd ꝓſit tibi: aut ſi poſſis fieri fortior.
Defeciſti in multitudine cõſiliorum tuorum
Stent ⁊ ſaluẽt te augures celi ꝗ ↄtemplabã/
tur ſidera ⁊ ſupputabant menſes vt ex eis an=
nunciarẽt ventura tibi. Ecce facti ſunt qua=
ſi ſtipula: ignis cõbuſſit eos. Non liberabũt
aĩam ſuã de manu flãme: non ſunt prunc ꝗbꝰ
calefiãt: nec focus vt ſedeãt ad eũ. Sic facta
ſunt tibi: in ꝗbuſcunq; laboraueras. Nego=
ciatores tui ab adoleſcentia tua: vnuſquiſq;
in via ſua errauerunt. Non eſt qui ſaluet te.

A Udite hec domus iacob XLVIII
ꝗ vocamini nomĩe iſrł: ⁊ de aquis iu
da exiſtis: ꝗ iuratis in nomĩe domi:
⁊ dei iſrł recordami. nõ in veritate neq; in iu=
ſticia De ciuitate em̃ ſancta vocati ſunt: ⁊ ſu
per deũ iſrł cõſtabiliti ſunt. Dñs exercituuz
nomen eius. Priora ex tunc anunciaui et ex
ore meo exierũt: ⁊ audita feci ea. repẽte opa/
tus ſum: ⁊ venerũt. Sciui em̃ q: durꝰ es tu.
⁊ neruus ferreꝰ ceruix tua. ⁊ frons tua erea.
Predixi tibi ex tunc. añq; venirent indicaui
tibi. ne forte diceres. Idola mea fecerũt hec
⁊ ſculptilia mea ⁊ cõflatilia mãdauerunt iſta
Que audiſti vide omia. Uos autẽ nõ annũ=
ciaſtis. Audita tibi feci noua ex tunc ⁊ cõſer=
uata ſunt que neſcis. Nunc creata ſunt ⁊ non

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ex tūc. ⁊ añ diem. ⁊ nō audiſti ea: ne forte di-
cas. ecce ego cognoui ea. Neq₃ audiſti neq₃
cognouiſti neq₃ extunc aperta eſt auris tua.
Scio em̄ q: p̄uaricans p̄uaricaberis. ⁊ trāſ-
greſſorem ex vtero vocaui te. Propt̄ nomen
meū longe faciam furorē meū: ⁊ laude mea
infrenabo te ne intereas. Ecce excoxi te ſed
nō quaſi argentū. elegi te in camino pauper-
tatis. Propt̄ me ppt̄ me faciā. vt nō plaſphe
mer ⁊ gl'am meā alteri nō dabo. Audi me ia-
cob. ⁊ iſrl' quem ego voco. Ego ipſe. ego pri-
mus ⁊ ego nouiſſimus. Manus q₃ mea fun
dauit terrā ⁊ dextera mea mēſa ē celos. Ego
vocabo eos: ⁊ ſtabunt ſimł. Cōgregami oēs
vos ⁊ audite. Quis de eis anunciauit hec?
Dn̄s dilexit eum. faciet voluntatem ſuā in
babylōe. ⁊ brachiū ſuū in chaldeis. Ego ego
locutus ſum ⁊ vocaui eū. adduxi eum ⁊ dire-
cta eſt via eius. Accedite ad me. ⁊ audite h̄.
Nō a p̄ncipio in abſcondito locutus ſū. Ex
tp̄e anteq̄₃ fieret ibi eram. ⁊ nūc dn̄s deus mi
ſit me ⁊ ſp̄ūs eius. Hec dicit dn̄s deus redē-
ptor tuus ſanctus iſrl'. Ego dn̄s deus tu' do
cens te vtilia. gubernās te in via qua ambu-
las. Utinā attendiſſes mandata mea. Facta
fuiſſet ſicut flumē pax tua. ⁊ iuſticia tua ſicut
gurgites maris. Et fuiſſet q̄ſi arena ſemē tuū
et ſtirps vteri tui vt lapilli eius. Nō interiſ-
ſet et non fuiſſet attritū nomē ei' a facie mea.
Egredimini de babylone. fugite a chaldeis
in voce exultationis annūciate. auditum faci
te hoc. et efferte illud vſq₃ ad extrema t're. Di
cite. Redemit dn̄s ſeruum ſuū iacob. Non ſi-
tierunt in deſerto cū educeret eos. Aquā de
petra p̄duxit eis. ⁊ ſcidit petrā et fluxerūt aq̄
Non eſt pax impiis dicit dominus. XLIX
Audite inſule ⁊ attēdite populi de lō
ge. Dn̄s ab vtero vocauit me: de vē
tre matris mee recordatus eſt nomis
mei. Et poſuit os meū quaſi gladiū acutum
in vmbra manus ſue p̄texit me. et poſuit me
ſicut ſagittam electā. In pharetra ſua abſcō-
dit me: ⁊ dixit mihi. Seruus meus es tu iſrl'
q: in te glorificabor. Et ego dixi. In vacuū
laboraui: ſine cauſa et vane fortitudinē meā
cōſumpſi. Ergo iudiciū meū cū dn̄o et opus
meū cum deo meo. Et nūc hec dicit domin'
formans me ex vtero ſeruū ſibi vt reducā ia-
cob ad eū. et iſrael nō cōgregabit'. Et glorifi-
catus ſum in oculis dn̄i: ⁊ deus meus factus
eſt fortitudo mea. Et dixit. Parum eſt vt ſis
mihi ſeruus ad ſuſcitādas tribus iacob: ⁊ fe-
ces iſrael conuertēdas. Dedi te in lucem gē-
tium: vt ſis ſalus mea vſq₃ ad extremū terre
Hec dicit dn̄s redemptor iſrl'. ſanct' eius: ad
ꝯtemptibilem aīam ad abominatam gentem
ad ſeruū dominorū. Reges videbūt ⁊ cōſur-
gent p̄ncipes et adorabunt p̄pter dn̄m. quia
fidel' eſt: ⁊ ſanctū iſrl' q̄ elegit te. Hec dic̄ dn̄s
In tēp̄e placito exaudiui te: et in die ſalutis
auxiliatus ſū tui. Et ſeruaui te et dedi te i fe
dus populi vt ſuſcitares terrā ⁊ poſſideres
hereditates diſſipatas: vt diceres his q̄ vin-
cti ſunt. exite. et his q̄ in tenebris reuelamini
Sup̄ vias paſcent' ⁊ in oībus planis paſcua
eorū. Non eſurient neq₃ ſitiēt: et non p̄cutiet
eos eſtus ⁊ ſol: quia miſerator eo⁊ reget eos
et ad fontes aquarū potabit eos. Et ponam
omēs montes meos in viā: ⁊ ſemite mee exal
tabunt'. Ecce iſti de longe venient: et ecce illi
ab aquilone et mari: ⁊ iſti de terra auſtrali.
Laudate celi: et exulta terra: iubilate mōtes
laudem: q: cōſolatus eſt dn̄s populū ſuū: et
pauper⁊ ſuorū miſerebit'. Et dixit ſyon: dere-
liquit me dn̄s: ⁊ dn̄s oblitus eſt mei. Nun-
q̄d obliuiſci poteſt mulier infantē ſuū: vt nō
miſereat' filio vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit
ego tn̄ non obliuiſcar tui. Ecce i manib' meis
deſcripſi te: muri tui coram oculis meis ſem-
per. Venerūt ſtructores tui deſtruentes te: ⁊
diſſipātes a te exibūt. Leua in circūitu ocu-
los tuos ⁊ vide: oēs iſti congregati ſūt: vene
runt tibi. Viuo ego dicit dn̄s. q: oībus his
velut ornamento veſtieris ⁊ circūdabis tibi
eos q̄ſi ſpōſa. Q: deſerta tua ⁊ ſolitudies tue
et terra ruine tue: nūc anguſta erūt p̄ habita-
toribus et longe fugabunt' q̄ abſorbebant te.
Adhuc dicēt in auribus tuis filij ſterilitatis
tue. Anguſtus eſt mihi locus: fac ſpaciū mi-
hi vt habitem. Et dices in corde tuo. Quis
genuit mihi iſtos? Ego ſteril' ⁊ nō pariēs trāſ
migrata ⁊ captiua ⁊ iſtos q̄s enutriuit? Ego
deſtituta et ſola et iſti vbi hic erāt? Hec dicit
dn̄s deus. Ecce leuabo ad gētes manū meā
et ad p̄p̄los exaltabo ſignū meū. Et afferent fi
lios ſuos in vlnis: et filias ſuas ſup̄ hūeros
portabunt. Et erūt reges nutricij tui: et regi-
ne nutrices tue. Vultu in terra demiſſo ado-
rabunt te: et puluerē pedū tuorū lingent. Et
ſcies q: ego dn̄s: ſup̄ quo nō cōfundent' q̄ ex
pectāt eum. Nū q̄d tollet' a forti p̄da. aut q̄d
captū fuerit a robuſto ſaluū eſſe poterit? Quia
hec dicit dn̄s. Equidem et captiuitas a forti
tollet': et q̄d ablatū fuerit a robuſto ſaluabit'
Eos vero q̄ iudicauerūt te ego iudicabo: et fili
os tuos ego ſaluabo. Et cibabo hoſtes tuos
carnibus ſuis: et q̄ſi muſto ſanguine ſuo ine-
briabunt'. Et ſciet omīs caro q: ego dn̄s ſal-
uans te: et redēptor tuus fortis iacob. L
Hec dicit dn̄s. Quis ē hic liber repu-
dij matris vr̄e: quo dimiſi eā? aut q̄s
eſt creditor meus: cui vendidi vos?

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Ecce eñ in iniq̄tatibus veſtris venditi eſtis
⁊ in ſceleribus vr̄is dimiſi mr̄em veſtraꝫ. q̄a
veni ⁊ nõ erat vir: vocaui et non erat q̄ audi
ret. Nunq̄d abbreuiata ⁊ puula facta eſt ma=
nus mea vt nõ poſſem redimere. aut nõ eſt i
me vt' ad liberãdū? Ecce i increpatiõe mea
deſtū faciã mare: ponã flumia in ſiccū. Con
putreſcẽt piſces ſine aq̄: ⁊ morient̄ in ſiti. In
duam celos tenebris ⁊ ſaccū ponã operimen
tum eorū. Dñs dedit mihi linguã eruditam
vt ſciam ſuſtentare eū q̄ laſſus eſt verbo. Eri
git mane. mane erigit mihi aurem: vt audiaꝫ
quaſi magiſtrū. Dñs deus aperuit mihi au=
tem. ego aūt non ꝯtradico: retrorſuꝫ nõ abij.
Corpus meū dedi ꝑcutiẽtibꝰ ⁊ genas meas
vellentibꝰ. Fatiẽ meã non auerti ab increpã
tibus ⁊ cõſpuẽtibus in me. Dñs deus auxi=
liator meꝰ: ⁊ ideo non ſum cõfuſus. Ideo po
ſui faciẽ meã vt petrã duriſſimã: ⁊ ſcio q̄niaꝫ
nõ cõfundar. Iuxta eſt q̄ iuſtificat me. Quis
ꝯtradicet mihi? Stemꝰ ſil'. Quis eſt aduerſa
rius meus? Accedat ad me. Ecce ego dñs de
us auxiliator meus. Quis eſt q̄ me ꝯdemnet
Ecce oẽs q̄ſi veſtimẽtū ꝯterent̄ ⁊ tinea come
det eos. Quis ex vobis timens dñm: audi/
ens vocem ſerui ſui? Quis ambulauit i tene/
bris ⁊ nõ eſt lumẽ ei? Speret in nomine dñi:
⁊ innitat̄ ſup deū ſuū. Ecce vos omẽs accẽ=
dentes ignẽ accincti flãmis. Ambulate i lu=
mine ignis veſtri: ⁊ in flãmis q̄s ſuccẽdiſtis
De manu mea factum eſt hoc vobis. In do/
loribus dormietis. LI

Audite me qui ſeq̄mini quod iuſtum
eſt: ⁊ queritis dñm. Attendite ad pe
tram vñ exciſi eſtis ⁊ ad cateruaꝫ la
ci de q̄ ꝑciſi eſtis. Attendite ad abraã patreꝫ
veſtrū: ⁊ ad ſaram q̄ peperit vos. Quia vnū
vocaui eū: ⁊ bñdixi ei. ⁊ multiplicaui eū. Cõ
ſolabit̄ ḡ dñs ſyon: ⁊ ꝯſolabit̄ oẽs ruinas eiꝰ
Et ponet deſtū eiꝰ quaſi delitias. ⁊ ſolitudi=
nem eius quaſi hortū dñi. Gaudiū ⁊ leticia
inuenief̄ in ea: gratiarū actio ⁊ vox laudis.
Attẽdite ad me pplꝯ meus: ⁊ tribus mea me
audite. Quia lex a me exiet: ⁊ iudiciū meum
in lucem pplorū requieſcet. Prope eſt iuſtus
meus: egreſſus eſt ſaluator meus et brachia
mea pplos iudicabunt. Me inſule expecta=
bunt: ⁊ brachium meū ſuſtinebūt. Leuate in
celum oculos veſtros ⁊ videte ſub terra de/
orſum: q: celi ſicut fumus liqueſcent: ⁊ terra
ſicut veſtimentum atteretur: ⁊ habitatores
eius ſicut hec interibunt. Salus autem mea
in ſempiternū erit: et iuſticia mea non defici=
et. Audite me q̄ ſcitis iuſtuꝫ: pplꝯ meus lex
mea i corde eoruꝫ. Nolite timere obprobriuꝫ
hoim. ⁊ blaſphemias earū ne metuatis. Si=
cut eñ veſtimẽtū ſic comedet eos vermis: et
ſicut lanã ſic deuorabit eos tinea. Salꝰ auteꝫ
mea in ſempiternū erit: ⁊ iuſticia mea i gene=
rationes generationū. Conſurge conſurge: i
ducre fortitudinẽ brachiū dñi. Cõſurge ſic i
diebꝰ antiq̄s: in generationibꝰ ſeculorū. Nun
q̄d nõ tu ꝑcuſſiſti ſupbū: vulneraſti draconẽ
Nunq̄d non tu ſiccaſti mare: aquã abyſſi ve=
hemẽtis? Qui poſuiſti ꝓfundū maris viam
vt trãſirẽt liberati. Et nunc qui redempti ſūt
a dño reuertent̄. ⁊ veniẽt in ſyon laudãtes ⁊
leticia ſempiterna ſuper capita eorū. Gaudi=
um ⁊ leticiã tenebūt. fugiet dolor ⁊ gemitus
Ego ego ipſe conſolabor vos. Quis tu vt ti=
meas ab hoie mortali ⁊ a filio hois: q̄ q̄ſi fe/
num ita areſcet. ⁊ oblitꝰ es dñi factoris tui q̄
tetendit celos ⁊ fundauit terrã et formidaſti
iugiter tota die a facie furoris eius q̄ te tribu
labat. ⁊ parauerat ad ꝑdẽdū. Ubi nūc eſt fu
ror tribulantis? Cito veniet ḡdiẽs ad aperiẽ
dum. ⁊ non interficiet vſq̄ʒ ad internitioneꝫ:
nec deficiet panis eiuſ. Ego aūt ſum dñs deꝰ
tuus q̄ ꝯturbo mare ⁊ intumeſcunt fluctꝰ eiꝰ
dñs exercituū nomẽ meū. Poſui verba mea
in ore tuo: ⁊ in vmbra manꝰ mee ꝓtexi te. vt
plãtes celos ⁊ fundes terram ⁊ dicas ad ſyõ
pplꝯ meꝰ es tu. Eleuare eleuare. ꝯſurge hierl'ꝫ
que bibiſti de manu domini calicem ire eius
Uſq̄ʒ ad fundum calicis ſoporis bibiſti et
potaſti vſq̄ʒ ad feces. Non eſt qui ſuſtentet
eã ex oibus filijs quos genuit. ⁊ nõ eſt q̄ ap/
prehẽdat manū eius ex oibꝰ filijs q̄s enutri=
uit. Duo ſūt q̄ occurrerūt tibi. Quis ꝯtriſta
bit̄ ſuper te? Uaſtitas ⁊ contritio ⁊ fames ⁊
gladius. Quis ꝯſolabit̄ te? Filij tui proiecti
ſūt. dormierūt in capite oim viarū ſicut orix
illaqueatꝰ. pleni indignatõe dñi. increpatiõe
dei tui. Idcirco audi hec paupcula. et ebria,
nõ a vino. Hec dicit dñator tuꝰ dñs. ⁊ deꝰ tu=
us q̄ pugnauit ꝓ pplo ſuo. Ecce tuli de manu
tua calicẽ ſoporis. fundū calicis indignationis
mee. Non adijcias vt bibas illū vltra. Et po
nam illū in manu eorū q̄ te humiliauerunt et
dixerūt aie tue icuruare vt trãſeamꝰ. ⁊ poſui
ſti vt trã corpus tuū. ⁊ q̄ſi viam tranſeūtibꝰ.

Conſurge ꝯſurge induere forti= LII
tudine tua ſyon. Induere veſtimẽtis
glĩe tue hierl'm ciuitas ſancti. q: non
adijciet vltra vt ꝑtrãſeat ꝑ te incircūciſus et
immūdus. Excutere de puluere. cõſurge. ſe=
de hierl'm. Solue vincula colli tui captiua fi
lia ſyon. q: hec dicit dñs Gratꝯ venūdati eſtꝯ
et ſine argẽto redimemi. Quia hec dicit dñs
deꝰ. In egyptū deſcẽdit pplꝯ meꝰ in ꝑncipio
vt colonus eſſet ibi. et aſſur abſq̄ʒ vlla cauſa
calūniatus eſt eū. Et nūc q̄d mihi eſt h̄ dicit

dn̄s? Quī ablatus eſt pp̄ls meus gratis. Do-
minatores eius inique agunt dicit dn̄s. ⁊ iu-
giter tota die nomen meū blaſphemaṫ. Pro/
pter hoc ſciet pp̄lus meus nomen meū in die
illa. quia ego ipſe qui loquebar ecce aſſum.
Quā pulchri ſup̱ montes pedes annunciā-
tis ⁊ p̄dicantis pacem: annūciantis bonū. p̄/
dicantis ſalutem. dicētis. Syon regnabit de
us tu⁹. Vox ſpeculatorū tuorū. Leuauerūt
vocem: ſimul laudabunt: quia oculo ad ocu/
luz videbunt cū ꝯuerterit dn̄s ſyon. Gaude
te ⁊ laudate ſimul deſerta hieruſalē: quia cō-
ſolatus eſt dn̄s pp̄lm̄ ſuū. redemit hieruſalē.
Parauit dn̄s brachium ſanctū ſuum in ocu/
lis omniū gentiū. ⁊ videbūt omnes fines ter
re ſalutare dei noſtri. Recedite recedite exite
inde. pollutum noli tangere. Exite de medio
eius. mundami qui fertis vaſa dn̄i. Quoniā
non in tumultu exibitis. nec in fuga ꝓperabi
tis. Precedet eñ vos dn̄s. ⁊ ꝯgregabit vos
deus iſrl̄. Ecce intelliget ſeruus meus. ⁊ ex/
altabiṫ ⁊ eleuabiṫ ⁊ ſublimis erit valde. Sic
obſtupuerūt ſup̱ te multi. ſic inglorius erit in
ter viros aſpectus eius: ⁊ forma eius inter fi/
lios hominū. Iſte aſperget gētes multas. ſu
per ipm̄ continebūt reges os ſuū. Quia qb⁹
non eſt narratum de eo viderūt. ⁊ qui nō au-
dierunt contēplati ſunt. LIII

Quis credidit auditui nr̄o? ⁊ brachiū
domini cui reuelatū eſt? Et aſcendet ſi-
cut virgultū corā eo. ⁊ ſicut radix de
terra ſitienti. Nō eſt ſpecies ei neq̧ decor. Et
vidim⁹ eū ⁊ nō erat aſpectus: ⁊ deſiderauim⁹
eū deſpectū et nouiſſimū virorū. virū dolorū
⁊ ſcientē infirmitatē. Et q̄ſi abſcondit⁹ vult⁹
eius ⁊ deſpectus. vnde nec reputauimus eū.
Vere languores nr̄os ipe tulit: ⁊ dolores no
ſtros ipe portauit. Et nos reputauimus eū
q̄ſi leproſum ⁊ p̱cuſſum a deo ⁊ humiliatum
Ipe aūt vulnerat⁹ eſt ꝓpter iniq̄tates nr̄as:
attritus eſt ꝓpter ſcelera nr̄a. Diſciplina pa/
cis noſtre ſup̱ eum: ⁊ liuore ei⁹ ſanati ſumus.
Oēs nos q̄ſi oues errauim⁹: vnuſq̄ſq̧ i viā
ſuā declinauit. ⁊ poſuit dn̄s in eo iniq̄tatem
oīm noſtrū. Oblat⁹ eſt q̄ ipe voluit ⁊ nō ape
ruit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionē duceṫ: ⁊
q̄ſi agnus corā tondente ſe obmuteſcet ⁊ non
aperiet os ſuū. De anguſtia ⁊ de iudicio ſb-
latus eſt. Generationē eius quis enarrabit?
Quia abſciſus eſt de terra viuētiū. Propter
ſcelus pp̄li mei p̱cuſſi eū. Et dabit impios p̱
ſepultura: ⁊ diuites p̱ morte ſua: eo q̄ iniq̄ta
tem nō fecerit: neq̧ dolus fuerit in ore eius et
dn̄s voluit ꝯterere eū i infirmitate. Si poſu-
erit p̱ peccato aīam ſuā videbit ſemen lōge/
uum. ⁊ voluntas dn̄i in māu eius dirigetur.
Pro eo q̄ laborauit anima eius: videbit ⁊ ſa
turabiṫ. In ſcientia ſua iuſtificabit ipe iuſtus
ſermones meos multos: ⁊ iniq̄tates eorū ipſe
portabit. Ideo diſp̱tiā ei plurimos ⁊ fortiū
diuidet ſpolia: p̱ eo q̄ tradidit in mortē aīaz
ſuā: ⁊ cū ſceleratis reputatus eſt. Et ipſe pec
cata multorū tulit: ⁊ pro tranſgreſſoribus ro-
gauit. LIIII

Lauda ſterilis q̄ nō paris: decāta lau
dem ⁊ hinni q̄ nō pariebas: q̄m mul-
ti filij deſerti magis q̄ eius que habe
bat virū dicit dn̄s. Dilata locū tentorij tui: ⁊
pelles tabernaculorū tuorū extēde. Ne p̱cas
Lōgos fac funiculos tuos: ⁊ clauos tuos cō
ſolida. Ad dexterā eñ ⁊ leuā penetrabis ⁊ ſe
men tuum gētes hereditabit ⁊ ciuitates deſer
tas inhabitabit. Noli timere: q̄ nō cōfunde-
ris neq̧ erubeſces. Nō eñ te pudebit. q̄ cō-
fuſiōis adoleſcētie tue obliuiſceris: et ob p̱brij
viduitatis tue non recordaberis amplius.
Quia dn̄abiṫ tui q̄ fecit te: dn̄s exercituū no-
men eius: ⁊ redēptor tuus ſanct⁹ iſrl̄: de⁹ oīs
terre vocabiṫ. Quia vt mulierē derelictā ⁊
merentē ſpū vocauit te dn̄s. ⁊ vxorē ab ado-
leſcentia abiectā. Dixit de⁹ tu⁹. Ad punctū
in modico dereliq̄ te: ⁊ in miſerationib⁹ ma/
gnis ꝯgregabo te. In momēto indignatōis
abſcōdi faciē meā paru̅per a te: in miſ̄icordia
ſempiterna miſertus ſum tui. Dixit redēptor
tuus dn̄s. Sicut in diebus noe iſtud mihi ē:
cui iuraui ne inducerē aquas diluuij vltra ſu
per terrā. ſic iuraui vt nō iraſcar tibi et nō in/
crepem te. Mōtes eñ cōmouebunṫ ⁊ colles
cōtremiſcēt. miſ̄cordia aūt mea nō recedet a
te. ⁊ fedus pacis mee nō cōmouebiṫ. Dixit mi-
ſerator tu⁹ dn̄s. Paup̱cula tēpeſtate ꝯuulſa
abſq̧ vlla ꝯſolatōe. ecce ego ſternā p̱ ordinē
lapides tuos. ⁊ fūdabo te i ſapphyris. Et po
nam iaſpidē ꝓpugnacula tua: ⁊ portas tuas
in lapides ſculptos. ⁊ omēs terminos tuos i
lapides deſiderabiles. Vniuerſos filios tuos
doctos a dn̄o ⁊ multitudinē pacis filijs tuis
et in iuſticia fundaberis. Recede procul a ca
lumnia. q̄ nō timebis: ⁊ a pauore. quia nō ap/
propinquabit tibi. Ecce accola veniet. q̄ nō
erat mecū. aduena quōdā tuus adiūgeṫ tibi
Ecce ego creaui fabrum ſufflantē in igne pru
nas. ⁊ p̱ferentē vas in opus ſuū. ⁊ ego crea/
ui interfectorē ad diſp̱dēdū. Omē vas qđ fictū
eſt cōtra te nō dirigeṫ. ⁊ oēm linguā reſiſtētē
tibi. in iudicio iudicabis. Hec eſt hereditas
ſeruorū dn̄i. et iuſticia eorum apud me dicit
dominus. LV

Omnes ſitiētes venite ad aq̄s ⁊ q̄ nō
habetis argentum. ꝓperate. emite et
comedite. Venite emite abſq̧ argen-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

to ⁊ abſq̧ vlla cõmutatõe. vinũ ⁊ lac. Qua/
re appenditis argentũ non in panib⁹. ⁊ labo/
rem veſtrũ non in ſaturitate? Audite audien=
tes me ⁊ comedite bonũ. ⁊ delectabit in craſ=
ſitudine aĩa veſtra. Inclinate aurẽ veſtraꝫ
⁊ venite ad me. audite. ⁊ viuet anima vr̃a. ⁊
feriam vobiſcũ pactũ ſempiternũ. miſericor=
dias dauid fideles. Ecce teſtẽ ꝑplis dedi euꝫ
ducem ac p̃ceptorẽ gentib⁹. Ecce gentẽ quã
neſciebas vocabis ⁊ gentes q̃ non cognoue=
runt te ad te current ꝓpter dñm deũ tuum ⁊
ſanctũ iſrł. qꝛ glorificauit te Querite dominũ
dũ inueniri poteſt. inuocate eũ dum ꝓpe eſt
Derelinquat impius viã ſuam. ⁊ vir iniqu⁹
cogitationes ſuas ⁊ reuertat ad dñm ⁊ miſe=
rebit eius. ⁊ ad deũ noſtrũ qm̃ multus ẽ ad
ignoſcendũ. Non em̃ cogitationes mee cogi
tationes veſtre. neq̧ vie veſtre vie mee dicit
dñs. Quia ſicut exaltant celi a terra. ſic exal
tate ſunt vie mee a vijs veſtris. ⁊ cogitatões
mee a cogitationibus veſtris. Et quomõ de
ſcendit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc vltra nõ re=
uertit. ſed inebriat terrã ⁊ infundit eaꝫ ⁊ ger=
minare eã facit ⁊ dat ſemen ſerenti. ⁊ panem
comdenti. ſic erit ỽbum meũ quod egrediet
de ore meo. Non reuertet ad me vacuuꝫ ſed
faciet quecunq̧ volui ⁊ ꝓſperabit in his ad
que miſi illud. Quia in leticia egrediemini ⁊
in pace deducemini. Montes ⁊ colles cãta=
bunt corã vobis laudẽ. ⁊ oĩa ligna regiõis
plaudent manu. Pro ſaliuncula aſcẽdet abi=
es. ⁊ pro vrtica creſcet myrtus. Et erit dñs
nominatus in ſignum eternũ qđ nõ auferet.
H
Ec dicit dñs. Cuſtodite iudi/ LVI
cium ⁊ facite iuſticiã. qꝛ iuxta ẽ ſalus
mea vt veniat. ⁊ iuſticia mea vt reue
letur. Beatus vir q̃ facit hoc: ⁊ filius hoĩs q̃
apprehẽdet iſtud. Cuſtodiẽs ſabbatũ ne pol
luat illud: cuſtodiens manus ſuas. ne faciat
omne malũ. Et non dicat fili⁹ aduene qui ad
heret dño dicẽs. Sepatõne diuidet me dñs
a ꝑplo ſuo. Et nõ dicat eunuchus. ecce ego li
gnũ aridũ. Qꝛ hec dicit dñs eunuchis. Qui
cuſtodierit ſabbata mea ⁊ elegerint q̃ ego vo
lui ⁊ tenuerint fedus meũ. dabo eis in manu
mea ⁊ in muris meis locũ. ⁊ nomen meli⁹ a fi
lijs ⁊ filiabus. Nomẽ ſempiternũ dabo eis:
qđ nõ ꝑibit. Et filios aduene q̃ adherẽt dño
vt colant eũ ⁊ diligãt nomen eius vt ſint ei in
ſuos. omnẽ cuſtodientẽ ſabbatũ ne polluat
illud. ⁊ tenentẽ fedus meũ. adducã eos ĩ mõ/
tem ſanctũ meũ. ⁊ letificabo eos in domo ora
tionis mee. Holocauſta eorũ ⁊ victime eorũ
placebunt mihi ſup altari meo. qꝛ dom⁹ mea
dom⁹ orationis vocabit cũctis populis. ait
dñs deus q̃ ꝯgregat diſꝑſos iſrł. Adhuc con
gregabo ad eũ cõgregatos eius. Omnes be
ſtie agri venite ad deuorandũ. vniũſe beſtie
ſaltus. Speculatores eius ceci omẽs: neſcie/
runt vniũſi. canes muti nõ valentes latrare.
vidẽtes vana. dormiẽtes ⁊ amãtes ſomnia.
⁊ canes impudẽtiſſimi neſcierunt ſaturitateꝫ
Ipſi paſtores ignorauerũt intelligẽtiã. Om=
nes in viã ſuã declinauerũt. vnuſq̧ſq̧ ad aua
riciã ſuã a ſummo vſq̧ ad nouiſſimũ. Veni=
te ſumamus vinuꝫ: ⁊ impleamur ebrietate: ⁊
erit ſicut hodie ſic ⁊ cras: ⁊ multo amplius.
I
ſtus perit ⁊ nõ eſt q̃ recogi= LVII
tet in corde ſuo: et viri miſericordie
colligunt: quia nõ eſt q̃ intelligat. A
facie em̃ malitie collectus eſt iuſtus. Veniet
pax: requieſcet in cubili ſuo: q̃ ambulauit in di=
rectõne ſua. Vos aũt accedite huc filij augu
ratricis: ſemen adulteri ⁊ fornicarie. Super
quẽ luſiſtis. Sup queꝫ dilataſtis os: ⁊ ieci
ſtis linguã? Nunq̃d nõ vos filij ſceleſti: ſemẽ
mendax. Qui cõſolamini in dijs ſubter oĩe
lignũ frõdoſum immolãtes paruulos in tor=
rentibus: ſubter eminẽtes petras. In ꝑtibus
torrentis pars tua: hec eſt ſors tua. Et ipſis
effudiſti libamẽ. obtuliſti ſacrificiũ. Nũquid
ſup his nõ indignabor? Sup montẽ excelſũ
⁊ ſublimẽ poſuiſti cubile tuũ: ⁊ illuc aſcendi=
ſti vt immolares hoſtias. Et poſt oſtiũ et re=
tro poſtem poſuiſti memoriale tuũ. qꝛ iuxta
me diſcooperuiſti ⁊ ſuſcepiſti adulterũ. Di=
lataſti cubile tuũ: ⁊ pepegiſti cum eis fedus
Dilexiſti ſtratũ eorũ manu apta ⁊ ornaſti te
regio vnguento: ⁊ mł̃tiplicaſti pigmẽta tua.
Miſiſti legatos tuos ꝓcul: ⁊ hũiliata es vſ=
q̧ ad inferos. In multitudie vie tue labora/
ſti: nec dixiſti quieſcã. Vitã manus tue inue=
niſti. Propterea nõ rogaſti: pro quo ſollici/
ta timuiſti: qꝛ mentita es ⁊ mei nõ es recorda
ta: neq̧ cogitaſti in corde tuo. quia ego tacẽs
⁊ q̃ſi non vidẽs ⁊ mei oblita es. Ego annun/
ciabo iuſticiã tuã: ⁊ opa tua non ꝓderũt tibi
Cũ clamaueris liberent te cõgregati tui. Et
oẽs eos afferet ventus: tollet aura. Qui aũt
fiduciam habet mei hereditabit terrã: ⁊ poſ=
ſidebit montem ſanctum meum: ⁊ dicã. Viã
facite. prebete iter: declinate de ſemita: afferte
offendicula de via populi mei. Quia hec di/
cit dñs excelſus ⁊ ſublimis habitãs eternita/
tem: ⁊ ſanctũ nomen eius in excelſo ⁊ ĩ ſancto
habitãs: ⁊ cũ contrito ⁊ humili ſpũ: vt viui=
ficet ſpiritum humilium: ⁊ viuificet cor con/
tritorum. Non enim in ſempiternum litiga=
bo neq̧ vſq̧ ad finem iraſcar. quia ſpiritus a
facie mea egrediet. ⁊ flat⁹ ego faciã. Propt ĩ
iq̃tatẽ auaricie ei⁹ irat⁹ ſũ: ⁊ ꝑcuſſi eũ. Abſcõ
di a te faciẽ meaꝫ ⁊ indignatus ſum. Et abijt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vagus in via cordis ſui. Vias eius vidi ⁊ ſa
naui eũ: ⁊ reduxi eũ ⁊ reddidi cõſolatões ipſi
⁊ lugentibus eius. Creaui fructũ labiorũ pa
cem. pacem ei qui longe eſt: ⁊ qui ꝓpe dixit
dñs ⁊ ſanaui eũ. Impij autẽ quaſi mare fer
uens quod quieſcere nõ poteſt: et redundãt
fluctus eius in conculcatõem ⁊ lutum. Non
eſt pax impijs dicit dominus deus. LVIII

Clama ne ceſſes: quaſi tuba exalta
vocẽ tuaʒ: ⁊ anuncia ꝑplo meo ſcele
ra eorũ ⁊ domui iacob peccata eorũ
Me etem de die in diem q̃runt: ⁊ ſcire vias
meas volũt: quaſi gens que iuſticiaʒ fecerit
⁊ que iudiciuʒ dei ſui non dereliquerit. Ro-
gant me iudicia iuſticie: ⁊ appropiquare deo
volũt. Quare ieiunauimus ⁊ non aſpexiſti:
humiliauim⁹ aĩmas noſtras ⁊ neſciſti? Ecce
in die ieiunij veſtri inueniť voluntas veſtra
⁊ omẽs debitores veſtros repetitis Ecce ad
lites ⁊ ꝯ̃ cõtentiones ieiunatis: ⁊ percutitis
pugno impie. Nolite ieiunare ſicut vſq; ad
hanc diẽ vt audiať in excelſo clamor vr̃. Nũ
q̃d tale eſt ieiuniũ quod elegi ꝑ diem affli ge-
re hoiem animã ſuã? Nunq̃d cõtor quere q̃ſi
circulũ caput ſuũ. ⁊ ſaccũ et cinerẽ ſternere?
Nunq̃d iſtud vocab ieiuniũ: ⁊ dieʒ accepta-
bilem domio? Nonne hoc eſt magis ieiuniũ
quod elegi? Diſſolue colligatões impietatis
ſolue faſciſculos deprimentes. Dimitte eos q̃
ꝯfracti ſunt liberos: ⁊ omne onus dirumpe.
Frãge eſuriẽti panẽ tuũ: ⁊ egenos vagoſq;
induc in domũ tuam. Cum videris nudum
operi eũ: ⁊ carnẽ tuã ne deſpexeris. Tũc erũ
pet quaſi mane lumẽ tuũ: ⁊ ſanitas tua cici⁹
orieť. Et anteibit faciem tuã iuſtitia tua: et
gl̃a domi colliget te. Tunc inuocabis ⁊ dñs
exaudiet: clamabis: ⁊ dicet ecce aſſum. quia
miſericors ſum dominus deus tuus. Si ab-
ſtuleris de medio tui catenã ⁊ deſieris exten
dere digitũ: ⁊ loqui qđ non ꝓdeſt. Cũ effude
ris eſurienti animã tuã. ⁊ animã afflictam re
pleueris. orieť in tenebris lux tua. ⁊ tenebre
tue erũt ſicut meridies. Et requiẽ tibi dabit
dñs deus tuus ſp. ⁊ implebit ſplẽdorib⁹ ani
maʒ tuã. ⁊ oſſa tua liberabit. Et eris q̃ſi hor-
tus iriguus ⁊ ſicut fons aquarũ cui⁹ non de-
ficient aque. Et edificabunť in te deſerta ſecu-
lorum fũdamẽta generatõnis ⁊ generatõnis
ſuſcitab. Et vocaberis edificator ſepiũ. auer
tens ſemitas in quietẽ. Si auerteris a ſabba
to pedem tuũ facere voluntatẽ tuã in die ſan-
cto meo: ⁊ vocaueris ſabbatũ delicatũ ⁊ ſan
ctum dñi glorioſum. ⁊ glorificaueris eũ dum
nõ facis vias tuas. ⁊ nõ inueniť volũtas tua
vt loquaris ſmoneʒ: tũc delectaberis ſuper
dño. ⁊ ſuſtollam te ſup altitudines terre. ⁊ ci
babo te hereditate iacob patris tui. Os enĩʒ
domini locutum eſt. LIX

Ecce nõ eſt abbreuiata manus dñi vt
ſaluare nequeat. neq; aggrauata eſt
auris eius vt nõ exaudiat: ſed iniqui
tates veſtre diuiſerũt inter vos ⁊ deũ veſtrũ
⁊ peccata veſtra abſcõderũt facieʒ ei⁹ a vob
ne exaudiret. Man⁹ em̃ veſtre pollute ſunt
ſanguine. ⁊ digiti veſtri iniq̃tate. Labia vr̃a
locuta ſunt mendacũ: ⁊ lingua veſtra iniqui
tatem fatur. Nõ eſt q̃ inuocet iuſticiã. neq; ẽ
q̃ iudicet vere. ſed cõfidunt i nichili. ⁊ loquũ
tur vanitates. Cõceperũt laborẽ ⁊ peperũt
iniq̃tatem. Oua aſpidũ ruperũt: ⁊ telas ara-
nee texuerũt. Qui comederit de ouis eorum
morieť: ⁊ qđ cõfotũ eſt erũpet in regulũ. Te
le eorũ nõ erunt in veſtimentũ: neq; operien
tur opibus ſuis. Opa eorum opa inutilia. ⁊
opus iniq̃tatis in manibus eorũ. Pedes eo-
rum ad malũ currũt. ⁊ feſtinãt vt effundãt ſã-
guinem inocentẽ. Cogitatões eorũ cogita-
tões inutiles. Vaſtitas ⁊ ꝯtritio in vijs eo
rum. Viam pacis neſcierunt. et non eſt iu-
diciũ in greſſibus eorũ. Semite eor incurua
te ſunt eis. omis q̃ calcat in eis ignorat pacẽ.
Propter h̄ elongatũ eſt iudiciũ a nob: ⁊ non
apprehẽdet nos iuſticia. Expectauim⁹ lucem
⁊ ecce tenebre. ſplendorem: ⁊ in tenebris am-
bulauimus. Palpauim⁹ ſicut ceci parietem.
⁊ q̃ſi abſq; oculis attrectauim⁹. Impegimus
meridie q̃ſi i tenebris. in caliginoſis q̃ſi mor-
tui Rugiemus q̃ſi vrſi omẽs. ⁊ q̃ſi columbe
meditãtes gememus. Expectauim⁹ iudiciuʒ
⁊ nõ eſt. ſalutẽ ⁊ elongata eſt a nob. Multipli
cate ſunt em̃ iniq̃tates noſtre corã te. ⁊ pecca
ta nr̃a reſponderũt nob. Quia ſcelera noſtra
nobiſcũ: ⁊ iniq̃tates nr̃as cognouim⁹. pecca-
re ⁊ mẽtire cõtra dñm. ⁊ auerſi ſumus ne ire-
m⁹ poſt tergũ dei noſtri vt loqueremur calũ
niam ⁊ trãſgreſſionẽ. Cõcepimus ⁊ locuti ſu
mus de corde ꝟba mẽdacij: ⁊ ꝯuerſum eſt re
trorſum iudiciũ. ⁊ iuſticia lõge ſtetit. Q2 cor
ruit in platea veritas. ⁊ eq̃tas nõ potuit igre
di. Et facta eſt veritas in obliuiõe. ⁊ q̃ receſ-
ſit amalo. ꝓde patuit. Et vidit dñs. ⁊ maluʒ
apparuit in ocul' eius: q2 nõ eſt iudiciũ. Et vi
dit deus q2 nõ eſt vir: ⁊ aporiat⁹ eſt quia nõ
eſt q̃ occurrat. Et ſaluauit ſibi brachiuʒ ſuuʒ
⁊ iuſtitia eius ipſa ꝯfirmauit eũ. Indutus eſt
iuſticia vt lorica. ⁊ galea ſalutis in capite ei⁹.
Indutus eſt veſtimẽtis vltionis et optus ẽ
q̃ſi pallio celi: ſicut ad vindictam q̃ſi ad retri
butõnem indignatõis hoſtib⁹ ſuis ⁊ viciſſitu
dinem inimicis ſuis. Inſulis vicẽ reddet. Et
timebũt q̃ ab occidẽte. nomẽ dñi: ⁊ q̃ ab ortu
ſol' gl̃am eius. Cũ venerit q̃ſi fluui⁹ violent⁹

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

quē ſpūs dñi cogit: et venerit ſyon redēptoꝛ ꝛ eis ꝗ redeūt ab iniq̄tate in iacob dicit dñs. Hoc fedꝰ meū cū eis dicͭ dñs. Spūs meꝰ ꝗ ē in te ꝛ vba mea que poſui in oꝛe tuo non recedent de oꝛe tuo: ꝛ de oꝛe ſeminis tui dicͭ dñs amodo ꝛ vſq; in ſempiternū. LX

SUrge illuminare hierlm̄ qꝛ venit lumen tuū ꝛ gloꝛia dñi ſup te oꝛta eſt. Quia ecce tenebꝛe operiēt terrā: ꝛ caligo pp̄los. ſup te aūt oꝛiet dñs: ꝛ glia eius in te videbit. Et ambulabunt gentes in lumine tuo: ꝛ reges in ſplendoꝛe oꝛtus tui. Leua in circūitu oculos tuos ꝛ vide oēs iſti ꝯgregati ſunt. venerūt tibi. Filij tui de longe veniēt ꝛ filie tue de latere ſurgēt. Tunc videb ꝛ afflues ꝛ mirabit ꝛ dilatabit coꝛ tuū qñ cōuerſa fuerit ad te mltitudo maris: foꝛtitudo gētiū venerit tibi. Inundatio cameloꝝ operiet te. dꝛomedarij madian ꝛ effa. Oēs de ſaba venient aurū ꝛ thus deferētes: ꝛ laudē dño annūciātes. Oīe pecus cedar ꝯgregabit tibi arietes nabaioth miniſtrabūt tibi. Offerent ſuper placabili altari meo: ꝛ domū maieſtatis mee gloꝛificabo. Qui ſunt iſti ꝗ vt nubes volant ꝛ q̄ſi colūbe ad feneſtras ſuas. Me em̄ inſule expectāt ꝛ naues maris in p̄ncipio: vt adducā filios tuos de lōge. Argentū eoꝛū, ꝛ aurū eoꝛū cū eis nomini dñi dei tui ꝛ ſancto iſrl: qꝛ gloꝛificauit te. Et edificabūt filij peregrinoꝛū muros tuos: ꝛ reges eoꝝ miſtrabūt tibi. In indignatōe em̄ mea pcuſſi te: ꝛ in reconciliatōe mea miſtus ſum tui. Et aperientur poꝛte tue iugit: die ac nocte nō claudent vt auferat a te foꝛtitudo gentiū. ꝛ reges eaꝝ adducant. Gens em̄ ꝛ regnū qd nō ſuierit tibi pibit: ꝛ gentes ſolitudine vaſtabūt. Glia libani ad te veniet: abies ꝛ buxus ꝛ pinus ſil ad oꝛnandū locū ſanctificatōis mee: ꝛ locum pedū meoꝛū gloꝛificabo. Et veniēt ad te curui filij eoꝛū ꝗ humiliauerūt te. ꝛ adoꝛabūt veſtigia pedū tuoꝛū oēs ꝗ detrahebant tibi: et vocabunt te ciuitatem dñi ſyon ſancti iſrael. Pꝛo eo ꝙ fuiſti derelicta ꝛ odio habita: ꝛ ñ erat ꝗ p te tranſiret: ponā te in ſupbiā ſeculorum gaudiū in generatōꝫ ꝛ generatōꝫ. Et ſuges lac gentiū ꝛ mamilla regum lactaberis. Et ſcies qꝛ ego dñs ſaluans te: ꝛ redemptoꝛ tuus foꝛtis iacob. Pꝛo ere afferā aurū: ꝛ pꝛo ferro afferā argentū. ꝛ p lignis es ꝛ p lapidibus ferrū. Et ponā viſitatōꝫ tuā pacē ꝛ pᵱoſitos tuos iuſticiā. Nō audiet vltra iniq̄tas in terra tua vaſtitas ꝛ ꝯtritio in termis tuis: ꝛ occupabit ſalus muros tuos: ꝛ poꝛtas tuas laudatio. Nō erit tibi amplius ſol ad lucēdum p diē: nec ſplendoꝛ lune illuminabit te: ſed erit tibi dñs in lucē ſempiternā. ꝛ deꝰ tuꝰ in gloꝛiā tuā. Nō occidet vltra ſol tuꝰ ꝛ luna tua nō minuet. qꝛ dñs erit tibi in lucē ſempiternā ꝛ cōplebunt dies luctus tui. Populꝰ autem tuus oēs iuſti in ppetuū hereditabūt terrā: germen plantationis mee: opus manꝰ mee ad gloꝛificandū. Minimus erit in mille et paruulus in gentem foꝛtiſſimā. Ego dominus: in tpe eius ſubito faciam iſtud. LXI

SPiritus dñi ſuper me: eo ꝙ vnxerit me. Ad annunciādū māſuetis miſit me vt mederer cōtritis coꝛde. ꝛ pdicarem captiuis indulgētiā ꝛ clauſis aptionē vt pdicarem annū placabilē dño ꝛ diē vltionis deo noſtro: vt cōſolarer omēs lugentes: vt ponerē ꝯſolationeꝫ lugētibus ſyon: ꝛ darem eis coꝛonā p cinere. oleū gaudij p luctu palliuꝫ laudis p ſpū meroꝛis. Et vocabunt in ea foꝛtes iuſticie: plātatio dñi ad gloꝛificādum. Et edificabūt deſerta a ſeculo ꝛ ruinas antiquas erigent: ꝛ inſtaurabūt ciuitates deſertas ꝛ diſſipatas in generatōꝫ ꝛ generatōeꝫ Et ſtabūt alieni ꝛ paſcent pecoꝛa vr̄a. et filij pegrinoꝛū agricole ꝛ vinitoꝛes veſtri erunt. Uos aūt ſacerdotes dñi vocabimini miſtri dei noſtri dicet vobis. Foꝛtitudinē gentiuꝫ comedetis: ꝛ in glā eoꝛū ſupbictis. Pꝛo confuſione vr̄a duplici ꝛ ruboꝛe: laudabūt ptem eoꝛū. Pꝛopt hoc in terra ſua duplicia poſſidebūt: leticia ſempiterna erit eis. Quia ego dñs diligēs iudiciū: et odio habens rapinaꝫ in holocauſtū. Et dabo opus eoꝛū in veritate: ꝛ fedus ppetuū feriam eis. Et ſciet in gētibus ſemen eoꝛū ꝛ germen eoꝛū in medio populoꝛū. Omēs qui viderit eos cognoſcēt illos: qꝛ iſti ſunt ſemen cui bñdixit dñs. Gaudens gaudebo in dño: ꝛ exultabit aīma mea in deo meo. Quia induit me veſtimentis ſalutis: ꝛ indumēto iuſticie circūdedit me: quaſi ſponſum decoꝛatum coꝛona: ꝛ quaſi ſponſam oꝛnataꝫ monilibus ſuis. Sicut em̄ terra pꝛofert germen ſuum: ꝛ ſicut hoꝛtus ſemen ſuū germinat. ſic dñs deus germinabit iuſticiam ꝛ laudem coꝛam vniūſis gentibꝰ. LXII

PRopter ſyon non tacebo: ꝛ ppt hieruſalem non q̄ſcam: donec egrediat vt ſplendoꝛ iuſtus eiꝰ: et ſaluatoꝛ eiꝰ vt lampas accendat. Et videbunt gentes iuſtum tuū. ꝛ cūcti reges inclituꝫ tuum. Et vocabitur tibi nomē nouū quod os domi nominauit. Et eris coꝛona glē in manu domini. et diadema regni in manu dei tui. Nō vocaberis vltra derelicta: ꝛ terra tua nō vocabit amplius deſolata. Sed vocaberis volūtas mea in ea. ꝛ terra tua inhabitata. Quia cōplacuit dño in te ꝛ terra tua ihabitabit. Habitabit em̄ iuuenis cū vgine. ꝛ habitabunt in te filij

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

tui. Et gaudebit ſpõſus ſup ſponſam. ⁊ gau/
debit ſup te de⁹ tuus. Sup muros tuos hie=
ruſalem ↄſtitui cuſtodes. tota die ⁊ tota no=
cte in ꝑpetuũ nõ tacebunt. Qui reminiſcemi
dñi. ne taceatis et ne detis ſilentiũ ei: donec
ſtabiliat ⁊ donec ponat hierl'm laudẽ in t'ra
Jurauit dñs in dextera ſua. ⁊ in brachio for
titudinis ſue. Si dedero triticũ tuũ vltra ci/
bum inimicis tuis. ⁊ ſi biberint filij alieni vi=
num tuũ in ꝙ laboraſti. Quia ꝙ ↄgregabũt il
lud comedẽt ⁊ laudabũt dñm. ⁊ ꝙ cõportãt
illud bibent in atrijs ſanctis meis. Tranſite
trãſite ꝑ portas. ꝑparate viã ꝑplo. Planum
facite iter. ⁊ eligite lapides. ⁊ eleuate ſignum
ad ꝑplos. Ecce dñs auditũ fecit in extremis
terre. dicite filie ſyon. Ecce ſaluator tuus ve=
nit. ecce merces ei⁹ cũ eo ⁊ opus eius corã il
lo. ⁊ vocabũt eos ꝑpl's ſanct⁹. redẽpti a domi
no. Tu autem vocaberis queſita ciuitas. et
non derelicta. LXIII

Quis eſt iſte qui venit de edom tinctis
veſtibus de boſra? Iſte formoſus in
ſtola ſua gradiẽs in multitudine for=
titudinis ſue. Ego ꝙ loquor iuſticiã ⁊ ꝑpug=
nator ſum ad ſaluãdũ. Quare ergo rubrũ eſt indu=
mentũ tuũ: ⁊ veſtimẽta tua ſicut calcantium
in torculari? Torcular calcaui ſolus: ⁊ de gẽ=
tibus nõ eſt vir mecũ. Calcaui eos in furore
meo. ⁊ cõculcaui eos in ira mea. Et aſperſus
eſt ſanguis eorũ ſup veſtimẽta mea: ⁊ oĩa in
dumẽta mea inquinaui. Dies eñ vltõnis in
corde meo. ann⁹ retributõis mee venit. Cir=
cũſpexi ⁊ nõ erat auxiliator. ꝗſiui ⁊ nõ fuit ꝙ
adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachium meũ.
⁊ indignatio mea ipſa auxiliata eſt mihi. Et
ↄculcaui ꝑplos in furore meo. ⁊ iebriaui eos
in indignatione mea. ⁊ detraxi in terrã ꝟtutẽ
eorũ. Miſerationũ dñi recordabor. laudem
dñi ſup omibus ꝙ reddidit nob dñs: ⁊ ſuper
multitudinem bonorũ domui iſrl que largi=
tus eſt eis ſcḋm indulgentiam ſuam: ⁊ ſcḋm mul
titudinem miſericordiarum ſuarum. Et dixit
Verũtamen ꝑpl's meus eſt. filij non negãtes
Et factus eſt eis ſaluator in omni tribulatio/
ne eorũ. Non eſt tribulatus: ⁊ angelus faciei
eius ſaluauit eos. In dilectione ſua ⁊ indul/
gentia ſua ipſe redemit eos: ⁊ portauit eos et
eleuauit eos cunctis dieb⁹ ſeculi. Ipſi aũt ad
iracundiã ꝓuocauerũt: ⁊ afflixerũt ſpũm ſan
cti ei⁹. Et ↄuerſus eſt eis i inimicũ: ⁊ ipſe debel=
lauit eos. Et recordat⁹ eſt dierũ ſeculi: moy/
ſi ⁊ populi ſui. Vbi eſt qui eduxit eos de ma=
ri cũ paſtoribus gregis ſui? Vbi eſt ꝙ poſuit
i medio eius ſpũm ſancti ſui? Qui eduxit ad
dexterã moyſen brachio maieſtatis ſue: ꝙ ſci=
dit aquas añ eos: vt facerẽt ſibi nomen ſem/
piternũ. Qui eduxit eos ꝑ abyſſos ꝗſi equũ

in deſerto nõ impingẽtẽ: ꝗſi aĩal in cãpo. De/
ſcendẽs ſpũs dñi ductor eius fuit. Sic adduxiſti
ꝑplm tuũ. vt faceres tibi nomen glie. At
tende de celo: ⁊ vide de habitaculo ſctõ tuo:
⁊ glĩe tue. Vbi eſt zelus tuus et fortitudo tua
multitudo viſcerũ tuorũ. ⁊ miſerationũ tuarũ
Sup me ↄtinuerũt ſe. Tu eñ pat' nr̃. ⁊ abraã
neſciuit nos: ⁊ iſrl' ignorauit nos. Tu dñe pr̃
noſter: redemptor nr̃: a ſeculo nomen tuum.
Quare errare nos feciſti dñe de vijs tuis: in/
duraſti cor noſtrũ ne timerem⁹ te? Conuerte/
re ꝓpter ſeruos tuos tribus hereditatis tue.
Quaſi nihilũ poſſederũt ꝑplm ſanctum tuũ
hoſtes noſtri: ↄculcauerũt ſanctificatõẽ tuã.
Facti ſum⁹ ꝗſi in ꝑncipio cũ nõ dñareris nr̃i
neq; inuocaret' nomẽ tuũ ſup nos. LXIIII

Vtinam dirũperes celos ⁊ deſcende=
res. A facie tua montes defluerẽt: ſi=
cut exuſtio ignis tabeſcerẽt: aq̃ arde/
rent igni. vt notũ fieret nomẽ tuũ inimicis tuis
a facie tua gentes turbarent'. Cũ feceris mi/
rabilia nõ ſuſtinebim⁹. Deſcendiſti: ⁊ a facie
tua mõtes defluxerũt. A ſeculo nõ audierũt
neq; auribus ꝑceperũt. Ocul⁹ nõ vidit deus
abſq; te: ꝙ ꝑparaſti expectantib⁹ te. Occurri=
ſti letanti ⁊ facienti iuſticiã: in vijs tuis recor
dabunt' tui. Ecce tu irat⁹ es ⁊ peccauim⁹: in
ipſis fuimus ſemper et ſaluabimur. Et facti
ſumus vt immundi omnes nos: ⁊ ꝗſi pãnus
mẽſtruate vniũſe iuſticie nr̃e. Et cecidimus
quaſi foliũ vniũſi: ⁊ iniq̃tates nr̃e quaſi ven
tus abſtulerũt nos. Nõ eſt ꝙ inuocet nomen
tuũ ꝙ ↄſurgat ⁊ teneat te. Abſcõdiſti faciẽ tu
am a nob: ⁊ alliſiſti nos i manu iniq̃tatis nr̃e
Et nunc dñe pater nr̃ es tu. nos ꝟo lutum: et
fictor nr̃ tu: ⁊ opa manuũ tuarũ oẽs nos. Ne
iraſcaris dñe ſatis: ⁊ ne vltra memineris iniq̃=
tatis nr̃e. Ecce reſpice ꝑpl's tuus omnes nos.
Ciuitas ſancti tui facta eſt deſerta: ſyon deſer/
ta facta eſt. hierl'm deſolata. dom⁹ ſanctifica/
tionis nr̃e ⁊ glĩe noſtre. vbi laudauerũt te pa=
tres nr̃i: facta eſt in exuſtionẽ ignis: ⁊ oĩa de=
ſiderabilia nr̃a verſa ſunt in ruinas. Nunq̃d
ſuper his continebis te domine: tacebis ⁊ af=
fliges nos vehementer. LXV

Queſierũt me ꝙ añ non interrogabãt
inuenerũt ꝙ nõ ꝗſierũt me. Dixi. Ec=
ce ego: ecce ego ad gentẽ que neſcie=
bat me: ⁊ que non inuocabat nomen meum.
Expandi manus meas tota die ad populũ
incredulum ꝙ graditur in via non bona poſt
cogitationes ſuas. Popul⁹ ꝙ ad iracundiã
ꝓuocat me añ faciẽ meã ſp: ꝙ immolãt i hor/
tis ⁊ ſacrificãt ſup lateres. ꝙ habitant i ſepul=
cris ⁊ i delubris idolorũ dormiũt. qui come/
dunt carnẽ ſuillã: ⁊ ius ꝓphanũ i vaſis eorũ
ꝙ dicũt recede a me non appropinques mihi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

qꝛ immūdus es. Iſti fum⁹ erūt in furore meo
ignis ardens tota die. Ecce ſcriptū eſt coraꝫ
me. Nō tacebo: ſed reddā ⁊ retribuaꝫ in ſinu
eoꝝ iniquitates vr̄as: ⁊ iniq̄tates patruꝫ ve
ſtroꝝ ſil̄ dicit dn̄s. q̄ ſacrificauerūt ſup mon
tes: ⁊ ſup colles exprobrauerūt mihi. ⁊ reme
tiar opus eoꝝ p̄mū in ſinu eoꝝ. Hec dic̄ do-
minus. Quō ſi inueniat̄ granū i botro. ⁊ di/
catur ne diſſipes illud q̄m bn̄dictio eſt: ſic fa-
ciam ꝑpter ſuos meos vt nō diſperdā totuꝫ
Et educā de iacob ſemen: ⁊ de iuda poſſiden
te montes meos. Et hereditabunt eam electi
mei ⁊ ſerui mei habitabūt ibi. Et erūt campe
ſtria in caulas gregū: ⁊ vall' achor i cubile ar-
mentoruꝫ p̄p̄lo meo. qui requiſierunt me. Et
vos qui dereliquiſtis dn̄m. q̄ obliti eſtis mō
tem ſanctū meū. q̄ ponitis fortune menſam: ⁊
libatis ſup eam. numerabo vos in gladio. et
omēs in cede corruetis. ꝑ eo q̄ vocaui ⁊ non
reſpōdiſtis. locutus ſum ⁊ nō audiſtis. ⁊ facie/
batis malū in oculis meis. ⁊ q̄ nolui elegiſtis
Propt̄ hoc hec dic̄ dn̄s deus Ecce ſerui mei
comedent. ⁊ vos eſurietis. Ecce ſerui mei bi-
bent ⁊ vos ſitietis. Ecce ſerui mei letabunt̄.
⁊ vos ꝯfundemi. Ecce ſerui mei laudabūt p̄
exultatōe cordis. ⁊ vos clamabitis p̄ dolore
cordis. ⁊ p̄ ꝯtritōe ſpūs vlulabitis. ⁊ dimit/
tetis nomē vr̄m in iuramentū electis meis. Et
interficiet te dn̄s deus. ⁊ ſuos ſuos vocabit
noīe alio. In quo q̄ bn̄dictus eſt ſup terram
bn̄dicet̄ in deo. amen. Et q̄ iurat in terra. iu-
rabit in deo. amen. Quia obliuioni tradite
ſunt anguſtie p̄ores. ⁊ qꝛ abſcondite ſunt ab
ocul' nr̄is. Ecce eñ ego creo celos nouos et
terrā nouā: ⁊ nō erūt in memoria p̄ora: ⁊ non
aſcēdent ſup cor. ſed gaudebitis ⁊ exultabitis
vſq; in ſempiternū in his q̄ ego creo. Quia ec
ce ego creo hiel̄m exultatiōnē ⁊ populū eius
gaudiū ⁊ exultabo in hiel̄m ⁊ gaudebo i po
pulo meo. ⁊ nō audiet̄ in ea vltra vox flet⁹ ⁊
vox clamoris. Non erit ibi amplius infans
dierū. ⁊ ſenex q̄ nō impleat dies ſuos. q̄niam
puer centū annoꝝ moriet̄. ⁊ peccator centuꝫ
annoruꝫ maledictus erit. Et edificabunt do/
mos ⁊ habitabūt. ⁊ plātabūt vineas ⁊ come
dent fructus earuꝫ. Non edificabūt. ⁊ alius
habitabit. nō plantabūt ⁊ ali⁹ comedet. Se/
cundū eñ dies ligni: erūt dies populi mei. ⁊
opa manuū eoꝝ inueterabūt. Electi mei nō
laborabūt fruſtra. neq; generabūt in ꝯturba-
tione qꝛ ſemē bn̄dictoꝝ dn̄i eſt. ⁊ nepotes eo
rum cū eis. Eritq; an̄q; clamēt ego exaudiaꝫ
adhuc illis loquentib⁹ ego audiam. Lupus
⁊ agnus paſcent̄ ſil' ⁊ leo ⁊ bos comedēt pale
as. et ſerpenti puluis panis eius. Non noce-
bunt neq; occident in omni mōte ſancto meo.
dicit dominus.

LXVI

Hec dicit dn̄s. Celuꝫ ſedes mea. terra
aūt ſcabellū pedū meoꝝ. Que eſt iſta
domus quā edificabitis mihi ⁊ quis
iſte locus requietionis mee? Oia hec manus
mea fecit ⁊ facta ſunt vniūſa iſta dicit domi⁹
Ad quē aūt reſpiciā niſi ad paupculum ⁊ cō
tritum ſpū ⁊ trementem ſmones meos. Qui
immolat bouē. quaſi q̄ interficiat viruꝫ. Qui
mactat pecus. quaſi qui excerebret canem.
Qui offert oblatōꝫ quaſi q̄ ſanguinē ſuillum
offerat. Qui recordat̄ thuris. quaſi qui bn̄/
dicat idolo. Hec oīa elegerunt in viis ſuis.
⁊ in abominationibus ſuis aīa eorum dele
ctata eſt. Unde ⁊ ego eligam illuſiones eoꝝ
⁊ q̄ timebant adducam eis. qꝛ vocaui et non
erat q̄ reſponderet: locutus ſum ⁊ nō audie-
runt. Feceruntq; maluꝫ in oculis meis. ⁊ que
nolui elegerunt. Audite verbum domi q̄ tre
mitis ad verbuꝫ ei⁹. Dixerunt fratres veſtri
odientes vos ⁊ abiicientes propter nomen
meū. Glorificet̄ dn̄s ⁊ videbim⁹ in leticia ve
ſtra. ipſi aūt ꝯfundent̄. Vox populi de ciui/
tate: vox de templo. vox dn̄i reddentis retri
butionem inimicis ſuis. Anteq̄ parturiret:
pepit anteq̄ veniret partus ei⁹ peperit ma-
ſculum. Quis audiuit vnq̄ tale. ⁊ quis vidit
huic ſimile? Nunq̄d pturiet terra in die vna.
aut pariet̄ genus ſimul. qꝛ parturiuit ⁊ pepe
rit ſyon filios ſuos? Nunq̄d ego qui alios pa
rere facio. ipe non pariā dicit dominus? Si
ego q̄ generationeꝫ ceteris tribuo ſterilis ero
ait dn̄s deus tuus. Letamini cum hieruſaleꝫ
⁊ exultate in ea omēs q̄ diligitis eaꝫ. Gaude
te cū ea gaudio vniuerſi qui lugetis ſup eam
vt ſugatis ⁊ repleami ab vbere cōſolationis
eius. vt mulgeatis ⁊ deliciis affluatis ab om
nimoda gl̄a eius. Quia hec dicit dn̄s. Ecce
ego declinabo ſup eā quaſi fluuiū pacis: ⁊ q̄ſi
torrentē inundantē gl̄am gentiū quaꝫ ſugetis.
Ad vbera portabimi. ⁊ ſup genua blandien-
tur vob. Quō ſi cui mat̄ blandiat̄. ita ego cō
ſolabor vos. ⁊ in hiel̄m cōſolabimi. Videbi
tis: et gaudebit cor veſtrū. ⁊ oſſa veſtra qua
ſi herba germinabūt. ⁊ cognoſcet̄ manus do-
mini ſuis eius: ⁊ indignabitur inimicis ſuis
Quia ecce dn̄s in igne veniet. ⁊ quaſi turbo
q̄driga ei⁹. reddere in indignatiōe furorē ſuū
⁊ increpatōꝫ ſuā in flāma ignis. Quia i igne
dn̄s diiudicabit: ⁊ in gladio ſuo ad oēm car-
nem: ⁊ multiplicabunt̄ interfecti a dn̄o. Qui
ſanctificabant̄ ⁊ mūdos ſe putabāt in hortis
poſt ianuā intrinſec⁹: q̄ comedebāt carnē ſuil
lam ⁊ abomiatōꝫ ⁊ murē: ſil' ꝯſumēt̄ dic̄ dn̄s
Ego aūt opa eoꝝ ⁊ cogitatōes eoꝝ venio vt
cōgregem cuꝫ omibus gentibus: ⁊ linguis ⁊
venient ⁊ videbunt gloriā meaꝫ. Et ponam

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

in eis ſignū: ⁊ mittā ex eis q̄ ſaluati fuerit ad gentes in mare: in africā in lydiam tenentes ſagittā in italiā. ⁊ greciā ad inſulas longe: ad eos q̄ nō audierūt de me ⁊ non viderūt gl'iā meam. Et annūciabūt gl'am meā gentibus ⁊ adducent oēs fratres vr̄os de cūctis gētib⁹ donū dn̄o in equis ⁊ in q̄drigis et in lecticis ⁊ in mulis et in carrucis. ad montem ſanctū meū hierl'm dicit dn̄s. quō ſi inferāt filij iſrael munus in vaſe mūdo in domū dn̄i. Et aſſumam ex eis in ſacerdotes et leuitas dicit dn̄s q2 ſicut celi noui et terra noua q̄ ego facio ſtare coram me dicit dn̄s deus. ſic ſtabit ſemen veſtrū et nomē veſtrū. Et erit mēſis ex mēſe: et ſabbatū ex ſabbato. Ueniet omis caro: vt adoret coram facie mea dicit dn̄s. Et egredient et videbūt cadauera virorū q̄ p̄uaricati ſūt in me. Uermis eorū nō morietur. et ignis eorū non extinguetur. et erūt vſq3 ad ſatietatē viſionis omni carni

Explicit Eſaias. Incipit p̄fatio in hieremiam p̄phetam.

HEc interp̄tatio hieronymi ē. Si quid in ea nouerit ſm̄ hebreos codices exploret. Alia eſt ſeptuaginta interpretum eccleſijs vſitata. Que q̄uis nōnulla aliter habeat q̄3 i hebreis codicibus inuenit. Tamē vtraq3. id ē ſm̄ ſeptuaginta. ⁊ ſm̄ hebreā ap'lica autoritate firmata eſt: non errore neq3 reprehēſione ſupiori: ſed certo cōſilio ſeptuagita nonnulli alit dixiſſe vel contexuiſſe intelligūt. Quod ideo p̄monemus ne quiſq3 alteram ex altera velit emendare. Q2 ſingulorum in ſuo genere veritas obſeruanda eſt.

Incipit prologus in eundem.

HIeremias p̄pheta cui hic plogus ſcribitur ſmone q̄dem apud hebreos eſaie ⁊ oſee ⁊ q̄buſdā alijs p̄phetis videtur eſſe ruſticior ſ; ſenſib⁹ par eſt: q̄ppe q̄ codē ſpū p̄phetauerit. Porro ſimplicitas eloquij de loco ei in quo natus eſt accidit. Fuit enim anathotides q̄ eſt vſq3 hodie vicul⁹ trib⁹ ab hieroſolymis diſtās milib⁹ ſacerdos ex ſacerdotib⁹: ⁊ in m̄ris vtero ſanctificat⁹ v̄ginitate ſua euāgelicū virū xp̄i eccl'ie dedicās. Hic vaticinare exorſus ē puer: ⁊ captiuitatē vrb atq3 iudee nō ſolū ſpū: ſed ⁊ ocul' carnis ituitus eſt. Iam decem trib⁹ iſrl' aſſyrij in medos trāſtulerāt. iā terras eorū coloni gentiū poſſidebāt. Uñ in iuda tm̄ ⁊ in beniamin p̄phetauit: et ciuitat' ſue ruinas q̄druplici plāxit alphabeto: q̄d nos mēſure metri v̄ſibuſq3 reddidim⁹. Preterea ordinē viſionū q̄ apd̄ grecos ⁊ latinos oīno cōfuſus eſt: ad p̄ſtinā fidē correxim⁹. Librū aūt baruch notarij ei⁹ qui apd̄ hebreos nec legit nec habet p̄termiſim⁹. p his oīb⁹ maledicta ab emul' p̄ſtolātes: q̄b⁹ me neceſſe eſt p ſingula opuſcula reſpōdere. Et h̄ patior: q2 vos cogitis. Ceterū ad cōpēdium mali recti⁹ fuerat modū furori eorū ſilētio meo ponē: q̄3 q̄tidie noui aliq̄d ſcriptitātē inuidorū inſaniam prouocare.

Item alius plogus in eundem.

IOachim fili⁹ ioſie: cui⁹ tertiodecimo anno p̄phetare orſus eſt hieremias ſub q̄ ⁊ Olda m'ler p̄phetauit ip̄e eſt qui alio noīe appellatur eliachim. ⁊ regnuit ſup tribū iuda ⁊ hierl'm annis vndeci. Cui ſucceſſit i regnū fili⁹ ioachim cognomēto iechonias q̄ tertio menſe regni eius die decima capt⁹ a ducibus nabuchodonoſor duct⁹ eſt in babylonem ⁊ in loco eius p̄ſtitutus eſt ſedechias fili⁹ ioſie patruus ei⁹: cui⁹ anno vndecio hieruſalē capta atq3 ſubūſa eſt. Nemo igit putet eundē in daniel' p̄ncipio ioachim q̄ i ezechielis exordio ioachin ſcribit. Iſte extremam ſyllabā chim habet ille chin: ⁊ ob hāc cauſā in euāgelio ſm̄ mattheū vna videt deeſſe generatio. q2 ſecūda teſſeredecas i ioachim deſinit filio ioſie. ⁊ tertia icipit a iochin filio iochim. Qd̄ ignorans porphyri⁹ calūniam inſtruit eccl'e: ſuam oſtendēs imperitiā dū euāgeliſtam mattheū arguere nititur falſitatis. Quodq3 traditū ſcribit ioachim mōſtrat nō aduerſariorū fortitudinis fuiſſe victoriā. ſed domini voluntatis.

Incipit argumentum in eundem.

HIeremias anathotides. qui eſt viculus tribus a hieroſolymis diſtās milib⁹. apud taphnas in egypto a p'lo lapidibus obrutus occubit. Iacet v̄o in eo loco ſepult⁹ quo dudū pharao rex habitauerat. Et q̄m poſtulatōe ſua defugat' ab eodē loco ſerpentibus egyptios a tactu aſpidum facit eſſe ſecuros mag eū ibi religione egyptij venerantur.

Explicit argumentum. Incipit hieremias p̄pheta. Capl'm I

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf